N:r 16. 47 ÅRG. 25 OKT. 1942 PREN.-PRIS 2:50

ANSVARIG UTGIVARE: M. LINDÉN.

JESU KRISTI MISSIONSBEFALLNING.

II.

Människosläktet behöver en auktoritet. Vi behöva ställas inför Konungen och hans krav. All nöd i världen beror på att vi människor gjort uppror mot Gud och alltfort revoltera mot honom. Adam och Eva började med upprorsrörelsen, och den har sedan fortsatt i hela människosläktets historia. Därför har nöden blivit så fruktansvärd som den i våra dagar är. "Icke av villigt hjärta plågar han människors barn och vållar dem bedrövelse", heter det i Klag. 3: 33 och: "Därför väntar Herren, till dess att han kan vara eder nådig; därför tronar han i höghet, till dess att han kan förbarma sig över eder." (Jes. 30: 18.) Vad han väntar på finna vi i Jes. 30: 15: "Om I vänden om och ären stilla, skolen I bliva frälsta; genom stillhet och förtröstan varden I starke. Men I viljen icke." — "I viljen icke", de orden ange anledningen till all nöd och allt lidande. "Därför", har någon sagt, "skall den första tonen i förkunnelsen vara orden om Konungen och hans krav." Synden behöver bli uppenbar och behovet av frälsning verkligt kännbart. Först då så skett, är tiden inne att tala om Guds kärlek. Vi säga ju också ofta, att predikan skall vara en förkunnelse om synd och nåd, och det ligger väl något i att vi aldrig tala om nåd och synd. Synden behöver förkunnas först så att behov väckes efter nåd och frälsning. Så sker då vi ställas inför Konungen och få ögonen öppna för hans härlighet och vår upproriskhet. I vår tid kanske alldeles särskilt Konungens krav i moraliskt hänseende behöva förkunnas. Ej minst i moraliska frågor behöva vi en sådan auktoritet som Konungen, Herren Jesus Kristus.

Hela skapelsen behöver ock bud-

skapet om läkedom och förnyelse, om tjänaren, som skänker denna förnyelse. Enligt Markus skall också evangelium predikas för allt skapat. Med tanke härpå kunna vi hänvisa till Rom. 8: 19—22: "Skapelsens trängtan sträcker sig efter Guds barns uppenbarelse." — "Skapelsen har ju blivit lagd under förgängligheten, icke av eget val." "Vi veta ju att ännu i denna stund hela skapelsen samfällt suckar och våndas." — Har månne den våndan någonsin varit större än i vår tid? Jesus avklädde sig den konungsliga skruden och iklädde sig tjänaredräkt för att övervinna denna vånda. Och han bjuder oss att träda in i denna heliga tjänst. Den blir ej lätt. I den komma vi säkert att mötas av många missräkningar. Det berättas om en gruvarbetare i Wales, som blivit omvänd, att han ej längre kunde få sin häst att arbeta, då han ej längre svor på hästen och slog den. Hästen förstod först ej meningen med den milda behandlingen, och det krävdes mycket tålamod för att fostra honom så att han lät sig köras av en kristen gruvarbetare. Att predika evangelium för allt skapat är ingen lätt uppgift, men det är något vartill vi kallas av Gud. Det är en sida av missionsbefallningen, något som följer av att ha böjt sig under konungen, som härskar i rättfärdighet.

Människosläktet är också ur stånd att förverkliga sina ideal. Guds mening med människan, då han skapade henne såsom en fullkomlig personlighet, blev omintetgjord genom syndafallet. Evigheten är nedlagd i våra hjärtan (Pred. 3: 11), och detta gör väl också att vi, särskilt i ungdomstiden, göra oss höga ideal, men vi finna snart, att vi ej i egen kraft kunna förverkliga dem. Vi lära mer och mer att känna, att vi äro fattiga, syndiga människor blott, icke värda annat än att förkastas från Guds ansikte. Därför behöva vi missionsbefallningen enligt Lukas, ty där möter oss Människosonen, den fullkomlige, han som förverkligat Guds mening och ensam är värd vara vårt ideal, han som kom för att uppsöka och frälsa det som var förtappat, och Han bjuder oss att bevittna sin kraft och gå ut med budskapet därom. Vi skola vara hans anbefallningsbrev (se 2 Kor. 3: 1—3), bevis för hans makt, hans "varuprov" om jag i detta sammanhang får använda ett sådant uttryck. Huru skola vi kunna det, vi som äro så svaga? — "Den skicklighet vi hava kommer från Gud." (2 Kor. 3: 5.) "Ingen förmår något genom egen kraft." (1 Sam. 2: 9). och "Allt förmår jag i honom som giver mig kraft." (Fil. 4: 13.)

Vi behöva slutligen förlåtelse och gemenskap med Gud, och därom talar missionsbudet enligt Johannes. I Jesu ord finna vi sanningen om Gud, i Jesu gärningar se vi Gud i verksamhet. Människosläktet är utan Gud oroligt, otillfredsställt, ur harmoni. Man har förlorat Gud, och därför äro ord, fruktan och misstänksamhet det utmärkande för människors barn. Jfr. Ef. 2: 12. Men Jesus kommer och uppenbarar Gud och röjer undan det som skiljer oss från Gud. Slutligen sänder han sina lärjungar för att fortsätta det verk, för vilket han blivit sänd av Gud, verket att bringa syndernas förlåtelse och gemenskap med Gud.

På detta sätt möter oss Kristus, missionens Herre, vid slutet av sitt jordeliv. Han ger oss ett outtömligt rikt testamente, en stor egendom, som det gäller för oss att förvalta enligt Donatorns bestämmelser. Då man får ett testamente, måste man vara noga med att följa testamentsgivarens bestämmelser, annars kan arvet, som grundar sig på testamentet, tagas ifrån en. Jesu testamente till oss talar om stora testamentsmedel: Syndakännedom, rättfärdighet, segerkraft samt förlåtelse och gudsgemenskap. Bestämmelserna kunna sammanfattas så: Vi sändas att proklamera Jesus såsom konung, att tjäna honom bland dem som lida i hela skapelsen, att bliva hans vittnen som uppenbara att han har kraft till idealens förverkligande och slutligen att fullfölja det verk, vartill han själv sändes, verket att uppenbara Fadern och att genom syndernas förlåtelse föra i gemenskap med Gud. Vid dessa testamentets bestämmelser skola vi om Gud ger oss nåd därtill ytterligare stanna i några kommande artiklar.

Augusta Berg 70 år.

Vid vår missions årsmöte i våras erinrades om att då jämt femtio år förflutit sedan en skara av nio missionärer avskilts för Herrens tjänst i Kina. Av dessa var *en* närvarande: Fru Augusta Berg. Hon fick å egna och de övriga kvarlevandes vägnar mottaga en hjärtlig hyllning och tacksamhetsbetygelse.

Det år, då hon för första gången landsteg i Kina, var hon endast tjugo år gammal. Hon är nu — d. 4 november — 70. Vi ha den stora förmånen att

Augusta Berg.

äga henne ibland oss, utstrålande samma kärlek som hon lagt i dagen hela sin tid på missionsfältet och såsom husmor på Duvbo 1928—1940 och nu senast under den gångna sommaren på Strömsborg. Det är en ovanligt rik och av Gud välsignad livsgärning som omslutes av dessa data. För den vilja vi på hennes sjuttioårsdag tacka Herren och även säga henne ett innerligt tack med tillönskan om fortsatt hälsa och kraft. Var helst hon går fram sprider hon ljus och glädje. Själv vill hon inte ta till sig någon ära för vad hon gjort och gör. Hon ser i allt blott Herrens nåd och välsignelse. Detta är också den nödvändiga förutsättningen för att gärningen skall bliva Gud och människor till behag.

Augusta Berg, eller Hulander, som hennes flicknamn lydde, är av god smålandsras. Hon fick sin skolbildning i fröken Storckenfeldts med rätta ansedda skola i Jönköping, där hon i tro mottog Jesus som sin Frälsare och där hos henne också väcktes önskan att få bliva ett hans vittne på missionsfältet. Denna önskan förverkligades då hon i början av 1892 fick sin ansökan att utgå som Svenska Missionens i Kina missionär beviljad. Hon avskildes, som redan nämnt, vid årsmötet samma år

och anträdde omedelbart därefter resan till Kina. Hon visade sig bättre än många andra uthärda klimatet och inhämtade med lätthet språket. Om henne skrev Erik Folke för tio år sedan: »Med nit och intresse ägnade hon sig åt arbetet bland kvinnorna i stad och på land. Med sitt vänsälla väsen skaffade hon sig lätt tillträde till hemmen, fick där många vänner och fick tillika den glädjen att se många vända sig till Herren. Först i Kina och nu även här hemma har det fallit på hennes lott att dela sitt hem med missionärer och missionsvänner. Dessa skola alltid med tacksamhet erinra sig den stora gästfrihet och den varma vänlighet som i det Bergska hemmet kommit dem till del.»

Den 18 oktober 1894 ingick hon äktenskap med vår innerligt saknade August Berg och verkade vid hans sida de första åren i Tungchow-fu i Shensi och sedan 1906 i Yuncheng, då han var föreståndare på fältet till dess makarna Berg 1928 avslutade sin verksamhet i Kina och återvände till hemlandet. Här fyllde de, såsom redan angivits, en viktig uppgift på Missionshemmet i Duvbo. Fru Berg har en tröst i sorgen efter sin älskade make i sina båda söners kärlek: Henrik, komminister i Solna, och Valdemar, skollärare i Stockholm.

Många missionsvänners tacksamma tankar och varma förböner skola förvisso omgiva henne d. 4 november.

K. F.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Sorgebud från Kina.

Just då vår tidning var färdig att ombrytas, anlände ett telegram från Kina, som fritt översatt lyder så: »Styrelius gick att vara med Herren den 16 okt. Förstoppning i tarmen, tarmvred. Sjuk en vecka. Opererades den 15. Begravning i Sianfu den 18. Allt väl med övriga missionärer.»

Tomrummet efter missionär Styrelius blir mycket stort. I nästkommande nummer av tidningen ämna vi erinra närmare om hans gärning.

Onsdagen den 28 okt. hålles en minnesstund kl. 7,30 e. m. på K. F. U. M., Stockholm.

Bönemöten för S. M. K.

Möten med bön för Svenska Missionen i Kina hållas på Missionens expedition, Drottninggatan 55, 3 tr., Stockholm *varje tisdag* kl. 7,30 e. m. samt *varje fredag* kl. 2 e. m. Missionens vänner inbjudas varmt till dessa möten.

Kinalänkarna i Stockholm

samlas på S. M. K:s expedition *torsdagen den 5 nov. kl. 7,30 e. m. Varmt välkomna!* Kaffebröd för eget behov medtages.

Försäljning för S. M. K.

Den årliga försäljning för Svenska Missionen i Kina, som anordnas av våra syföreningar i Stockholm, planeras i år till *torsdagen den 3 dec. Lokal blir K. F. U. M.,* Birger Jarlsgatan 35 (ingång från Snickarbacken), och vi bedja att få anbefalla försäljningen åt missionsvännernas hågkomst. Vi hoppas, att »Kinalänkarna» även i år kunna ha ett eget bord, och gåvor härför såväl som till de övriga försäljningsborden mottagas med stor tacksamhet. Må försäljningen också ihågkommas i förbön!

"Hans Stjärna i Östern."

Svenska Missionens i Kina illustrerade missionskalender »Hans Stjärna i Östern» föreligger nu färdig att expedieras, och rekvisitioner mottagas tacksamt på Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Priset är för häft. ex. kr. 2:—; kart. kr. 2: 50 och klotb. kr. 3: 50. Då minst 5 ex. rekvireras lämnas 25 % rabatt, men köparen skall betala frakt och omsättningsskatt.

Inackordering på Missionshemmet.

Gäster mottagas för längre eller kortare tid på Missionshemmet i Duvbo.

Närmare upplysningar lämnas av husmodern: Fröken *Lisa Lundberg*, adr. Missionshemmet Duvbo, *Sundbyberg 2*. Tel. Stockholm 28 20 13.

Hemmavarande missionärers sysselsättning.

På grund av att det ej under denna orostid är möjligt för våra missionärer att resa ut till fältet i Kina, ha flera av dem tillsvidare lånats till andra arbetsuppgifter. Missionärsparet *Margaret* och *Wille Bergling* ha alltjämt sin arbetsuppgift på Evangeliska Skolan i Kortebo, och missionärsparet *Ingrid* och *Erik Malm* förestå på uppdrag av Förbundet Soldaternas Vänner arbetet vid Vitså Örlogshem, Västerhaninge. Missionär *Selfrid Eriksson* har på uppdrag av samma förbund under några månader besökt olika soldathem och är just nu ute på en sådan resa. Missionär *Carl-Gust. Nordberg* fullgör beredskapstjänst. Fröken *Gerda Gustavsson* är i flitig reseverksamhet, huvudsakligast inom Lärarinnornas Missionsförening och fröken *Astrid Löfgren* har också varit på resa, delvis för Kvinnliga Missionsarbetare. Fröken *Thyra Lindgren* har nyligen på Serafimerlasarettet undergått operation för inflammation i gallblåsan, och hon vistas då detta skrives på ett konvalescenthem.

Av våra antagna missionärer, som ej ännu kunnat utresa till Kina, fortsätta fröknarna *Margit Cederholm* och *Maj Holmström* på Diakonissanstaltens Sjukhus i Stockholm sin sjukvårdsutbildning, och fröken *Ella Nilsson* hoppas också snart få påbörja liknande utbildning. Fröken *Gerty Kallgren* har känt det såsom Guds vilja, att hon skall utgå såsom missionär inom Svenska Baptistmissionen, och hon har därför inlämnat sin begäran att få återtaga sin ansökan till Svenska Missionen i Kina. Fröken *Emma Wåhlin* har tills vidare återgått till sin tidigare uppgift vid Umedalens Sjukhus. Herr *Curt Svensson* arbetar såsom sekreterare inom K. F. U. M.

EN HÄLSNING FRÅN NILS STYRELIUS.

(Utdrag ur privatbrev.)

Swedish Mission Pucheng She. den 25 juni 1942.

»Gräven i denna dal en grop.» (2 Kon. 3: 16.) »När de vandra genom tåredalen göra de den rik på källor.» (Ps. 84: 7.)

Utomordentliga tillfällen till att gräva källor givas under denna tid. Att Herren höljer dem med välsignelse få vi ock erfara. »I all deras nöd var ingen verklig nöd», i detta ha vi också anledning att instämma. Ekonomien har givit anledning till minskning i medarbetarkåren, men Herren har hjälpt så att församlingarna, som fattat lägets krav, har trätt in i större utsträckning och med större villighet än de flesta av oss vågat hoppas, och vi kunna säga med Paulus: »Jag vill att I, mina bröder, skolen veta att det som har vederfarits mig snarare har länt till evangelii framgång.» »Bröderna (i detta fall även systrarna) hava blivit så frimodiga i Herren, att de med allt större dristighet våga oförskräckt förkunna Guds ord.» (Fil. 1: 12—14.) De ha sålunda axlat en del av ansvar och bördor.

Inga yttre hinder ha lagts i vår väg. Dörrarna äro öppna som aldrig förr. I sanning är det underbart att få se, huru Herren för fram sin sak oavsett alla från mänsklig synpunkt sett oöverstigliga hinder.

Ebba Vidén är nu fullt återställd. Gösta Goës är visst tillfälligt besvärad av någon slags feber. Alla de andra av missionärerna äro enligt senaste meddelanden friska och frimodiga. Ebba V. reste den 16 juni till Ingeborg Ackzell för att vara med på en ungdomsvecka i Tali-församlingen.

Herren give, att Guds folk gåve sig tid gräva gropar, breda och djupa, i den tåredal vi alla dessa tider vandra igenom! *HAN SKALL* fylla dem med välsignelse.

Nils Styrelius.

»SOM DIN DAG SÅ VARE DIN KRAFT.»

(Utdrag ur privatbrev.)

Pucheng den 27 juni 1942.

Vilket bestyr det ändå är på jorden! Av alla möjliga slag. Jag har nu varit utan kock ett helt år och har inte kunnat få någon istället. Herren har dock hjälpt underbart, men nog känns det nu i värmen att laga mat tre gånger om dagen, förutom allt annat arbete med sjuka och besökande, m. m. Vi ha bett Gud sända en lämplig hjälp, och idag kom kocken vi hade förut, som nu tröttnat på att vara lantbrukare, och erbjuder sig att komma åter. Ja, så få vi ta det ifrån vår Fader och taga emot honom. Han skall nu börja den 1 juli igen. Detta är bönhörelse, och jag nämner det, ty säkert ha också flera därhemma, som känna till hur vi haft det, bedit med oss. Vilket kollosalt arbete det var efter bombardemanget! Det tog flera månader, innan man fick något så när rent. Men här ser rysligt ut ännu, ty vi ha ej kunnat få reparerat.

En av våra bibelkvinnor har varit sjuk nu över ett år. (Tuberkulösa sår.) Jag har skött henne och en annan ung kvinna, lärarinna från I. Ackzells skola, som också har den sjukdomen. Båda voro i Sianfu sjukhus och blevo opererade för ett år sedan, utan att bli bra. Dem har jag ännu dagligen att sköta om. Man blir trött på det ibland, då det aldrig vill läkas.

Kära hälsningar

Olga Styrelius.

FRÅN NÄR OCH FJÄRRAN

Kinesmandariner hylla missionärs minne.

Missionärer på svenska Baptistmissionens fält i Kina ha i brev hem — som tagit över tio månader på vägen — berättat att i samband med missionens 50-årsjubileum förra året en särskild högtidlighet var anordnad till missionär J. A. Rinells minne. En minnessten hade blivit rest utanför kyrkan av stadens spetsar, däribland tre f. d. mandariner. På stenen funnos inhuggna en del biografiska uppgifter om missionär Rinell, vad han uträttat och betytt för staden och vilka insatser han på olika områden gjort. Vid avtäckningen höll församlingens pastor, Han Feng-ming, ett inledande tal och läste ett bibelord. Sedan täckelset fallit, framträdde en representant för de många, som rest stenen, f. d. mandarinen Wang Han-shan, och höll ett minnestal. Kören sjöng sången »Än lever våra fäders tro», som finnes översatt till kinesiska. Missionär Egron Rinell, en son till den bortgångne, höll sedan ett tal och tackade å familjens vägnar för den heder, som bevisats faderns minne. Efter ytterligare en sång av kören uttalades välsignelsen av missionär J. E. Lindberg.

Tysk mission under kriget.

Om den tyska missionens nuvarande läge skriver den kände missionsmannen redaktör J. E. Lundahl i en missionstidskrift bl. a.: I Kina har kriget åstadkommit mycken oro och förvirring i missionsarbetet. Dock kunde den tyska Liebenzellermissionen meddela om sin verksamhet 1940, att året varit ett av de mest välsignade i dess historia. I Indien har svenska kyrkans mission kommit den tyska Leipzigmissionen till hjälp både genom att ställa missionärer till förfogande och genom ekonomiskt stöd. Det är också den infödda kyrkans bestämda uppsåt

att göra vad den kan för att hålla verksamheten i gång. I Iran, där tyskarna ha en betydande blindmission, har enligt telegram i april detta år blindhemmet i Isfahan varit oberört av krigshändelserna. Detsamma gäller hemmet för krymplingar i Tebris. Bolsjevikerna ha dock hållit en av de ledande kvinnliga missionärerna, fröken Harms, fången, och det finnes grund för den förmodan, att hon blivit förd till Sibirien. Missionär Christoffer i Isfahan har ostört kunnat fortsätta sitt arbete. I Ostafrika har Berlinermissionen erhållit god hjälp genom två av Evangeliska Fosterlands-Stiftelsens och en av svenska kyrkans missionärer. De infödda församlingarna ha visat sig trogna och ståndaktiga under prövningens tider. I Sydvästafrika har ett mindre antal tyska missionärer internerats, men arbetet fortgår och missionärerna från det Rhenska missionssällskapet bereda sig att trots kriget fira 100-årsminnet av arbetets begynnelse. Det omfattande och mycket framgångsrika tyska missionsarbetet i Holländska Ostindien har blivit illa medfaret under krigsoroligheterna och Japans besättande av landet. De Rhenska missionärerna på Sumatra blevo alla internerade av holländarna vid krigsutbrottet 1940. Några av de kvinnliga sändes 1941 till Japan, varifrån en del hunno hem genom Ryssland före utbrottet av rysk-tyska kriget. De som voro kvar på Sumatra skulle nu på ett fartyg jämte andra tyska internerade transporteras till Indien. Kort efter avgången från Sumatra blev fartyget sänkt av japanskt bombflyg. Förlustsiffran upptog 328 namn, varav ett stort antal missionärer.

INSÄND LITTERATUR.

VARFÖR? Ett svar till det judiska folket. Av *Gertrud Wasserzug-Traeder*. Tidningen Israels Väns exp., Postfack 10 002, *Malmö 10*. **Pris 35 öre.**

Detta är en liten broschyr, som vill låta Bibeln lösa judarnas svåra problem och som därför med stöd av flera bibelcitat talar om Israels stora forntid, dess svåra nutid och härliga framtid. Den rekommenderas varmt.

M. L.

Missionärers och hemarbetares adresser.

På fältet.

Carl och Ethel Blom, Malte o. Ida Ringberg, Frida Prytz, Maria Nylin.	*Yuncheng*, Sha. Swedish Mission, China.
Lisa Gustafsson, Runa Hägg.	Swedish Mission, *Ishih*, Sha. China.
Estrid Sjöström, Dagny Nordgren.	Swedish Mission, *Chiehhsien*, Sha China.
Åke och Frances Haglund.	Swedish Mission, *Yungtsi*, Sha. China.
Arne Bendtz, Ida Söderberg.	Swedish Mission, *Hoyang*, She. China.
Ingeborg Ackzell.	Swedish Mission, *Tali*, She. China.
Olga Styrelius Arvid Hjärtberg, Hanna Wang, Ebba Vidén.	Swedish Mission, *Pucheng*, She. China.
Carl-Johan och Elsie Bergquist, Gösta Goës, Gerda Carlén, Elna Lenell.	Swedish Mission, *Mienchih*, Ho. China.
Ella Dahle.	Swedish Mission, *Shanhsien*, Ho. China.
Johannes och Ingrid Aspberg, Maja Lundmark.	Swedish Mission, *Loyang*, Ho. China.
Maria Pettersson, Astrid Håkansson.	Swedish Mission, *Sinan*, Ho. China.
L. Hugo Linder.	Swedish Mission, *Kikungshan*, Ho. China.

I hemlandet.

Emma Anderson, Augusta Berg, Dagny Bergling, Dagny-Edla Bergling, Wilhelm o. Margaret Bergling, Inez Bölling,	Missionshemmet Duvbo, *Sundbyberg 2*.

Selfrid och Hanna Eriksson, Anna Janson, Lisa Lundberg, G. A. Österberg. } Missionshemmet Duvbo, *Sundbyberg 2.*

Rich. och Hildur Anderson, *Hovsta.*

Martin och Birgit Bergling, Fältspatvägen 1, *Traneberg*, eller S. M. K:s exp., Drottninggatan 55, *Stockholm.*

Morris och Carola Bergling, Johannelund, *Ulvsunda.*

Lisa och Hildur Blom, Östbroga, *Älvsjö*, eller S. M. K:s exp., Drottninggat. 55, *Stockholm.*

Margit Cederholm, S. M. K:s exp., Drottninggatan 55, *Stockholm.*

Vera Ekborg, S. M. K:s exp., Drottninggatan 55, *Stockholm.*

Nath. och Elsa Engbäck, *Vedum.*

Mimmi Folke, Sigurdsvägen 44, *Nockeby.*

Gerda Gustavsson, S. M. K:s exp., Drottninggatan 55, *Stockholm.*

Maj Holmström, S. M. K:s Exp., Drottninggatan 55, *Stockholm.*

Maria Hultkrantz, Nockebytorg 17, *Nockeby.*

Judit Högman, Drömstigen 28, *Äppelviken.*

Martin och Anna Lindén, Igeldammsgatan 16, *Stockholm*, eller S. M. K:s exp., Drottninggatan 55, *Stockholm.*

Thyra Lindgren, S. M. K:s exp., Drottninggatan 55, *Stockholm.*

Astrid Löfgren, Kottlavägen 7, Skärsätra, *Lidingö.*

Erik och Ingrid Malm, Vitså Örlogshem, *Västerhaninge.*

Ella Nilsson, S. M. K:s exp., Drottninggatan 55, *Stockholm.*

Carl-Gustaf Nordberg, Berg, *Hoverberg.*

Svea Pettersson, S. M. K:s evp., Drottninggatan 55, *Stockholm.*

Henrik och Hilma Tjäder, Nobelvägen 86, *Malmö.*

Hans Stjärna i Östern.

39:e årg.

Redigerad av *Martin Lindén.*

Innehållsförteckning:

Gud i krubban. Av komminister *Johan Hoff.*

Julens sång i nödens tid. Poem av apotekare *Karl Nilenius.*

John R. Mott. Av doktor *Karl Fries.*

En resa till och i Kina för femtio år sedan. Av fröken *Anna Eriksson.*

Kina vid tiden för vår missions början. Efter ett föredrag av missionsföreståndare *Erik Folke.*

Erfarenheter vid missionsarbetets början. Av fru R. Goforth.

Guds ingripande. Av fröken *Ingeborg Ackzell.*

»Pontoppidan». Av missionssekreterare *Martin Bergling.*

Arvtagare. Av fröken *Lisa Blom.*

Heliga mark. Av fröken *Hildur Blom.*

Kristendomens framtid i Kina. Av missionsföreståndare *Martin Lindén.*

Dagar komma, dagar gå. Poem av *K. W. S.*

INNEHÅLL:

Jesu Kristi missionsbefallning. — Augusta Berg 70 år. — Från Red. o. Exp. — Från missionärerna. — Från När och Fjärran. — Insänd litteratur. — Missionärers och hemarbetares adresser. — Hans Stjärna i Östern.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm. Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 17. 47 ÅRG. 10 NOV. 1942 PREN.-PRIS 2:50

ANSVARIG UTGIVARE: M. LINDÉN.

JESU KRISTI MISSIONSBEFALLNING.

III.

D:r G. Campbell Morgan har i sin bok: "The Missionary Manifesto" behandlat missionsbefallningen i de olika evangelierna efter en gemensam plan, som han uttrycker genom tre ord: "the deposit", "the debt" and "the dynamic". Om vi nu skola följa samma metod och därför försöka översätta hans rubriker, kunna vi t. ex. i st. f. "deposit" säga: "Det anförtrodda pundet"; i stället för "debt": "Vår skuld med anledning av det som blivit oss anförtrott" och i stället för "dynamic": "Kraften som står oss till buds och varigenom vi kunna betala vår skuld". — Om vi formulera dessa rubriker som frågor, skulle vi kunna uttrycka dem så: Vilket är det pund, som i missionsbefallningen hos var och en av evangelisterna anförtros åt oss? I vilken skuld stå vi enligt missionsbudet i vart och ett av evangelierna? Och: Vilken är den kraft, som i var och en av de fyra missionsbefallningarna erbjudes åt oss, för att vi skola kunna fullgöra det, som vi äro skyldiga att göra?

Två bibelord kunna anföras, som visa att det är riktigt att fråga så. Det ena är Rom. 1: 14—17. Det talar just om detta, att vi stå i skuld, ha förpliktelser. Det andra ordet är 2 Tim. 1: 12: "vad som har blivit mig betrott". I den engelska bibeln heter det: "that which I have committed unto him", alltså: vad jag har anförtrott åt honom. Men d:r Cambell Morgan säger, att orden i grundtexten lika väl kunna översättas så att det blir "vad som har blivit mig betrott", alltså såsom det står i vår bibel, och han tillägger, att sammanhanget visar, att d e t b ö r översättas på det sistnämnda sättet. Paulus talar om att

han blivit satt till evangelii förkunnare. Det anförtrodda är alltså evangelium, och detta har blivit betrott åt Paulus. Om vi se det så, möter oss i denna vers en underbar evangelisk sanning: Det Herren Jesus har anförtrott åt oss, få vi i tro överlämna åt honom, och han är mäktig att bevara vad som blivit betrott åt oss.

Missionsbefallningen enligt Matteus.

Mötet i Galileen, vid vilket Herren Jesus gav missionsbefallningen enligt Matteus, var en betydelsefull sammankomst. Redan i Matt. 26: 32 sker det första tillkännagivandet härom av Herren Jesus själv. I Matt. 28: 7 sker tillkännagivandet för andra gången, och nu är det en ängel från himmelen, som i det underbara och outsägligt betydelsefulla budskapet om Jesu uppståndelse betonar, att Jesus skulle gå före lärjungarna till Galileen samt att de där skulle få se honom. "Jag har nu sagt eder det", så slutar han kraftigt och med eftertryck sitt meddelande. Slutligen påminner Herren Jesus själv än en gång i Matt. 28: 10 om mötet, och då heter det: "på det att de må gå till Galileen". Herren är tydligen angelägen, att lärjungarna skola gå dit och där få se Jesus.

Herren framträder vid detta möte såsom den fullkomlige, alltillräcklige Konungen. "När de fingo se honom, tillbådo de honom." Tillbedja betyder här att de föllo ned inför honom såsom inför den allra högsta myndighet och det allra högsta herravälde. Det var ett fullständigt, obetingat nedfallande på ansiktet inför Konungen, inför Gud. Något hos honom, i anblicken av honom, krävde detta. De sågo honom, som "såsom helig andevarelse är med kraft bevisad vara Guds Son, allt ifrån uppståndelsen från de döda". (Rom. 1: 4.)

Ha vi stått inför denne konung? Ha vi fallit till jorden inför honom? Ha vi sett något utav hans härlighet? Vi äro nu inför honom. Vi skulle tillbedjande ligga för hans fötter. — "Somliga tvivlade." De sågo honom; de tillbådo honom. Och dock tvivlade de! Huru likt oss! Eller hur? Tränga icke tvivel in i våra hjärtan även i våra allra heligaste stunder? Vi äro överväldigade, och dock tvivla vi. Tvivel kan vara detsamma som otro, men det säges, att ordet här i grundtexten ej betyder otro, utan att de vacklade, undrade, blevo förvirrade, tvekade. Hans framträdande krävde tillbedjan, men de kunde knappast tro sina ögon, deras sinnen tvekade. De synas ha vacklat och tvekat av förvirring snarare än av otro. Huru som helst: Herren Jesus förebrår dem ej. Han trädde fram, heter det, kom dem närmare. "Han vet vad för ett verk vi äro, han tänker därpå att vi äro stoft." (Ps. 103: 14.) Och ändå ger han oss missionsuppdraget. Han gav det åt dem som tvivlade. Han kom dem närmare, och kanske försvunno då deras tvivel. Han vill komma oss närmare och övervinna våra tvivel. Han vill använda oss alla i sin tjänst. Konungen kallar oss.

Vilket är då det pund, som enligt missionsbefallningen enligt Matteus anförtros åt oss? Det var ju så vi skulle fråga först inför de olika formuleringarna av missionsbudet. Konungens deposition, som han betror åt lärjungarna, är ingenting mindre än

Jesu auktoritet, hans höga myndighet, hans herravälde. "Mig är given all makt i himmelen och på jorden. Gån fördenskull ut." Hans makt innebar rätt att utvälja, kraft att genomföra och makt att regera, och på denna makt bygger han missionsgärningen i alla tider. Han är konung genom gudomlig rätt, en absolut härskare utan begränsning i himmel och på jord. Den enda begränsingen är den, som angives 1 Kor. 15: 27, 28, och den behöva vi ej i detta sammanhang tänka så mycket på. Han är konungars Konung och herrars Herre, och en konung står med sin makt bakom sina sändebud. Hans makt står till deras förfogande, så länge de troget stå kvar i hans tjänst. Vi kunna ibland frestas att se på våra egna resurser och därför bli missmodiga. Men hans allmakt står till vårt förfogande. Det är H a n som i nåd utför sitt verk genom oss.

I vilken skuld stå vi då enligt denna befallning till missionens Herre? Vi äro skyldiga att lyda honom, att bereda dem, som vi kunna nå, tillfälle att kröna Jesus såsom konung eller förkasta honom. De behöva få honom såsom konung, vi skola i hans kraft söka göra dem medvetna om sitt behov. Och då de valt honom skola de döpas, ett dop till ny födelse i den helige Ande (Tit. 3: 4—7.) och läras att hålla allt vad Konungen befallt. I livsgemenskap med honom skola de och vi i våra liv förverkliga hans konungadöme och uppenbara dess härlighet och nåd. (Jämför Ef. 3: 6—8.)

Sålunda ha vi då stannat inför det som blivit oss anförtrott och inför skulden som därför påvilar oss. Vad har då denna befallning att säga oss om kraften, som gör det möjligt för oss att göra det vi äro skyldiga att göra?" Se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände." Så lyder svaret. Tidens ände blir då Jesus kommer för att lösa oss från tjänsten. Till dess är han med, och endast i livsgemenskap med honom kan uppdraget att predika hans herradöme med kraft utföras. Vi kunna tala om det i egen kraft och diskutera det, men vi sakna övertygande kraft, om vi ej stå i personlig livsgemenskap med honom. Uppdraget måste utföras under lidande och nöd samt under fruktansvärd kamp. (Ef. 6: 12.) Men då han, som vandrade genom lidande till seger, genom oss utföra sitt verk, för han oss framåt i triumf. Hans rike kan icke bäva. Dödsrikets portar skola icke bliva hans församling övermäktiga.

Martin Lindén.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Våra bönemöten.

Vi påminna om våra bönemöten, som hållas på S. M. K:s expedition, och uttala ett varmt välkommen till dem, som ha tillfälle att deltaga i dessa bönestunder.

På tisdagskvällarna börjar bönemötet *kl. 7,30 e. m.* och *på fredagarna kl. 2 e. m.* Expeditionens adress är: Drottninggatan 55, III, Stockholm.

Kinalänkarna i Stockholm

samlas på S. M. K:s expedition *onsdagen den 18 nov. kl. 7,30 e. m.* Obs.! *Ändrad dag.* Bröd och socker för eget behov torde medtagas. Välkomna!

Försäljning för S. M. K.

Försäljning för Svenska Missionen i Kina anordnas på K. F. U. M., Birger

Jarlsgatan 35, Stockholm, *torsdagen den 3 december*. Vi hänvisa till utförligare meddelande härom på annat ställe i detta nummer av vår tidning men vilja även här anbefalla försäljningen på det varmaste åt missionsvännernas hågkomst. Må så många som möjligt besöka den och medverka till ett gott resultat, och må den ihågkommas med gåvor och i förbön!

Missionstidningen Sinims Land.

Med detta nummer av vår tidning medföljer ett postgiroinbetalningskort, som lämpligen kan användas vid prenumeration på vår tidning. Trots avsevärt ökade omkostnader blir priset i likhet med föregående år för helår kr. 2: 50 halvår kr. 1: 50 samt för ett kvartal 90 öre. Vi ha nämligen ej velat höja priset nu, ehuru tidningen med dessa priser säkerligen kommer att gå med förlust. Förlusten kan emellertid minskas genom att prenumeranternas antal blir större, och vi rikta därför en innerlig vädjan till alla våra vänner: *Gören vad I kunnen för att skaffa prenumeranter på vår tidning!* Glädjande nog har prenumerantantalet ökat, men det behöver ske i större utsträckning. Det betyder så mycket för vårt arbete. Prenumerantsamlare erhålla som vanligt vart sjätte exemplar gratis.

Bedjen också för vår tidning! Behovet av Guds välsignelse, kraft och ledning även i detta vårt arbete är stort. Bedjen därför för oss och mottagen vårt innerliga tack för stöd och hjälp, som så kärleksfullt ges åt oss!

»Hans Stjärna i Östern.»

Svenska Missionens i Kina illustrerade missionskalender »Hans Stjärna i Östern» föreligger nu färdig att expedieras, och rekvisitioner mottagas tacksamt på Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Priset är för häft. ex. kr. 2: —; kart. kr. 2: 50 och klotb. kr. 3: 50. Då minst 5 ex. rekvireras lämnas 25 % rabatt, men köparen skall betala frakt och omsättningsskatt.

Inackordering på Missionshemmet.

Gäster mottagas för längre eller kortare tid på Missionshemmet i Duvbo. Närmare upplysningar lämnas av husmodern: Fröken *Lisa Lundberg*, adr. Missionshemmet Duvbo, *Sundbyberg 2*, Tel. Stockholm 28 20 13.

En rättelse.

I den adresslista, som var införd i förra numret av vår tidning, hade följande namn och adresser utelämnats, och vi införa dem i stället nu: Curt Svensson, Smedjegatan 6, *Norrköping*. Emma Wåhlin, Umedalens Sjukhus, *Umedalen*.

---

†

Nils Styrelius.

I förra numret av vår tidning meddelade vi om telegrammet, som anlänt och som innehöll budet, att Nils Styrelius fått lämna jordelivet och tjänsten härnere. Nu vilja vi, med tack till Gud för hans ljusa minne och välsignelserika insats i arbetet för Guds rike, erinra något om hans liv och gärning.

Nils Styrelius föddes den 5 nov. 1881 i Göteryds församling, Kronobergs län.

År 1905 reste han till Amerika, och påföljande år kom han i Chicago till avgörelse för Gud. Omedelbart efter omvändelsen började han vittna om Herren och deltog också i söndagsskolverksamhet.

År 1907 flyttade han till Los Angeles, och där mötte honom kallelsen att bli missionär. Missionär Hugo Linder var på besök, och hans förkunnelse gjorde, att Styrelius ej fick någon ro förrän han helt överlämnat sig åt Herren, för att av honom användas i arbetet för kinesernas frälsning. I Californien hade bildats en kommitté för att stödja Svenska Missionen i Kina, och denna bemyndigades att antaga och utsända Nils Styrelius. År 1909 reste han sålunda till Kina.

Han fick sitt arbete i södra delen av vårt fält i Shensi, och där fick han ett eget, lyckligt hem, då han 1912 ingick äktenskap med fröken Olga Ahlman. De arbetade med framgång, och Nils vann genom sitt helgade och vänsälla väsen kinesernas kärlek och förtroende.

Första hemsemestern tillbringades i Amerika (1916—1918), och den användes förutom för att uppmuntra och stärka missionsintresset också för fortbildning för missionärskallet. Missionär Styrelius genomgick nämligen då en kurs vid d:r Torreys Bibelinstitut i Los Angeles. När han sedan återkom till arbetsfältet i Kina, fortsatte han arbeta i södra shensidistriktet, och jag minnes med stor tacksamhet den tiden, under vilken jag fick närmare lära känna familjen Styrelius och fick mottaga värdefullt bistånd från dem i mitt arbete, som var förlagt till norra delen av S. M. K:s fält i Shensi.

Andra hemsemestern (1927—1929) tillbringades i Sverige, och då såväl som under den tredje semestern vann han i vårt land många vänner, för vilka han blev till välsignelse och som lärde att älska och värdera honom. Under tiden 1929—1936, som han tillbringade i Kina, var han åren 1934—1936 under missionär Bloms semester tjänsteförrättande föreståndare på fältet, och sedan han 1940 återkom till Kina har han varit ordförande i arbetsutskottet för den del av S. M. K:s fält, som hör till det fria Kina, och alltså ledare för vårt arbete där.

Den 16 oktober kom hembudet efter en veckas sjukdom och operation för tarmvred. Han har fått sitt sista jordiska vilorum i Changan, provinsen Shensis huvudstad, och lades till vila där den 18 oktober.

Av det sagda framgår, att missionär Styrelius var en mycket god missionär, och att han efterlämnar ett stort tomrum. Vi tacka Gud för allt vad vi såsom missionsorganisation fått genom Nils Styrelius, och vi deltaga varmt med hans nära och kära, fru Olga Styrelius samt döttrarna Edna och Linnéa, i deras djupa saknad. Må Missionens vänner bära dem i förbön, och må de då också bedja Gud för våra missionärer på fältet, som ej längre ha missionär Styrelius såsom ledare, medarbetare och vän, och för de kristna kineserna, som nu sakna sin kärleksfulle förstående herde!

I välsignelse lever minnet av Nils Styrelius ibland oss.

Martin Lindén.

Minneshögtiden.

Onsdagen den 28 oktober samlades en stor skara av Missionens vänner kring minnet av missionär Nils Styrelius. Norrlandssalen å K. F. U. M. fylldes till sista plats.

Efter sången: »För alla helgon, som i kamp för tron» inledde doktor *Karl Fries*. Vår mission har sorg, började doktor Fries, vår missionär Nils Styrelius har kallats till högre tjänst. Det är ett ord som kommit i mina tankar, 1 Kor. 4: 1—2, alldeles särskilt »må befinnas trogen». Detta var något i hög grad utmärkande för vår bortgångne broder, och det är vad Paulus vill un-

derstryka som det viktigaste för den som är »förvaltare av Guds hemligheter», den som får evangelium sig anförtrott, ej för att behålla det för egen del utan för att förvalta det och genom att undervisa andra sända det vidare. Det var just det vår broder ägnade hela sitt liv åt, och det med den trohet Paulus talar om. Vi kunna därför med tillförsikt veta, att han av Mästaren mottogs med orden: »Rätt så, du gode och trogne tjänare.»

Efter ett par solosånger av fröken *Ingrid Wärngård* talade missionsföreståndare *Martin Lindén*. Därvid lämnades den historik, som finnes införd i en annan artikel i detta nummer, och i samband därmed gavs några detaljer om missionär Styrelius' arbete och liv. Det var egentligen först 1914, som vi här hemma började lära känna honom genom brev, införda i vår tidning, och utdrag lämnades ur ett, vari man liksom kunde skönja hans djupaste väsen. Det handlade om en gatupredikants liv och död, och det slutade med orden: »Det skall bli härligt att åter få möta honom hemma hos Jesus.» Han var kinesernas vän, och de mötte honom med tillgivenhet. Den sista hemsemestern var åren 1936 till 1939. Nils var icke stark, och vi undrade, om de skulle kunna återvända. Men kärleken till Kina var stark, och de drogo ut igen. Första tiden i Kina var prövande på grund av sjukdom, och resan upp till fältet var oerhört svår. Men de kommo fram, och de ha fått vara till stor välsignelse. Om missionär Styrelius' arbete därute kommer säkert uttalande från medarbetarna. Som ett vittnesbörd om vad han fått betyda här hemma lästes utdrag ur ett brev från en ung man. »Jag glömmer aldrig det intryck, han lämnade efter sig. Ännu står veckan på Mauritzberg år 1936 i levande minne för mig och de föredrag han höll. Det kändes som om man kommit himmelen närmare. Jag tackade Gud för att det fanns en sådan god man. När Gud nu tagit hem honom, känns det som jorden blivit fattigare men himlen rikare.» Ja, det har blivit tomt i vår krets. Före hans sista utresa gingo vi ofta i timmar och talade om Missionens angelägenheter. Så får jag aldrig mera tala med Nils. Men om det är tomt här, huru skall det då icke vara därute! Må Gud giva de ensamma hjälp och tröst! Kunna vi ej nu göra Nils ord till våra egna: »Det skall bli härligt att åter få möta honom hemma hos Jesus!»

En manskvartett från St. Sköndal sjöng ett par sånger, och därefter talade kapten *Oscar von Malmborg*. Det var särskilt ett minne av Nils Styrelius, som han stannade inför, och det var då Nils en gång predikade över ämnet: »Guds verktygslåda.» Texten var 1 Kor. 1: 28. Det som var svagt — ringa — föraktat — ingenting — det utvalde Gud. Jag ser honom så klart för mig, och jag hör, när han med rörelse läste orden: »Det som ingenting var, det utvalde Gud.» Han var en ödmjuk, sympatisk och helgad man. När jag tänker på honom nu, tycker jag mig höra honom säga: Tänk att det redan är över! Att jag redan är hemma! Och jag tror, att han skulle vilja säga till oss: Låt vetekornet falla i jorden och dö! Det är vad han gjort. Vi sågo hans svaghet, vi ha läst om sjukdom och operationer. I allt gav han ut sig själv. Vetekornet fick falla i jorden och dö, och det kommer icke att bliva allena utan att bära härlig frukt för evigheten. »Vad som bliver sått i svaghet, det uppstår i kraft.»

Efter sången: »Vem är skaran, som syns glimma», frambar diakon *Rudolf Bergling*, missionär Styrelius' måg, sitt vittnesbörd om missionär Styrelius som Far. Telegrammet som kom från Kina lydde: »Styrelius hos Herren.» Är det glädje eller sorg, som fyller oss vid ett sådant bud? En Jesu Kristi stridsman har nått målet, lyckligt övervunnit. Men vi ha blivit fattigare. Missionen har förlorat en erfaren arbetare. Många därute ha förlorat en vördad Fader i Kristus. Vi ha förlorat Far. Jag skulle

vilja måla honom som Far, den som man ser upp till som en fast stöttepelare, hur allt annat växlar. Kanske man först som vuxen förstår att värdesätta Far. Den största uppgiften för Far är väl att med sitt liv lägga grunden till Guds-upplevelsen; han är förebilden till Gud. Han skall lägga grunden till aktningen för Gud och allt heligt. Allt detta hade vi i vår Far. När jag första gången träffade Far, minns jag ej, men det var han som ofta hämtade oss barn från skolan på Kikung och förde oss dit igen. Det var farliga resor. När vagnen stjälpte och åsnan var nära att strypas, alltid visste han utväg. Och i hemmet, hur vi sutto och lyssnade, när han berättade ur Gamla och Nya testamentet! Alltid var det något, som handlade om himlen och om Jesu återkomst. Sångerna som vi sjöngo, det var oftast: »Skall det bli några stjärnor i kronan jag får?» — »När han kommer att hämta de sina.» Det var vad som fyllde hans själ. Det är all-helgonatid. Gud har kallat hem sin tjänare. Bland de saliga i skyn stiger hans själ upp mot Gud. Far är hemma!

Fröken Wärngård sjöng sången: »Jesu, Jesu du är min», varefter ett samkväm vidtog. Efter detta avslutade missionär *Erik Malm*. Det är svårt förstå, att det är sex år sedan jag sist träffade Nils Styrelius. Då vi voro på hemväg över Ryssland, var han på utresa över Amerika. Men med breven han skrev uppehöll han den personliga kontakten. Under tre år voro vi samtidigt i Kina, och det är idel ljusa och rika minnen från den tiden. Han hade alltid tid att taga sig an oss unga, och han gav goda råd. Och vad som grep oss var den ljusa syn och frimodiga glädje han alltid utstrålade. I vår lilla gästbok har Nils skrivit en hälsning. Det var något, som blivit dyrbart för honom, något som han upplevt och ville dela med sig. Det var den 23 psalmen. Jag tycker vi i kväll skulle sluta med att läsa den tillsammans. Den fick vara honom till hjälp. Herren var hans herde. Även i dödens stund fick han förvisso uppleva detta.

Med versen: »Låt mig din nåd ej sakna, tills jag en gång får vakna, där själv du solen är» avslutades minneshögtiden. En sorgehögtid var det, men den var belyst av ljuset från »de eviga boningarna», där vår käre Nils nu fortsätter sin heliga tjänst.

H. B.

Två högtidsdagar.

Den 9 och 10 oktober hade vi två högtidsdagar inom S. M. K. i Stockholm. På fredagens f. m. samlades först Kommittén till sammanträde, och det är alltid något av högtid, då de olika kommittéledamöterna komma upp på vår expedition. På kvällen hölls Missionens höstmöte å K. F. U. M., vars Norrlandssal fylldes till sista plats.

Efter sången: »O, att den elden redan brunne» talade doktor *Karl Fries*. Texten var hämtad ur Rom. 12: 9—11, men alldeles särskilt stannade talaren för orden: »Varen brinnande i anden.» När det i både Gamla och Nya testamentet talas om Guds personlighet och uppenbarelse, är det alltid något av eld. Mose såg Gud i en brinnande buske, som ej förtärdes, och Hesekiel säger: »Jag såg något som såg ut som glänsande malm.» I Uppb. säger Johannes: »Hans hår var vitt såsom ull, såsom snö, och hans ögon voro såsom eldslågor.» Överallt talas om något som förbränner. Det kan bli så starkt, att det förmår oss, som Petrus, att säga: »Herre, gå ifrån mig.» Vi minnas också berättelsen om de två lärjungarna på vägen till Emmaus och deras ord: »Voro icke våra hjärtan brinnande i oss.» Det är vad vi behöva, att gå i skola hos vår Frälsare, så att han kan få göra levande det ord, som vi behöva för att bliva »brinnande i anden».

Gud vare tack för missionen!

Fröken *Astrid Löfgren* sjöng en solosång: »Trygg i den Högstes armar» varefter fröken *Lisa Blom* talade. Gud vare tack för missionen, så började hon. Vi behöva alla glädjeämnen, och jag vet inget större än missionen! Där är något vi ha att se fram emot, något att arbeta för, något vi få ge ut oss för Vi, som voro med på missionärskursen i Holsbybrunn, vi fingo blicken riktad framåt, vi blevo uppmuntrade att se uppåt, ej utåt, och det blev en förunderlig hjälp. Inom missionen är det nu en tid, då svårigheterna hopa sig. Vi ha ingen möjlighet att sända ut några missionärer till fältet, och det finns ingen möjlighet för dem som äro därute att komma hem. Det är stora svårigheter då vi skola sända ut medel. och då vi önska få veta, om det man sänt kommit fram till fältet. Det är därför lätt att glömma se uppåt. Men så kommer Gud med hjälp på sitt förunderliga sätt.

Bekymmer hade vi på våren för våra »veckor». Vi hade en inbjudan till Holsbybrunn, och dit reste vi med glädje och möttes av rika välsignelser. Men menade då Gud att vi endast skulle ha en »vecka»? Det gjorde Gud icke! Själv öppnade han väg, där vi ingen sågo, och så fingo vi komma till Norrland, till Sävar, och där fingo vi på nytt uppleva Guds förunderliga möjligheter att göra långt mera än vi vågat hoppas. Sedan fingo vi åter resa ned till Holsbybrunn, till missionärskonferensen. Gud vare tack för den! Det var med sorg vi sågo missionärerna, som tvingas att stanna hemma, då de så väl behövdes därute. Men de gingo där frimodiga och genomglödgade av iver att använda denna väntetid för att skickliggöras för tjänsten därute. *Nu* gäller det att bedja fram nya arbetare och giva dem den bästa utbildning och bedja fram medel, så att, då vägen öppnas, en skara står redo att resa ut och medel finnas till utresorna och hemresorna för dem som stå därute.

En stor uppmuntran är att se i vår förunderliga kassabok, där Guds kärlek står beskriven. Vi se med förundran de stora summor, som komma in i stället för »blommor». Där står om ett testamente vars givares namn vi aldrig hört. Så hjälper Gud igenom. Många gånger ha vi undrat, varför Gud så snart tog hem Margit Eriksson. Men hennes gärning får fortsätta. Varje år på hennes födelsedag kommer en gåva, och det gör, att vi förstå, att icke ens det, att en ung missionär får sluta sitt liv innan hon hunnit börja sitt arbete, sker utanför Guds plan. Hennes gärning är icke slut.

Gud vare tack för missionen och för att han vill använda oss i arbetet! Hur mörkt det än ser ut för Jesu lärjungar i denna tid, är det ändå inte så mörkt, som då Jesus spikades fast på korset. Då sågo hans lärjungar intet annat än en död Mästare. Vi veta, att vi ha en levande Frälsare, och då går det igenom, och vi skola komma fram med glädje och frimodighet.

Läget på fältet just nu.

Missionssekreterare *Martin Bergling* tog oss sedan med ut till Kina. Vi »sågo» de stora flyktingskarorna, som drogo fram över landet, från öster till väster. Under oerhörda lidanden draga de vidare under hopp att komma till en plats, där de ånyo kunna få ett hem. I denna skara finns det också många kristna, och dessa få tillfälle att vittna om det kristna hoppet. Genom brev ha vi fatt höra, att en skara flyktingar, 30.000 st., fått ett område upplåtet åt sig inom vårt Hoyangdistrikt. Där få våra missionärer, Arne Bendtz och Ida Söderberg, vara till hjälp, giva namn åt nya samhällen och predika evangelium för skarorna. Det är ett nytt uppdrag, givet av Gud. I Loyang stå missionär och fru Aspberg som »allas värdfolk». En annan av våra missionärer skrev om dem, att om det saknas allt på andra ställen, på Aspbergs bord saknas ändå ingenting. De dela med sig

åt alla — och Herren förser. I Barnhemmet finnas omkring 160 personer, som skola hava mat var dag. Kostnaderna per månad är c:a 8.000 kin.dollar! Det är ofta svårt för Maria Pettersson att hålla det hela flytande. I Mienchih äro nu fem missionärer stationerade, och det är förunderligt hur fru Gerda Carlén och fröken Elna Lenell repat sig och äro i fullt arbete. Missionär och fru Bergquist äro kanske ibland i sin grottby. I Shanhsien bor fröken Ella Dahle ensam, men hon, såväl som fröknarna Maja Lundmark och Elna Lenell, är mestadels ute i distriktet och håller bibelkurser med kvinnorna. Från Pucheng hade vi ett brev idag, skrivet den 17 juli. I den statistik som kom samtidigt omtalades, att i Honan och Shensi döptes förra året 553 st. Vi ha all orsak att prisa Gud och tacka för den nåd han bevisar vår mission. Fröken Ingeborg Ackzell bor alltfort ute i sin by i ett kineshus, och där håller hon på med sin bibelskola. Så fortsätta våra missionärer sitt arbete mitt i lidande och nöd, icke missmodiga och försagda utan med stor frimodighet. Från Shansi har det icke kommit någon statistik, men säkert har också där under förra året en stor skara genom dopet införlivats med församlingen. I Yungtsi arbeta missionär och fru Haglund i sin hyrda bostad, friare nu än då de bodde på missionsstationen. I Juicheng har församlingen fått behålla missionärsbostaden, och arbetet får fortgå mera fritt nu än tiden närmast efter missionärernas avflyttning därifrån. Ishih och Chiehhsien missionsstationer ha under sommaren varit utan missionärer, emedan fröknarna Lisa Gustafsson, Runa Hägg, Estrid Sjöström och Dagny Nordgren varit vid kusten. Om de fått återvända, ha vi icke hört, men vi få hoppas och bedja därom. I Yuncheng stå våra sex missionärer, gamla till åren, pressade från alla håll men i full verksamhet. Trots nöd går arbetet framåt. — Men hur skall det bli, då det blir fred en gång? Vem skall då gå in i striden? »Haven tro på Gud», det är Kina Inlandsmissionens lösensord, och det vilja även vi lära oss. Låt oss tro och bedja! Herren gör långt mera än vi kunna vänta.

Efter samkvämet avslutade kommunister *Th. Sandberg* med en kort aftonbön, utgående från orden i Ps. 92: 1—6. »Det är gott att tacka Herren.» Det äro vi överens om i synnerhet idag. Vi känna, att vi behöva tacka, och att det är gott att tacka. Ju mera vi tacka, desto mera få vi att tacka för. Vi få tacka Herren, om vi också icke se något av verket avslutat. Vi få tacka för vad han gjort, gör och skall göra.

Med sången: »Jag kan icke räkna dem alla», avslutades mötet. Höstens arbete hade liksom fått sin invigning, och vi kände alla, att Gud varit med och välsignat.

På lördagen samlades en stor del av de hemmavarande missionärerna, kommittéledamöterna och hemarbetarna till en missionärsdag på Missionshemmet i Duvbo. Det var ingen liten skara, som där samlades i god syskongemenskap och som där fick tillfälle att tala ut om en del frågor som blivit aktuella för dem. Doktor *Karl Fries* inledde med en bibelstund. Utgångspunkten var hämtad ur Hos. 14: 9 »Hos mig är din frukt att hämta». Vi stå nu mitt i en fruktinsamling, mycket ägnad att väcka vår tacksamhet, yttrade talaren bl. a. O, att vårt folk kunde förstå att detta ord gäller även härvidlag, »Hos mig är din frukt att hämta». Då skulle förvisso tacksamhet och Gudsförtröstan utträngа mycket av oförnöjsamhet och bitterhet. Men ordet avser i första hand andlig frukt. Vi äro frukt av den sådd, som utströddes av vår Frälsare och dem som gått i hans fotspår, men det beror på jordmånen i vårt hjärta, om vi skola bära skörd. Det talas om många slag av frukt, som vi skola bära: frukt i ståndaktighet, frid, kärlek, glädje, mildhet, godhet, trofasthet, och

skall det kunna bliva något av denna frukt hos oss, måste vi förbliva i Jesus. (Joh. 15: 1—6.) Om den frukt vi skola få skörda av vår andliga sådd läsa vi bl. a. i Fil. 1: 9—11. »Hos mig är din frukt att hämta», säger Herren. Det är den punkt där vi få fästa vårt hopp i bön och tacksägelse.

*

I kärlekens gemenskap voro vi samlade, och i stor tacksamhet för vad vi fått av välsignelser dessa dagar gingo vi åter till våra skilda uppgifter i Herrens verk. *H. B.*

"Framåt, framåt går ett tåg."

En ung man, som julen 1930 (då en pojke på 12—13 år) var med här och hjälpte till att fördärva vårt hem och våra böcker, har nu under mer än ett års tid då och då kommit på besök hos oss. Ofta ha vi också brevväxlat på engelska med varandra. Han är lärare i detta språk i mellanskolan här, och han vill gärna ha litet hjälp med sin engelska, men han har också blivit intresserad i kristendomen, och det är roligt att få hans brev och skriva till honom såväl som att språka med honom. Han kommer som sagt ofta och sitter och samtalar med Nils. Han är nu vän med oss. Bed mycket för honom, att han må få nåd att komma helt över på Herrens sida! Han har ju sina kristendomsfientliga kamrater och sitt hedniska hem att kämpa emot. Ehuru hans far vet, att han ständigt kommer hit och ofta skriver brev till oss, och fastän hans far är vår nära granne, kommer han dock aldrig hit eller på mötena och tillåter ej sonen att inbjuda oss till sitt hem. Modern är död.

För några dagar sedan kom bud från rektorns i mellanskolan fru med begäran om att vi skulle bedja för henne, emedan hon var sjuk. Efter ett par dagar bad hon att vi skulle komma dit och bedja för henne. Hennes man har förut varit *mycket* kristendomsfientlig, men nu lät han sin fru bjuda oss komma dit. Jag gick ej själv utan sände ett par kvinnor, den ena vår bibelkvinna. Hon var just ej så glad åt att gå, men blev mycket uppmuntrad av besöket där. Hon fann en sökande, längtande själ, som det var en glädje att få tala till. I går voro de åter där och hade det så uppmuntrande hos den sjuka. Då hon fick höra, att ett särskilt sommarmöte skulle börja här i morgon, frågade hon om det var offer i samband därmed. Bibelkvinnan svarade, att det var det, och att var och en fick bidraga med vad de ville och kunde. »Jag vill ge 50 dollar åt Gud», sade hon och lämnade denna summa till bibelkvinnan för att ta med hit. — Var inte det underbart, då man tänker på att hon nyss börjat att bli intresserad av evangelium? — Hon sade också: »Jag vill icke att Ni, då Ni bedja för mig, skola använda titeln, ty det är högmodigt inför Gud. Säg därför mitt namn!» Så sade hon sitt förnamn och flicknamn. — Bed också för denna 28-åriga fru! Bed att hon må komma ut i full frälsningsfrihet! På förfrågan om vem som talat med henne om Gud nämnde hon namnet på en lärare, som var här i mellanskolan förra halvåret och som är en kristen, ehuru han ytterst sällan kom med på mötena. »Men», tillade hon, »den som *mest* talat till mig och uppmanat mig att tro på Jesus, det är herr Wang, han som är god vän med missionär Styrelius. Han har ofta uppmanat mig att tro på Jesus.» — Vi blevo så glada åt att få höra, att herr Wang, som efter vad vi tycka inte själv ännu har kommit riktigt ut i ljuset, vittnar om Kristus för andra. Herren använder vem han vill.

Kanske I kommen ihåg en fru Li, som jag skrev om för ett och ett halvt år sedan? Efter att ha fallit i fiendens snara, då hennes älsklingsson dog, kom

hon en dag hit och var då så olycklig, och vi fingo tala med och bedja för henne. Herren har nu återupprättat henne, och hon är en glad kristen, som fått vinna andra i sin by för Gud, bland dem också sin sonhustru. För någon vecka sedan hade någon stulit hennes glasögon, och hon var mycket olycklig för att hon ej kunde läsa Bibeln, varken för sig själv eller för andra. Jag hade ett par glasögon, som hon kunde använda, och dem fick hon och vände glad hem igen. I går kom hon glad och berättade, att den som stulit glasögonen i hemlighet lämnat igen dem. Hon visste mycket väl vem det var, men hade ej sagt något utan i stället hela veckan bett till Gud, att han skulle göra den som tagit glasögonen olycklig, så att hon lämnade igen dem. Hennes egna passade bättre för läsning och dem hon fått av mig voro mera lämpade för annat arbete. »Gud har varit så god mot mig», sade hon. »Hade ej detta skett, så hade jag ej fått dessa glasögon av fru Styrelius, som äro så bra särskilt då jag arbetar, och nu har jag fått igen dem, som passa för läsning. Tack gode Gud!»

Kära hälsningar från Pucheng den 10 aug. 1942.

Olga Styrelius.

Brev från Ebba Vidén.*)

Swedish Mission Pucheng den 28/6 1942.

Älskade vänner! Nåd och frid föröke sig hos Eder!

Med Ps. 125: 2 samt Jes. 54: 10 ville jag sända Eder en varm hälsning. Nog ha ni kära vänner där hemma i älskade Sverige såväl som vi här ute på missionsfältet fått förnimma, att Herrens fridsförbund står fast och att hans nåd varit väldig över oss alla. Han har mitt i nöden och kampen omhägnat och skyddat oss med sin rättfärdighets högra hand. Nog är det underbart att få vara barn till en sådan mäktig Fader, som har all makt både i himmelen och på jorden. För egen del prisar jag Herren för uppehållande och bevarande nåd intill denna stund, och jag önskar och beder att mitt liv må kunna bli ett vittnesbörd om Herrens godhet.

Morgonen den 11 sept. i fjol, strax innan jag fick vara med om ramponeringen av vårt hus, gav Herren mig det underbara ordet: »Du skall icke dö, utan leva och förkunna Herrens gärningar.» Icke visste jag då, vad Gud ville säga mig, men efteråt förstod jag det. På grund av lungsäcksinflammationen i början av sept. blev jag förbjuden av läkare att ta del i det evangeliska arbetet. Det var först i april i år, som jag åter kunde börja med husbesök och möten. Nu tackar jag Herren för hälsa och krafter, och jag ville säga innerligt tack till var och en, som burit mig på bönens armar. I arbetet få vi se Herrens godhet. Vi ha kunnat hålla på utan att bliva hindrade av yttre förhållanden. En svårighet är den rådande dyrtiden, ty vi ha ej nog infödda medarbetare, men vi tacka Herren för dem vi ha och för vad som vunnits för Guds rike under år som gått. Hjälp oss bedja om väckelse över hela vårt fält! Till slut ville jag framföra ett innerligt tack för kärleksfull offertjänst och förbön under år, som gått. Med fridshälsning från tillgivna

Ebba Widén.

* Detta brev har adresserats till Östra Härads Kristliga Ungdomsförbund och har av dess ordförande godhetsfullt ställts till vårt förfogande.

Insänd litteratur.

SOLUPPGÅNGEN. PÅ KONUNGENS BUD. Illustrerad Missionskalender 1942. Utgiven av Svenska Alliansmissionen, *Jönköping.* Pris kr. 2:25 plus omsättningsskatt.

Kalendern har som vanligt omväxlande och rikhaltigt innehåll och är väl värd att rekommenderas.

M. L.

UNDER JULHELGEN. En jultidning utgiven på Svenska Alliansmissionens Förlag, *Jönköping*. Pris kr. 1:40 plus omsättningsskatt.

»Under julhelgen »är en vackert illustrerad jultidning med gott innehåll, som säkert blir till glädje för många läsare. Köp den och bliv en av dem!

M. L.

GLÄDJENS BREV. En utläggning över Filipperbrevet av *David Hedegård*. Svenska Alliansmissionens Förlag, *Jönköping*. 122 sid. Pris kr. 2:25 plus omsättningsskatt.

Filipperbrevet är ett brev från den store missionären Paulus till den församling, som i särskild mening var hans understödjande hemförsamling. Det är därför av särskilt intresse för missionsvänner, och rektor Hedegårds utläggning synes vara en god och intressant hjälp till att förstå brevets innehåll. Må den finna många läsare!

M. L.

FÖRSONAD MED GUD. Ett försök till orientering i försoningens betydelse för en människas gudsförhållande av *Johan Hagner*. Svenska Alliansmissionens Förlag, *Jönköping*. 130 sid. Pris kr. 2:50 plus omsättningsskatt.

Många ha med glädje och tacksamhet lyssnat till pastor Johan Hagners förkunnelse om försoningens nödvändighet och förverkligande. De komma säkert att med tacksamhet läsa denna bok, och många andra få genom den dela deras glädje. Må boken få en stor spridning!

M. L.

ANSGARIUS. Svenska Missionsförbundets Årsbok 1942. Redigerad av *G. Palmær* och *Joh. Gustafsson*. Svenska Missionsförbundets Förlag, *Stockholm*. Pris kr. 3:50.

En mycket innehållsrik årsbok med vackra illustrationer. *M. L.*

EN SÅNINGSMAN GICK UT FÖR ATT SÅ. Predikningar, morgonandakter och bibelstudier av *Fritz Peterson*, redigerade av *N. P. Ollén*, som inleder boken med en minnesteckning. Svenska Missionsförbundets Förlag, *Stockholm*. 204 sid. Pris häft. 3:75; inb. 5:75.

Den för ungefär ett och ett halvt år sedan avlidne pastor Fritz Peterson var en välkänd och framstående evangelii förkunnare. Han efterlämnade bl. a. några utskrivna predikningar och bibelstudier, vilka nu utkommit i bokform, samlade och redigerade av redaktör N. P. Ollén. Fritz Petersons många vänner kommer säkert att mottaga boken med glädje, och de ha desto större anledning härtill, eftersom boken börjar med en kort minnesteckning över pastor Petersons liv. Blive boken till välsignelse för många! *M. L.*

PÅ UPPTÄCKTSFÄRD BLAND KONGOS DVÄRGFOLK. Av *Efr. Andersson*. Svenska Missionsförbundets Förlag, *Stockholm*. 173 sid. Pris: häft. 4:—; klotb. 5:75.

Missionären, fil. lic. Efr. Andersson har tidigare gjort sig känd såsom författare av värdefull litteratur, och en ny bok av honom välkomnas med glädje. Denna skildring av livet hos ett föga känt afrikanskt folk är synnerligen intressant och välskriven, väl värd att köpas och läsas av många. Den innehåller också ett flertal vackra och belysande illustrationer. *M. L.*

Försäljning.

Syföreningarna för *Svenska Missionen i Kina* anordna försäljning till förmån för Missionen *torsdagen den 3 december å K. F. U. M., Birger Jarlsgatan 35, Stockholm*. Ing. från Snickarbacken.

Försäljningen börjar *kl. 10,30 f. m.*

Andaktsstunder kl. 12 m. och kl. 7,30 e. m. Kl. 12 talar missionär *Selfrid Eriksson* och kl. 7,30 komminister *Johan Hoff*.

Gåvor, även in natura, mottagas tacksamt under nedanstående adresser samt på *S. M. K:s expedition,* Drottninggatan 55.

De som önska giva ylle-, linne- eller bomullssaker, vilka äro belagda med kuponger, *torde godhetsfullt meddela detta till S. M. K:s Exp. ett par veckor före försäljningen,* enär licens måste sökas för att få sälja dessa varor utan kupong.

Vi bedja att särskilt få påminna om buffén i dessa ransoneringstider.

Doktorinnan *Maria Berg,* Hantverkaregatan 28.

Fröknarna *M. och N. Cavalli,* Östermalmsgatan 72, 4 tr.

Fru *Bell Fries,* Soltäppan, Storängen.

Fru *Judit Högman,* Drömstigen 28, Äppelviken.

Fröken *Lisa Lundberg,* Missionshemmet, Duvbo, Sundbyberg 2.

Fru *Olga Magnusson,* Garvare Lundins Gränd 3.

Fru *Mary von Malmborg,* Engelbrektsgatan 13.

Fru *Beda Redell,* Hälsingehöjden 9.

Fröken *Thyra Sandstedt,* Vesslevägen 40, Ålsten.

Fröken *Sigrid Sucksdorff,* Igeldammsgatan 16.

Överstinnan *Louisa Tottie,* Storängen.

Fru *Lisbet Welin,* Bellmansgatan 15.

Fru *Karin Wennerström,* Lidingö.

Doktorinnan *Lilly Wester,* Artillerigatan 58.

Gåvor avsedda för »Kinalänkarnas bord» mottagas på *S. M. K:s* exp., varvid särskilt bör angivas, att gåvorna äro avsedda för detta bord.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under okt. 1942.

Allmänna missionsmedel.

1161	A. P., A. D., Skattungbyn	20: —
1162	K. G., Leksand	20: —
1163	H. E., Lindesberg	10: —
1164	»Till min väns minne», på 20-årsdagen av hans hemgång, gm A.-B., Skellefteå	50: —
1165	N. B., Sthlm	25: —
1166	A. E., Ulrika, till Runa Häggs underh.	10: —
1167	»En länk»	25: —
1168	Föreningslänken, Eksjö, till Arvid Hjärtbergs underh.	25: —
1173	L. M. F., till Maria Nylin o Frida Prytz underh.	900: —
1174	K. o. B. F., Storängen	200: —
1175	K. B., Duvbo	10: —
1176	L. O., Gbg, tillägg till koll.	5: —
1177	Ekenäs Syfören., Loverslund	50: —
1178	Klippans Kristl. Ungdomsf., till Hanna Erikssons underh.	50: —
1179	K. K., Björköby	20: —
1180	E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh.	50: —
1181	S. M., Sthlm, sparbössemedel	64: 15
1182	Koll. i Nyköpings kyrka 24/9	30: —
1183	För föredrag i Nyköpings läroverk 24/9	25: —
1184	Koll i Flens Församlingshem 25/9	42: 26
1185	D:o Strängnäs, d:o, 26/9	35: 82
1186	D:o å K. F. U. M., Eskilstuna 27/9	58: —
1187	D:o å d:o, Kristinehamn 28/9	20: 01
1188	Föredrag å Kristinehamns Pr. skola 29/9	20: —
1189	Koll. å K. F. U. M., Karlstad 29/9	75: —
1190	D:o vid missionssamkväm, Karlstad 30/9	21: 50
1191	D:o å K. F. U. M., Arvika 30/9	20: —
1192	S. E., till N. o. O. Styrelius underh., gm J. F. E., Edane	500: —

1193 H. E., till d:o, gm d:o .... 10: —
1194 J. F. E., till d:o ..... 20: —
1195 R. L., Edane, till Runa Häggs underh ..... 10: —
1196 Koll. i Sunne 1/10 ..... 22: 70
1197 D:o å K. F. U. M., Karlskoga 2/10 ..... 12: —
1198 D:o å d:o, Örebro 4/10 .. 41: —
1199 »Till Herrens verk i Kina» gm A. J. ..... 50: —
1200 »Rom. 8: 32» ..... 50: —
1201 E. H., Gbg, tillägg till koll. ..... 5: —
1202 Kinesernas Vänner, Värnamo ..... 300: —
1203 T. S. o. E. J., Sala ..... 20: —
1204 Kinalänkarnas, Klippan, sparbössetömning till Hanna Erikssons underh ..... 102: —
1206 B. H., Edsbyn ..... 5: —
1207 H. H., Virserum, »Herrens tionde» ..... 50: —
1208 »Kinalänken», gm E. H., Bureå ..... 35: —
1209 H. o. I. J., Gbg ..... 20: —
1212 »Till Ossies minne 1/9».. 10: —
1213 S. H., till Ebba Vidéns underh. ..... 15: —
1214 S. J., Örebro ..... 500: —
1215 H. J., Leksand ..... 10: —
1219 Gåvor på K. F. U. M., Sthlm, 9/10 ..... 277: 50
1220 M. o. J. v. M. ..... 50: —
1221 X. Y. Z. ..... 25: —
1224 E. A., Gbg ..... 35: —
1225 E. o. E. W., Skellefteå .. 100: —
1226 A. o. I. H., Norrköping .. 100: —
1227 Kinakretsen, Köping ..... 22: —
1232 G. S., Färnabruk ..... 10: —
1233 K. H., Ronneby ..... 5: —
1234 E. G., Åsaka, »evighetsblomma på mors grav» .. 20: —
1235 N. B., Tranås, »missionsträdet» ..... 50: —
1237 B. S., Sthlm ..... 10: —
1238 I. B., Duvbo, till »Herrens verk» ..... 10: —
1243 M. H.,—E. v. F., »med tack till Gud för vår broder Nils», Upp. 22: 4 ..... 5: —
1244 »Hemmet», till Hanna Wangs underh., gm H. S., Östersund ..... 100: —
1245 Fam. S., Björköby ..... 160: —
1246 A. W., Kulladal, Ps. 103: 1—5 ..... 15: —
1247 B. o. K. L., Sthlm ..... 35: —
1248 D:o, en blomma på Nils Styrelius grav ..... 10: —
1249 R. o. L. B., Skelleftehamn 30: —
1250 »Herrens del» ..... 50: —
1251 E. H., Sigtuna ..... 25: —
1252 Visby Femöresfören. 35: 75
1255 Koll. i Grytgölsby 28: 15
1256 Mfg i Tjurtorp, Rök ..... 50: —
1257 Koll. i Ölmstad ..... 10: —
1258 O. o. J. L., d:o ..... 50: —
1259 Mfg i N. Skärstad, resebidr. 10: —
1260 Koll. i Fredriksdal 50: 15
1261 Mfg i Malmbäck ..... 30: —
1262 I. A., d:o ..... 10: —
1263 K. S., Hok ..... 20: —
1264 H. J., d:o ..... 10: —
1265 Mfg i Svenarum, d:o ..... 25: —
1266 Koll. i Bor 26: 70
1267 E. N., d:o ..... 50: —
1268 I. A., Kinnelmalma, gm A. J. Götene ..... 10: —
1269 »Ingeborgs Vänner», gm A. E., Katrineholm 19: 45
1273 Svenska Baptistmissionen återbet. utlägg för Gerty Kallgren 3.470: 24
1274 R. L., Uppsala ..... 10: —
1276 F. S., Kumla, »25 okt. 1926, Kärleken dör aldrig» ..... 20: —
1277 F. B., Sollefteå, »ett tack på födelsedagen» ..... 60: —
1278 Edsbylänkarnas lingonplockning för Runa Häggs underh., gm G. N. ..... 55: —
1279 S. S., Sthlm, »i st. för blomor vid Nils Styrelius bår» ..... 5: —
1280 A. o. M. L., d:o, för d:o 5: —
1283 Koll. fr. Mörön vid Selfrid Erikssons besök 18/10 .... 35: —
1284 I. o. E. N., Borås, »en blommo vid Nils Styrelius bår» 5: —
1285 »Ett löfte åt Herren» gm A. B., Skellefteå ..... 5: —
1286 »En nypa mjöl», gm d:o .. 15: —
1287 L. o. H. B., »en blomma vid Nils Styrelius bår» ..... 5: —
1288 L. o. A. W., Gbg, till »vännen Paul Edstams minne, i st. för blommor» .. 25: —
1290 I. K., Linköping, till Ebba Vidéns underh. ..... 10: —
1294 M. H., Magra, till d:o .. 50: —
1295 Åkers Mfg ..... 10: —
1296 Ulriksdals Mfg ..... 150: —
1297 N. E., Gislaved ..... 25: —
1298 A. o. K. E. B., Gbg, »i st. för blommor till minnet av Paul Edstam» ..... 10: —
1299 S. J., Sjömarken, missionskrans vid d:os bår ..... 25: —
1300 L. T., Storängen, i tacksam hågkomst av Nils Styrelius 10: —
1301 F. o. E. M., Stocksund .. 25: —
1302 »Onämnd» ..... 10: —
1309 L. L., Duvbo, i st. för blommor vid Nils Styrelius bår 5: —
1310 B. o. M. B., Sthlm, »i st. för blommor vid Paul Edstams bår» ..... 10: —

1311 »En missionsvän» gm A. O., Roknäs ..... 10: —
1313 Koll. i Kiruna 21/10 ..... 10: —
1314 D:o i Nylands missionsh. 26/10 ..... 32: —
1315 Kinakretsen, Malmö, i st. för blommor vid Nils Styrelius bår 12: 50
1316 E. F., Gbg, för »portoutg.» 5: —

Kronor 9.373: 88

Särskilda ändamål.

1169 L. M. F., till Fru Gå 180: —, Fru Hsing 180: —, Fru Kouh 240: —, hos Estrid Sjöström, Chiehhsien . 600: —
1170 D:o, till Hsieh Hsiu-Fang hos Ida Söderberg, Hoyang 150: —
1171 D:o, till bibelkv. hos Lisa Gustafsson, Ishih ..... 150: —
1172 D:o, till medhjälparefonden för evang. underh. 193: 30
1205 G. J., Umeå, till H. Wang, att anv. efter gottf. 20: —, T. Lindgren d:o 20: —, A. Bendtz för de nödl. 20: — 60: —
1210 Ljusglimten, Duvbo, till Maria Petterssons barnh., i st. för blommor vid Emma Landegrens bår ..... 18: —
1211 A.-B., Duvbo, till I. Ackzell för kvinnoverksamheten i Tali ..... 5: —
1216 S. J., Örebro, till M. Ringberg, att anv. efter gottf. .. 200: —
1217 D:o, d:o, till Maria Petterssons barnh. ..... 100: —
1218 Vesta o. Hjortsberga Syfören. till Maria Nylin, att anv. efter gottf. ..... 50: —
1222 Holmestads Kyrkl. Sykrets., Götene, till Maria Petterssons barnh. ..... 58: —
1223 »Tackoffer 10/10 från Någon» till Maja Lundmark, att anv. efter gottf. .... 10: —
1228 E. G., Ängelholm, till Maria Petterssons barnh. .... 50: —
1229 »Sålda antika tallrikar» för Tacksamhet o. Barmhärtighet hos d:o ..... 150: —
1230 E. o. H. E., Sävsjö, till d:os barnh. ..... 50: —
1231 A. C., Sthlm, till d:os barnh. 10: —
1236 R. H., till d:os barnh. ... 100: —
1239 H. H., Hbg, till barnh. i Sinan ..... 15: —
1240 Barnhemsvänner, Älgarås, till Maria Petterssons barnh. gm H. I. ..... 15: —
1241 S. A., Uppsala, till d:o .. 25: —
1242 E. B., Kopparberg, till Maria Nylin, att anv. efter eget gottf. ..... 10: —
1253 Barnen i Pengsjö skola, Pengsjöby, till Maria Petterssons barnh. ..... 6: —
1254 »T. T. B. G.», till Malte Ringberg, att anv. efter eget gottf. gm A. A. ..... 100: —
1270 »Ingeborgs Vänner», till I. Ackzell, att anv. efter gottf. 64: 65
1271 S. H., Rök, till barnh. i Sinan ..... 10: —
1272 »Tackoffer», till Maria Petterssons barnh., gm. A. B., Skellefteå ..... 100: —
1275 »Länksyförening», Norrköping, till d:o 60: 05
1281 Edla, Maria o. Rut, i st. för blommor vid Nils Styrelius bår, till Olga Styrelius, att anv. efter gottf. ..... 25: —
1282 M. N., Uppsala, till Maria Petterssons barnh. ..... 20: —
1289 E. K., Gbg, för bibelkv. Ho Hsiang Mai i Ishih underh. ..... 200: —
1291 N. N., till barnh. ..... 50: —
1292 A. H-g, »extra gåva till Arvid Hjärtberg med hälsn. fr. 50-årsdagen, att anv. efter gottf. ..... 50: —
1293 M. H., Magra, till Maria Petterssons barnh. ..... 50: —
1303 »Sävarflickorna», för kinesflickas underh. i Ishih, gm S. L. ..... 5: —
1304 M. P., till nödl. i Kina, gm. A. N., Bjärnum ..... 50: —
1305 Koll. vid C. G. Nordbergs möte å »Hemmet» Frösön 25/10, till barnh. i Sinan .. 51: —
1306 M. J., Nälden, till d:o .... 50: —
1307 A. L., Huskvarna, för de nödl. i Kina ..... 10: —
1308 E. N., en liten julhälsning till Dagny Nordgren, att anv. efter gottf. ..... 25: —
1312 E. A., Borås, till barnh. i Sinan ..... 20: —

Kronor 2.966: —

Allmänna missionsmedel	***9,373: 88***
Särskilda ändamål	***2,966: —***
S:a under okt. mån. 1942 Kr.	***12,339: 88***

Med varmt tack till varje givare!

»Lovad vare Herren, — från evighet till evighet! Amen, Amen.» Ps. 41: 14.

Hans Stjärna i Östern.

39:e årg.

Redigerad av *Martin Lindén.*

Innehållsförteckning:

Gud i krubban. Av komminister *Johan Hoff.*

Julens sång i nödens tid. Poem av apotekare *Karl Nilenius.*

John R. Mott. Av doktor *Karl Fries.*

En resa till och i Kina för femtio år sedan. Av fröken *Anna Eriksson.*

Kina vid tiden för vår missions början. Efter ett föredrag av missionsföreståndare *Erik Folke.*

Erfarenheter vid missionsarbetets början. Av fru *R. Goforth.*

Guds ingripande. Av fröken *Ingeborg Ackzell.*

»Pontoppidan». Av missionssekreterare *Martin Bergling.*

Arvtagare. Av fröken *Lisa Blom.*

Heliga mark. Av fröken *Hildur Blom.*

Kristendomens framtid i Kina. Av missionsföreståndare *Martin Lindén.*

Dagar komma, dagar gå. Poem av *K. W. S.*

Kalendern rekvireras från Svenska Missionens i Kina Förlag, Drottninggatan 55, STOCKHOLM. Pris: häft. 2:—; kart. 2:50; klotb. 3:50. Vid köp av minst 5 kalendrar lämnas 25 % rabatt. Fraktkostnader betalas av köparen och omsättningsskatt ingår icke i här ovan angivna pris.

Missionstidningen

Sinims Land,

organ för *Svenska Missionen i Kina,* utkommer 1943 i sin 48 e årgång.

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: *helt år kr. 2:50,* halvår kr. 1:50, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 3:— pr år.

Prenumeration kan verkställas på posten men det ställer sig fördelaktigare för Missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Provnummer sändas på begäran *gratis* och portofritt.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Jesu Kristi missionsbefallning. — Från Red. o. Exp. — † Nils Styrelius. — Minneshögtiden. — Två högtidsdagar. — Från missionärerna. — Insänd litteratur. — Försäljning. — Redov. — Hans Stjärna i Östern. — Missionstidn. Sinims Land.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm. Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 18. 47 ÅRG. 25 NOV. 1942 PREN.-PRIS 2:50

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: M. LINDÉN.

JESU KRISTI MISSIONSBEFALLNING.

IV.

Missionsbefallningen enligt Markus.

Mark. 16:14—18.

Berättelsen här för oss till den första dagen av Jesu uppståndelseliv. Korset hade för lärjungarna varit olyckornas olycka, men Maria Magdalena, Petrus, Johannes och Emmauslärjungarna hade nu kommit med underbara berättelser om att de sett Jesus och om att han var uppstånden från de döda. Om det varit sant, hade ju korset ej varit den olycka, som de förut menat, men de hade svårt att tro. De voro på gränsen mellan mörker och ljus. Då stod Jesus plötsligt mitt ibland dem utan att ens dörren behövde öppnas. Tjänaren kommer. Han övervinner otron och förhjälper till tro. Han sänder ut lärjungarna att förkunna frälsning för allt skapat, ty han har övervunnit döden. Han hade tjänat genom sitt liv, sin undervisning och genom sin död, men allt detta blev ett glatt budskap för allt skapat först genom uppståndelsen, som visar, att han vunnit en seger, som satte honom i stånd att försätta dem som tro på honom i livsgemenskap med Gud. Genom tro skulle frälsning och förnyelse sålunda komma hela skapelsen till del. Jorden hade blivit ohelgad under sina inbyggare (Jes. 24:5), men nu kunde frälsning och hjälp förkunnas för den.

Pundet, som anförtros åt lärjungarna, är evangeliet om Jesu uppståndelse. Herren ser först till att det evangeliet mottages. "Han förebrådde dem då deras otro och deras hjärtans hårdhet, i det att de icke hade trott dem som hade sett honom vara uppstånden." Evangeliet om hans uppståndelse måste först bli deras personliga

egendom. Sedan kunde de gå ut och förkunna det. Vi se en antydan om kraften i evangelium om den uppståndne i beskrivningen på tecknen, som skulle åtfölja dem som tro. (Märk väl att det var dem som tro, ej dem som predika!) Onda andar skulle besegras. De skulle ej längre få fördärva. Nya tungomål skulle talas. Alltsedan språkförbistringen i Babel hade sociala oordningar varit rådande. Man hade bekrigat och förstört varandra, men den förstörelsen skulle upphöra, då nya tungomål började talas. Ormar och gift voro symboler för förstörande krafter hos nomader och vildar, sjukdom förstörande krafter bland civiliserade folk, men allt detta skulle övervinnas genom tro på den uppståndne. Ja, Han gav sig åt skapelsen; Han är pundet anförtrott åt oss. De som tro äga H o n o m. De äga i Honom det liv, vars krafter voro i verksamhet i de angivna tecknen. Uppståndelsen betyder, att han segrat över döden, över allt som kan fördärva människor och hela skapelsen. Jesu uppståndelsekraft räcker för allt. Herren Jesus är ej blott en frälsare för våra andar, utan han är frälsare, hjälpare och förnyare i det mänskliga livets alla områden.

Skulden, som följer av att detta pund anförtrotts åt oss, är en skuld till kosmos, till hela skapelsen, hela jorden, dess ordning, skönhet och kraft. Vid skapelsen sattes människan över allt för att utveckla och fullkomna allt. Människan, skapad till Guds avbild, skulle i gemenskap med Gud upptäcka jordens gömda hemligheter och bringa dem till fullkomning. (Ps. 8:5—9; Hebr. 2:6—9.) — Människan skulle enligt Guds anordning vara herre över kosmos, men hon förlorade vid syndafallet sin spira såväl som nycklarna till hemligheterna i den värld, i vilken hon lever. Hon kan därför ej härska såsom hon borde, ej förstå skapelsen. Men nu stod Jesus i deras krets, gudsmannen som återvunnit spiran. Vi som tro stå inför honom i ansvar för huru vi lyda honom och inför världen stå vi i skuld, skyldiga att lyda. Nöden i skapelsen förde honom på korset, och han kallar lärjungarna till gemenskap i lidandet. Vi äro i världen och måste därför ha vår del av världens lidande, men sker detta i Jesu gemenskap kunna vi därvid förmedla läkande kraft. Vi få börja med att predika för människor, men slutmålet är förnyelse för hela skapelsen: allt skall förvandlas.

Kraften till att förverkliga detta antydes i orden "bliver döpt". Det uttrycket talar om Guds verk. Det är H a n, som verkar, ej vi. Vi förenas i levande gemenskap med honom, och därför kan det ske, som tecknen tala om: Vi kunna segra över andemakter, sociala missförhållanden och över alla förstörande krafter. Läkedom, som Gud nedlagt i örter och träd, står naturligtvis icke utanför hans hushållning. Men vi behöva uppleva den uppståndne och tro på den uppståndne, komma i livsgemenskap med honom för att kunna på ett rätt sätt känna med hela skapelsen i dess lidande och nöd och bli villiga att ge ut oss själva för att bli den till hjälp. Endast på så sätt åtlyda vi missionsbefallningen enligt Markus.

Martin Lindén.

Louise Ulff 90 år.

En trogen och varm vän till Svenska Missionen i Kina, fröken *Louise Ulff*, fyller den 28 november 90 år. Hon har sedan 1922 varit vårt ombud och deltager ännu regelbundet i våra fredagsbönemöten, och även på många andra sätt ger hon prov på sitt kärleksfulla intresse för vårt arbete. Detta var också fallet långt innan hon kallades till ombud. Vi känna därför behov av att med anledning av den stora högtidsdagen få betyga vår tacksamhet och frambära vår hyllning.

Fröken Ulff har utfört sitt egentliga livsverk vid Elsa Borgs Hem. Där började hon sin gärning år 1894 efter att förut ha varit lärarinna, först i Åhlinska och sedan i Brummerska skolan. Mot slutet av nyssnämnda år skrev fröken Elsa Borg: "Vad jag nu särskilt vill tacka Herren för är min nya hjälp, Louise Ulff. Jag tror att hon är den rätta, och att hon, då hon växt in i arbetet, kan taga vid, då Herren hämtar mig hem." Och då fröken Borg i februari 1909 fick hembud, hade hon i sitt testamente uppdragit åt fröken Ulff att "omhändertaga och förvalta för fortsatt verksamhet alla för hemmen avsedda tillgångar". I denna uppgift tjänar fröken Ulff alltjämt, ehuru Stiftelsen Elsa Borgs Hem nu överlämnats till Stadsmissionen i Stockholm. Hon har i denna uppgift också direkt tjänat missionens sak, i det att många kvinnliga missionärer fått sin utbildning vid Elsa Borgs Bibelkvinnohem.

Från många olika delar av vårt land såväl som från många platser på missionsfälten komma förvisso på högtidsdagen tacksägelse att frambäras för vad Gud givit genom Louise Ulff. I denna tacksägelse ha vi inom Svenska Missionen i Kina rik anledning att taga del. Vi tacka Gud för vår kära och vördade vän och tillönska henne frid, fröjd och välsignelse för tid, som ännu återstår av jordelivet, och sedan en rik ingång i evighetens värld. Till henne vilja vi ock frambära vårt tack för innerlig och kärleksfull gemenskap i arbetet för Guds rike samt för värdefullt bistånd i den uppgift, som anförtrotts åt Svenska Missionen i Kina.

Martin Lindén.

Våra bönemöten.

Vi påminna även nu om bönemötena på S. M. K:s exp., Drottninggatan 55 3 tr., Stockholm. På tisdagskvällarna hållas de kl. 7:30 och fredagarna kl. 2 e. m.

Tisdagsbönemötena pågå t. o. m. den 8 dec. och fredagsbönemötena t. o. m. den 11 dec. Ett uppehåll göres sedan över nyår, och vi meddela i ett kommande nummer när bönemötena åter börja.

Kinalänkarna i Stockholm

samlas på S. M. K:s expedition *torsdagen den 10 dec. kl. 7,30 e. m.* Medtag socker och bröd för eget behov. *Välkomna!*

Försäljning i Stockholm för S. M. K.

Vi erinra om försäljningen, som an-

ordnas på *K. F. U. M.*, Birger Jarlsgatan 35 (ingång från Snickarbacken) *torsdagen den 3 dec.* Utförligare meddelande om den införes på sid. 247 i detta nummer av vår tidning. *Besök försäljningen! Bed för den!*

Försäljning

till förmån för **Barnhemmet** i Sinanhsien anordnas av syföreningen *Ljusglimten* å *Missionshemmet,* Duvbo *lördagen den 12 dec. kl. 5 e. m.*

Tal av hemmavarande missionärer. Alla välkomna!

Inackordering på Missionshemmet.

Gäster mottagas för längre eller kortare tid på Missionshemmet i Duvbo. Närmare upplysningar lämnas av husmodern: Fröken *Lisa Lundberg,* adr. Missionshemmet Duvbo, *Sundbyberg 2.* Tel. Stockholm 28 20 13.

»Herren hjälper.»

»Herren hjälper, sjöng kung David, så jag även sjunga vill.»

Det är mitt vittnesbörd om den gångna svåra tiden. Mången gång har det sett omöjligt ut, men Herren har alltid hjälpt igenom.

Det har varit en stor glädje, att vi den sista tiden fått en del Sverigepost. Kanske är det hopp om att denna lilla hälsning också skall nå fram. Jag ville den skulle taga med sig mitt varma tack för förbön och hjälp under denna nödens tid.

Nu är denna svåra, heta sommar snart över. Det har varit nästan outhärdligt hett och torrt. Jag har varit hemma hela sommaren. När regnet äntligen kom, var det för sent för höstsådden, vilket gör nöden här än större. Det kom också med sådan våldsam kraft och i sådana massor, att många hus och vägar rasade. Endast en vägg inom stationen. Gula floden har ock översvämmat och ändrat kurs och åstadkommit oändlig förödelse och nöd. Uppgifterna om de omkomna äro så olika, att jag ej vågar uppgiva någon siffra. Det är från 10.000 till 50.000. En del byar nära Hancheng ha blivit översvämmade. Min f. d. hjälpkvinna, som lämnade oss för ett par år sedan emedan hon behövdes i hemmet, har fått sitt hem förstört. Hon räddade sitt liv genom att springa upp på loftet, där de hämtade henne på en hopspikad flotte. — För oss har detta blivit nöd. En massa bomull, salt m. m. förstördes, och allt har på ett par dagar stigit dubbelt i pris. Det var ju oerhört dyrt förut. Denna vecka öppna vi skolorna, och vi undra hur det skall gå igenom. Nog ser det omöjligt ut, men Herren hjälper, det vet jag. Vi ha det rätt lugnt nu. Det har ej varit bombardemang på länge. Planen höra och se vi ju då och då. Men vi ha mycket att tacka för. Att vi få röra oss fritt och ha tillfälle till arbete är vårt ständiga tacksägelseämne. Här i staden ha vi nu många sökare, mest kvinnor. Herren har hört bön och gjort under med några sjuka kvinnor och barn. Det har givit oss många nya sökare. Men än gå de stora skarorna utan Gud och utan hopp. Vi bedja om en väckelse, som sträcker sig utåt och når hednaskarorna, som vandra i mörker och nöd.

Nästa vecka reser jag till en kurs på en utstation. Eftersom vi ha så få medarbetare, måste jag resa ensam. Det blir ansträngande. Men Herren skall hjälpa. Hans nåd är tillräcklig. Må Han, som är skördens Herre, sända nya arbetare i sin myckna skörd! Bed därom! — Efter stormötena i oktober har jag lovat vara i Hancheng ett par månader för att besöka alla utstationerna uppe bland bergen och hålla några dagars möten på varje. Jag längtar efter att få se Ordet verka i människors hjärtan och tror, att Herren skall förhärliga sitt namn. Trots denna heta sommar hem-

ma på stationen är jag frisk och kry. Herren har stärkt mig. Jag prisar Honom därför.

Arne Bendtz, som varit borta i sommar, har nu kommit tillbaka, frisk också han.

Jag är tacksam att få stå kvar här, glad åt att få giva och lycklig över att få tjäna.

Varmaste hälsning till alla.

Ida Söderberg.

Hoyang den 17 augusti 1942.

»På Herren få vi kasta alla bekymmer.»

Utdrag ur brev från missionär *Arvid Hjärtberg,* skrivet i Pucheng den 17 juli 1942.

För det mycket varmt välkomna brevet och listorna av den 19 mars tackar jag så varmt. Det var ett digert konvulut, som efter allt att döma ej blivit öppnat på vägen hit. Att vi fått dessa papper vet du nog redan, ty jag hoppas Nils nämnde därom i sitt senaste brev hem. — Det har hela sommaren låtit så hoppfullt från »Carlstad» (Yuncheng). — I stället för att misströsta tycker jag det är roligare att se ljust på förhållandena i livet. Vad Gud är god som möjliggjorde utsändandet av de tretusen dollars till Chungking. Om vi ej fått dessa medel, vet jag ej, hur det skulle ha gått för oss. Gud har velat påminna oss om att silvret och guldet fortfarande är hans. På Herren få vi kasta alla bekymmer och med glad förtröstan se framtiden an. — Allting har stigit till otroligt höga priser, varför Barnhemmet under det senaste halvåret för vårt A. U. här varit en tung börda. Gott att vi också fått kasta den bördan på Herren. Hjälpen har kommit, och vi prisa Gud. —

Fridhälsningar till eder alla!

I jubiléets tecken

gick den länksammandragning, som Jönköpings—Huskvarna Kinalänkar inbjudit till den 31 oktober och 1 november. Tio år ha nämligen i år förflutit, sedan Åke Haglund lämnade sin hemstad för den långa resan till Kina och kallelsegärningen.

I olika sammanhang skymtade detta minne, och bilden av den nitiske gudstjänaren och godhjärtade ynglingen framstod frisk och levande för vännerna som deltogo. För den skull blev han dock icke det dominerande i samlingarna, som höllos dels på K. F. U. K. i Huskvarna, dels vid Evangeliska skolan i Kortebo, vars nya trevliga lärobyggnad och elevhem vi med glädje togo i besittning, och dels i Arméetemplet i Jönköping. Som sig bör koncentrerade sig budskapen kring missionens Herre och Ledare, och genom de skildringar och tankar som gåvos — även när de rörde de mänskliga redskapen och insatserna — uppenbarades på nytt makten och strålglansen från Jesus-namnet.

Fröken Lisa Blom, missionär Wilh. Bergling, lärare Thure A. J. Carlson, sekreterare Carl Gustav Voss, fröken Elin Lindqvist och redaktör K. G. Arrbäck med flera deltogo som talare, och deras anföranden banade väg för ny inspiration och glädje i den helgade tjänsten. Inte minst glädjande var det naturligtvis med fröken Bloms besök. Hon förmedlar inte bara genom sitt tal utan också i sitt umgänge något av den daggfriska, bärande tro, som skall vara Guds folk egen.

Bland eleverna vid Kortebo-skolan vunno länkarna också insteg och fingo vid samlingarna där lyssna till deras lyftande sång. Fröken Elsa Andersson medverkade för övrigt också med solosång vid det offentliga mötet på söndagsaftonen, ackompanjerad av den

mångsidige och alltid lika villige missionären och läraren Wilhelm Bergling.

"Kärleksmåltiderna", som interfolierade de egentliga mötena, blevo "möten" de också och betydde åtskilligt för den goda anda och uppfordrande gemenskap, som karakteriserade höstens länksammandragning i tändsticks- och vapenstäderna. Offerinsatsen blev också god, och det är med glädje och tacksamhet vi se tillbaka på högtiden — tioårsjubiléet.

—*ge.*

Hjälp Krigets offer!

Antalet av de länder, som kunna räcka en hjälpande hand till krigets offer, är ytterst ringa. Åtskilliga länder, som stå utanför den gigantiska konflikten, ha fullt upp med att försöka klara sig själva. Vårt land är ett av de få, som ännu har förmåga att hjälpa. Ej underligt då, att man från alla håll riktar sina blickar mot Sverige.

Vi ha därför ett stort ansvar, som ingalunda blir mindre, när vi besinna, att vi genom Guds nåd alltjämt äro ett fritt folk, levande i fred.

Krav på vår hjälpsamhet ställas från de mest skilda håll. Ibland undra vi, om vi skola räcka till för allt. Vi måste göra vårt yttersta, icke minst de ibland oss, som ha den kristna motiveringen bakom sin hjälpande insats.

När nu H. K. O. återigen vädjar till Sveriges kristna folk, sker detta under tacksamhet för hittills gjorda insatser för de lidande människorna i krigets värld. Vår vädjan framföres med all den enträgenhet, som vi äro mäktiga, ty vi äro talesmän för millioner lidande medmänniskor. Behoven växa. Hittills ha tyvärr icke gåvomedlen ökats, vi ha snarare sett en tendens till minskning. Vi vilja icke gärna tro, att detta skulle bero på att vi blivit för vana vid eländet, så att vi inte längre reagera, som en kristen människa bör.

H. K. O:s arbete omfattar nu särskilt två grenar, den ena är krigsfångearbetet, den andra flyktingshjälpen. Krigsfångearbetet är växande. Samma antal svenska delegater som tidigare finnas i Tyskland och Frankrike, men man begär mera av oss i form av varusändningar till fånglägren. Det blir allt svårare att få tag i sådant, som kan vara krigsfångarna till glädje och hjälp. Från vårt land kunna vi ännu sända vissa materialier — bara vi få pengar för inköpen.

Flyktinghjälpen ha vi koncentrerat till Syd-Frankrike, där förhållandena dag för dag bli mera påfrestande för såväl de flyktingar, som äro internerade i läger, som de vilka hittills fått vara fria. Våra tidningar ha på sistone innehållit skildringar av de transporter av icke ariska flyktingar, som under den senaste månaden gått från Syd-Frankrike norr ut mot okänd destination. Samtidigt komma ständigt nya skaror till lägren. Det är en allmän oro gränsande till förtvivlan bland alla dessa stackars människor. De franska hjälporganisationerna göra sitt yttersta, stödda av internationella organisationer, sådana som Kyrkornas Världsråd, K. F. U. M., K. F. U. K., Kväkarna. Vi ha från Sverige genom de kristna organisationernas internationella hjälpkommitté i Genève fått göra icke så litet för att bispringa de internerade och flyktingarna i Syd-Frankrike. Det levande intresse, som visats från svenskt kristet håll för dem, har haft ett gynnsamt inflytande på hela deras läge. De av oss underhållna flyktingshemmen äro fortfarande i verksamhet, och man talar om att upprätta flera liknande hem. Annars vet man icke från den ena dagen till den andra, om de gamla hjälpformerna duga, eller om man måste finna nya. De kristna hjälparbetarna därnere äro i verksamhet dag och natt, men de förmå föga, om deras händer äro tomma. Vi måste hjälpa dem!

Hjälp Krigets Offer! vädjar därför

i den kristna barmhärtighetens namn till alla och envar att giva och giva rikligt åt detta arbete. Gåvorna måste komma snabbt, uppskov kan innebära fara.

Bidrag till verksamheten kunna insättas på Hjälp Krigets Offers postgirokonto 15 77 00, eller insändas genom vederbörande samfunds eller organisations byrå. Den förra vägen är dock den snabbare.

Låt oss alltså giva ett tackoffer för vår fred och frihet.

Stockholm i oktober 1942.

För Hjälp Krigets Offer!

Arbetsutskottet

Hugo Cedergren.

Försäljning.

Syföreningarna för *Svenska Missionen i Kina* anordna försäljning till förmån för Missionen *torsdagen den 3 december å K. F. U. M., Birger Jarlsgatan 35, Stockholm.* Ing. från Snickarbacken.

Försäljningen börjar *kl. 10,30 f. m.* Andaktsstunder kl. 12 m. och kl. 7,30 e. m. Kl. 12 talar missionär *Selfrid Eriksson* och kl. 7,30 komminister *Johan Hoff.*

Gåvor, även in natura mottagas tacksamt under nedanstående adresser samt på *S. M. K:s expedition,* Drottninggatan 55.

De som önska giva ylle-, linne- eller bomullssaker, vilka äro belagda med kuponger, *torde godhetsfullt meddela detta till S. M. K:s Exp. ett par veckor före försäljningen,* enär licens måste sökas för att få sälja dessa varor utan kupong.

Vi bedja att särskilt få påminna om buffén i dessa ransoneringstider.

Doktorinnan *Maria Berg,* Hantverkaregatan 28.

Fröknarna *M. och N. Cavalli,* Östermalmsgatan 72, 4 tr.

Fru *Bell Fries,* Soltäppan, Storängen.

Fru *Judit Högman,* Drömstigen 28, Äppelviken.

Fröken *Lisa Lundberg,* Missionshemmet, Duvbo, Sundbyberg 2.

Fru *Olga Magnusson,* Garvare Lundins Gränd 3.

Fru *Mary von Malmborg,* Engelbrektsgatan 13.

Fru *Beda Redell,* Hälsingehöjden 9.

Fröken *Thyra Sandstedt,* Vesslevägen 40, Ålsten.

Fröken *Sigrid Sucksdorff,* Igeldammsgatan 16.

Överstinnan *Louisa Tottie,* Storängen.

Fru *Lisbet Welin,* Bellmansgatan 15.

Fru *Karin Wennerström,* Lidingö.

Doktorinnan *Lilly Wester,* Artillerigatan 58.

Gåvor avsedda för »Kinalänkarnas bord» mottagas på *S. M. K:s* exp., varvid särskilt bör angivas, att gåvorna äro avsedda för detta bord.

Jag ser din hand, jag hör ditt bud,
Du lever, och i dig, o Gud,
Vi leva och vi röras.
O väsens upphov, hjärtans hopp,
Till dig gå jordens böner opp,
Av dig de alla höras.
Min suckan är dig ej fördold,
Och du har allt uti ditt våld:
Min frid och strid, min fröjd och nöd.
Mitt liv, o Fader, och min död.
Och skickelsen, som dunkel var,
Skall bliva klar,
Då tidens förlåt rämnat har.

Sv. Ps. 351:3.

Hans Stjärna i Östern.

39:e årg.

Redigerad av *Martin Lindén.*

Innehållsförteckning:

Gud i krubban. Av komminister *Johan Hoff.*

Julens sång i nödens tid. Poem av apotekare *Karl Nilenius.*

John R. Mott. Av doktor *Karl Fries.*

En resa till och i Kina för femtio år sedan. Av fröken *Anna Eriksson.*

Kina vid tiden för vår missions början. Efter ett föredrag av missionsföreståndare *Erik Folke.*

Erfarenheter vid missionsarbetets början. Av fru *R. Goforth.*

Guds ingripande. Av fröken *Ingeborg Ackzell.*

»Pontoppidan». Av missionssekreterare *Martin Bergling.*

Arvtagare. Av fröken *Lisa Blom.*

Helig mark. Av fröken *Hildur Blom.*

Kristendomens framtid i Kina. Av missionsföreståndare *Martin Lindén.*

Dagar komma, dagar gå. Poem av *K. W. S.*

Kalendern rekvireras från Svenska Missionens i Kina Förlag, Drottninggatan 55, STOCKHOLM. Pris: häft. 2:—; kart. 2:50; klotb. 3:50. Vid köp av minst 5 kalendrar lämnas 25 % rabatt. Fraktkostnader betalas av köparen och omsättningsskatt ingår icke i här ovan angivna pris.

Missionstidningen

Sinims Land,

organ för *Svenska Missionen i Kina,* utkommer 1943 i sin 48:e årgång.

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: *helt år kr. 2:50,* halvår kr. 1:50, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 3:— pr år.

Prenumeration kan verkställas på posten men det ställer sig fördelaktigare för Missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Provnummer sändas på begäran *gratis* och portofritt.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Jesu Kristi missionsbefallning. — Louise Ulff 90 år. — Från Red. o. Exp. — Från missionärerna. — Ungdomens avd. — Hjälp krigets offer. — Försäljning. — Hans Stjärna i Östern. — Missionstidn. Sinims Land.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm. Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 19. 47 ÅRG. 10 DEC. 1942 PREN.-PRIS 2:50

ANSVARIG UTGIVARE: M. LINDÉN.

"Se, brudgummen kommer!"

Matt. 25: 6.

»Se, brudgummen kommer!» Förbida vi ivrigt
att höra det ropet var stigande väkt?
Hur vore det väl, om i natten som ingår
det klunge emot oss, när lampan var släckt?

»Se, brudgummen kommer!» Vad funne han hos oss
av brännande nitälskan, lågande tro,
av högtidens silke, det vita, som passar
för bröllopets heliga, saliga ro?

»Se brudgummen kommer!» Måhända hans härold
skall heta förfäran och ångest och nöd.
Om så, är vår skara beredd att betala
den yttersta skärven i smärtor och död?

»Se, brudgummen kommer!» O Herre, vårt hjärta
vill svara i bävande iver: kom,
men hjälp oss du själv, att vi kunna det, kunna det
Herre, vi bedja det om och om!

Ida Granqvist.

JESU KRISTI MISSIONSBEFALLNING.

V.

Missionsbudet enligt Lukas.

(Luk. 24: 36—49.)

Efter att förut ha stannat inför missionsbefallningen enligt Matteus och Markus skola vi nu stanna inför den, såsom den återfinnes hos evangelisten Lukas.

Evangelium enligt Lukas är skrivet av en grek och till en grek. Grekland gav proportionsvis, då man betänker att det var ett så litet land och hade så kort storhetstid, åt mänskligheten ett större antal stora personligheter än något annat land. Man gjorde i Grekland allt för att fullkomna individen, ja, detta var för dem en riktig passion. Lukas skildrar också i sitt evangelium Jesu väg fram till fullkomning i fysiskt, psykiskt och andligt hänseende. Man torde kanske kunna säga, att Lukas i Herren Jesus på förklaringsberget såg det högsta och rikaste uttrycket för det grekiskas idealet. Men Jesus vandrar vidare. Hans väg leder till korset, som för grekerna var en dårskap. Det självutgivande lidandet kunde de ej förstå. Efter korset följde dock uppståndelsen. Jesu väg gick genom kors och död till uppståndelse; Gud uppväckte honom från de döda och gav honom härlighet (1 Petr. 1: 21). Lovsången i Ps. 104: 1: "Lova Herren, min själ. Herre, min Gud, du är hög och stor; i majestät och härlighet är du klädd" kunde gälla honom, den uppståndne. Och då han för sitt dödslidandes skull blev krönt med härlighet och ära skedde det genom Guds nåd för att det, att Han smakade döden, skulle komma alla till godo. (Hebr. 2: 9). Genom dödslidandet vann han kraft att förmedla sin egen livskraft. T. o. m. barbarer och andra, som grekerna föraktade, kunde bli helade och förnyade till likhet med Jesu härlighet. Denne underbare, uppståndne Jesus kom överraskande till lärjungarna, bevisade sin identitet och gav befallning om att lärjungarna skulle vara hans vittnen. Låt oss läsa Luk. 24: 36—49!

Vad kan här vara pundet, som anförtros åt lärjungarna? Kunna vi ej säga, att det antydes genom ordet "härom" i v. 48? De hade fått höra honom framföra ett budskap, medan han ännu var ibland dem. Nu var detta budskap bevisat såsom sannnig. "Det är såsom jag sade till eder", heter det i v. 44, och därom kunde de vittna. — Budskapet han framfört till dem innehöll att "allt måste fullbordas". Guds hushållning i det förflutna skulle föras fram till fullbordan. Lagen, uppenbarandet av Guds vilja, framhållandet av idealet, skulle fullbordas. Profetiorna, som hade till uppgift att rätta begångna fel och föra åter till idealet, skulle fullbordas. Och psalmerna, sångerna fyllda av längtan och bön, erfarenhet och hopp, skulle fullbordas. Därom kunde de vittna. Orden som han talat innehöllo också att "Messias skulle lida", att lidandet var vägen till den fullbordan, om vilken vi nyss talat. Därom kunde de också vittna, fastän att vittna är mer än att predika. Att vittna är

att betyga sanningen, och vittne om Jesu död och uppståndelse är den som i ord och liv betygar denna sanning. Korsets sanning blir en kraft i deras liv, som äro korsfästa med Kristus, och uppståndelsens sanning triumferar i liv, som blivit förvandlade av uppståndelsekraften. Jesus anförtror åt sina lärjungar att vittna härom. Budskapet han framburit innehöll även att "bättring skulle predikas". Bättring, säger Campell Morgan, är vår inställning (attitude) och syndernas förlåtelse är Guds svar till oss, då vi intaga den inställningen. Att stå i Jesu närhet, inför Honom, den rene, helige och rättfärdige, för oss till bättring, för oss in i den rätta inställningen. Det är att komma i ljuset. Och vi skola vittna om hans renhet och härligheten däri, predika bättring i hans namn. Därigenom kunna vi hjälpa andra till bättring, som leder till själens frigörelse, bojans brytande, eldens släckande och giftets neutraliserande. Allt detta är Guds verk, då vi intagit den rätta inställningen, men vittnena skola leva liv, i vilka synden förlorat sin kraft. Apg. 5: 29—32.

Skulden, som påvilar oss emedan vi fått detta oss anförtrott, består i att vi skola vara vittnen. Vi kunna det genom vad han anförtrott åt oss, och vi äro skyldiga att vara det.

Ett vittne skall klarlägga för andra vad han själv upplevat. Och Jesu vittnen skola klarlägga vad de upplevat genom sin vandel, ej blott genom sina ord. Jesu vittnen skola förverkliga Jesu ideal genom att därtill mottaga hans nåd. Så bli de personer, genom vilka Herren Jesus och nådens kraft uppenbaras för världen, de bli Jesu vittnen, som genom sitt liv och sina ord predika det glada budskapet om huru Jesus förmår förvandla och omskapa, lyckliggöra ett människoliv. Låtom oss ej glömma, att Jesus vittnen skola förverkliga hans lära, och att ordet förverkliga betyder att göra verkligt i erfarenheten, ej blott att fatta med förnuftet. Man skulle kunna säga, att Jesu vittnen skola på alla platser och under alla förhållanden uppenbara Kristus.

Huru förödmjukande är det ej att ställas inför denna skuld! Känna vi oss icke därvid oförmögna att betala? Huru betala vi vår skuld, huru uppenbara vi Kristus i våra hem, bland våra arbetskamrater, i vår vänkrets, bland släktingar, ja för alla dem, med vilka vi komma i beröring, och "bland alla folk". v. 47. "I kunnen vittna härom", säger Herren, och det ordet gäller på ett särskilt sätt oss svenskar just nu. "I kunnen." Huru betala vi den skuld, som härigenom påvilar oss?

Det är gott att med tanke härpå få gå till kraftkällan. Den finnes angiven i vers 49. Endast i Andens fullhet av kraft kan denna skuld betalas. För de redan gjorda försummelserna få vi be om förlåtelse. Och nog få vi gå den vägen också för kommande försummelser. Men inte skola vi slå oss till ro härmed! Inte menar Herren att missionsbefallningen endast skall uppenbara vår skuld, våra missionssynder. Den skall åtlydas. Det sker, då den Helige Ande vinner seger i våra liv. "Varje seger, som Anden vinner för Kristus i den troendes liv, är en seger för Kristus genom den troende." — Den uppenbarar ju Kristus för den troendes

omgivning. Lärjungarna skulle vänta, men vi behöva ej vänta. Anden gavs på den första pingstdagen och har aldrig sedan blivit tagen tillbaka. Han är nu hos oss liksom i Jerusalem på första pingstdagen. Om vi ej äro fyllda av Anden beror det på att vi hysa annat i våra hjärtan. Vi kunna vittna i Andens kraft, om vi upphöra att motstå, bedröva och kväva Anden, om vi begagna oss av den kraft, som genom Anden står till vårt förfogande. (Apg. 5:32.)

Martin Lindén.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Bönemötena för S. M. K.

i Stockholm pågå på S. M. K:s expedition t. o. m. *tisdagen den 8 dec.* och *fredagen den 11 dec.* De upphöra sedan över julhelgen, men börja åter *tisdagen den 12 jan. kl. 7 e. m.* och *fredagen den 15 jan. kl. 2 e. m.*

Må förbönen aldrig tystna!

Trettondagens möte.

Svenska Missionen i Kina hoppas att även kommande Trettondedag Jul få fira missionshögtid med sparbössetömning och offerinsamling i Betesdakyrkan, Floragatan 8, kl. 11 f. m.

Vi anbefalla denna missionshögtid åt missionsvännernas hågkomst i förbön.

"Hans Stjärna i Östern."

Till alla dem, som köpt vår missionskalender och hjälpt oss med försäljningen, framföres härmed *ett varmt tack.* Må Gud välsigna var och en för denna värdefulla hjälp! Ännu ha vi emellertid ganska många exemplar kvar, och det vore en stor hjälp för Missionen om upplagan bleve slutsåld. Vi äro därför tacksamma för rekvisitioner även i fortsättningen och hoppas att våra vänner alltfort skola hjälpa oss. Kalendern lämpar sig bra såsom julklapp. *Köp den själv och giv den åt andra!*

Då betalning för kalendern och andra böcker insändes i förskott, torde godhetsfullt omsättningsskatten ihågkommas och pengar för den (5,5 %) medsändas.

*

Ett tack.

Gud vare tack för eder kärlek!

Till alla, alla, som sänt gåvor i en eller annan form, varit med i förbön, gjort inköp eller arbetat med på försäljningen den 3/12, vilja vi säga ett innerligt och ödmjukt tack. Vi kunna ej skriva till alla, men vi tacka Gud för Eder och bedja, att han skall välsigna Eder.

Vår försäljningsdag var strålande. Rikliga gåvor, många köpare och ett underbart resultat. Nettosumman blev 6.717:39 kr.

»Lova Herren, min själ, och förgät icke vad gott han har gjort!»

Lisa Blom.

FRÅN MISSIONÄRERNA

Ännu ett brev från Nils Styrelius.

Swedish Mission, Pucheng She. China, den 4 aug. 1942.

(Utdrag ur privatbrev.)

»Jag skall ej övergiva mitt folk.»
I Kon. 6:13.

»Löftena kunna ej svika.» Halleluja!

Mycken Frid! Det är så tyst, så tyst från hemlandet. I dag kom dock brev från Edna av den 19 februari. Från Exp. kom telegram av den 19 maj den 20. Föreståndarens »Hope to send more» står ännu som ett löfte. Än har oss intet fattats, Herren vare lov! Tidigare har jag sänt hem årsrapport pr flyg samt vårt nya tolv-månaders budgetsförslag.

Vi gå nog och undra ibland, om detta kommit fram. Man vill ju ej upprepa sig själv allt för mycket, men under förhanden varande förhållanden kanske det är klokt. Nämner alltså åter, att det budgetsförslag vi uppgjort skulle kunna täckas med tusen U. S. A. $ pr månad efter den nuvarande kursen och de förhanden varande priserna.

Herren har i sin stora nåd hållit sin skyddande hand över oss alla, så att just nu ingen är sjuk, trots den intensiva hetta, som rått. Det har varit varmare än någonsin, därtill mycket torrt och den viktigaste höstsäden har ej kunnat sås. Nu har det fallit litet regn, och fastän det är otillräckligt så kunna de nu så bovete, det enda sädesslag, som nu kan hinna bli moget. Priserna på allt fortfara att stiga. Man undrar vart det skall ta vägen. Men Herren lever och regerar. »Hitintill men icke vidare.»

Vi ha i ro fått hålla flera sommarmöten i distrikten. Herren har rikligen välsignat och uppmuntrat sitt folk, ej minst dem som lett mötena. Flera, som under någon tid gått och varit vacklande, ha beslutat sig för att ta saken på allvar. Så antecknades t. ex. på en plats några och tio nya namn på personer, som sade sig ha tagit steget ut. Må Herren fullborda verket! Om några dagar skola vi samlas här i staden till sommarmöte. Vi bedja om ro i luften och något svalare väder för den vecka, som vi skola vara samlade. Värens arbete i vingården har Herren välsignat. Ostörda ha vi fått hålla de vanliga stormötena. Under våren har på denna delen av fältet döpts 240 personer. Det är ett synligt resultat till uppmuntran för skördemännen, kanske ock för Er där hemma, som i kärlek och offer följa arbetets gång samt i förbön stödja allas våra händer.

Fröknarna Ingeborg Ackzell och Ebba Vidén äro nu uppe på det härliga Hua-shan. Ella Dahle ämnar sig också dit. Arne Bendtz har varit i Si-an för tandarbete och hjälpt till med sommarmöten, som hållits i närheten av staden på ett berg. Han är visst åter hemma nu.

Förra veckan var jag ute på en rundtur på min cykel. Jag var med ett par dagar på ett sommarmöte i en by 15 km. från staden och besökte dessutom flera utstationer ävensom Hoyang och Tali, Ingeborgs »skolby», som det ju heter, ej att förglömma. Ida Söderberg mådde bra i sin ensamhet i Hoyang. Det vill säga, hettan besvärar ju den ene som den andre. Man får dock det intrycket, att kineserna lida ungefär lika mycket av värmen som vi utlänningar. Då man reser till Hoyang måste man passera en djup dalgång. Backarna på ömse sidor äro mycket branta och långa. Att i dessa tider finna en person, som kunde hjälpa utför och uppför, var ju ej tänkbart. Inom parentes sagt, så råder det mest otänkbara förhållande just nu i detta land, nämligen folkbrist. Det finns faktiskt ej folk att få till hjälp. Bönderna måste själva arbeta natt och dag, ty de kunna ej få arbetsfolk. Det är ej heller en penningefråga, utan helt enkelt en brist-på-folk-fråga, hur otroligt det än låter. Alla äro upptagna av arbetsuppgifter. Jag kom lyckligt ned för backen och hade kommit med svett och möda och mycken pust något mer än halvvägs upp på andra sidan, då en soldat kom ridande på en mula. Kan Du tänka dig min häpnad, då han steg ned från sitt riddjur, räckte mig tygeln med orden: »Tag hand om den här, så skall jag skjuta upp cykeln.» Sade och gjorde. Ja, i sanning, Gud är god. Då jag sedan skulle resa tillbaka nästa dag i daggryningen, satt en ung man vid backen på en jordhög. Jag tänkte utan vidare cykla förbi, men då anropades jag. Mannen kom fram, räckte mig sin käpp sägande: »Tag denna och stöd Dig på, så skall jag ta hand om cykeln nedför och uppför till andra sidan!» Den sistnämnde mannen kände jag, men att *han* skulle gå en fjärdedels mil till backen och hjälpa mig, det kunde jag ju ej ha drömt om. Ja, Gud är god!. »Utöver vida mer än vi bedja eller tänka.» Den dagen cyklade jag 65 km. Och det var ej på svenska vägar!

Vi ha länge bett Gud, om en lämplig person som kock, eller vad man vill kalla honom, men än har det ej kommit någon. Det har alltså varit en knogig sommar för min Olga att i sommarvärmen ha dessa matbestyr. Dessutom har hon ett par sjuka, som måste skötas varje dag. Herren har dock hjälpt igenom, och vi hoppas, att Herren snart skall bereda någon hjälp för oss.

Vi ha en granne här i staden, en 22-årig man, lärare i engelska i stadens mellanskola. Han kommer och har kommit ofta för en liten pratstund. Naturligtvis är det ju önskemålet att praktisera sitt ämne, som i första hand driver honom, men han har säkert behov av Herren, efter allt att döma. Fienden släpper dock ej sitt byte så lätt, och han tyckes glida utåt i stället för att komma närmare. Kom ihåg honom i förbön någon gång! »Då såg Jesus på honom och fick kärlek till honom.»

Från Peping ha vi hört att Lisa Gustafssons operation gått lyckligt, och att hon återvinner krafterna raskt. Det var gott för de fyra systrarna, att de kunde komma till kusten ett slag. Åke Haglund är visst nu helt återställd efter sin sjukdom. Huru vi tacka Gud för Hans stora nåd över oss alla, även under denna sommar. Våra tankar gå ju så ofta till Er alla, våra kära vänner hemma. Avståndet verkar mycket större nu, då brev så sällan komma. På samma gång är det underbart att vi, via nådatronen, kunna ha daglig gemenskap. Man förlorar intresset för brevskrivning, då man är så oviss, om de brev som sändas komma fram. Därtill är ju portot nu så högt, att man tycker det är nästan skada spendera så mycket pengar om brevet ändå ej går fram . . . Sinims Land för fr. o. m. 25 okt. t. o. m. den 25 febr. fingo vi för någon vecka sedan. För några dagar sedan kom sex ex. Sinims Land för den 25 april. Tidningen för mars och den 10 april har ännu ej visat sig.

Arvid Hjärtberg är kvar här i staden som vanligt. Han är frisk och mår bra. Hanna Wang håller till i en by i en backsluttning söder om Hua-chow. Där lär vara mycket vackert samt svalt och skönt. Det har nu varit lugnt för flyg mer än en vecka. Rätt så ovanligt, men skönt att slippa den oron, ty man vet ju aldrig vilka order som givits.

I Herren alltid varmt förbundne

Nils Styrelius.

Herren fyller behoven

(Utdrag ur privatbrev.)

Swedish Mission, Tali, Shensi den 19/6 1942.

Älskade vänner!

»Han ledde dem säkert, så att de ej behövde frukta!»

Nu är det omkring sex månader sedan jag hade något livstecken från Eder, kära vänner. Det sista brevet kom fram i mitten av december och blev en mycket kärkommen julgåva. Det var det enda brev, som jag fick till jul, och jag kan ej säga hur mycket jag tackade Gud för den glädje och uppmuntran det gav. Jag skrev brevkort strax till Er. Vad jag undrar om det eller något brev gått fram?

Igår fingo vi en riktig kärkommen gåva — kan Ni gissa vad — jo, Missionstidningen Sinims Land — två nummer för mars i år. Det är ett helt år sedan den förut kom igenom. Det sista, närmast föregående numret var för juni i fjol. Och breven från släktingar och vänner, o vad vi längta efter dem! Men ack, det är så sällan något kommer fram. Vad det är gott att i denna tid få erfara att förbindelsen via nådens tron är öppen!

Gud har underbart bevarat oss i sin frid. Tillfällena till tjänst äro många, och vi tacka Gud så länge vi få hålla på att verka Herrens verk. Huru länge vi få fortsätta vet endast Gud.

Vi ha allt vad vi behöva, som är nödvändigt. Herren fyller behoven, även om allt är obeskrivligt dyrt. Ett exempel: En vanlig enkel tvål kostar 15 dol-

lar stycket. Vi fråga: Var skall det sluta? Ja Gud vet det, och han, som hade omsorg om Elia fordom, han vårdar sig också om sina barn än i dag. Pris ske Gud!

Jag är frisk nu och har börjat ta del i arbetet. Nils Styrelius är inte så stark. Både han och Olga ha varit klena, men äro bättre nu. Herren hjälper igenom dag för dag. Jag kom hit till Ingeborg Ackzell för ett par dagar sedan, och skall var hos henne ett par veckor. Sedan skola vi, vill Gud, resa till en utstation, där det är en tre veckors kurs för ungdom och kinesiska ledare. Sedan hoppas vi få resa upp till Blomsterberget ett par veckor i augusti. Kom ihåg oss i bön!

De andra kamraterna äro friska. Vi hade besök av Arne Bendtz för en vecka sedan. Kamraterna i Honan må så vitt vi veta gott.Från Shansi hörde vi genom brev från Ethel Blom att Carl var klen och måste tillbringa en del av dagen i sitt rum. Bed mycket för dem över på den sidan! De ha det nog ej så lätt. Men Herren ger nåd i allt.

Med innerlig hälsning till Er båda och alla vänner.

Ebba Vidén.

*

Swedish Mission, Lungtsi den 20/7-42.

Kära vänner på Exp! Frid i Jesus!

O, vad det är länge sedan jag sände Eder någon hälsning, och ännu längre sedan jag hörde från Er. Det är så osäkert om breven gå fram, men jag vill ändock försöka att sända en hälsning. Det går i regel flera månader mellan varje gång ett sverigebrev kommer igenom, men så mycket kärare är det, då några brev nå oss och Ni få ej förundra Er över, om de läsas om igen flera gånger.

Jag vill också tacka Eder alldeles särskilt mycket för förbön under den gångna tiden. Gud har varit underbart god mot mig. Han har hört bön och gjort mig frisk igen efter den svåra inflammationen i lungsäcken. Visst har jag ibland lite känning av det (men enligt doktorn så ska väl sommarens värme och sol helt ta bort det onda). Nog har det varit en prövande tid, då jag ej fått ta del i det evangeliska arbetet, men arbetslös har jag i varje fall inte varit, och det är jag glad för. Nu hoppas jag med Guds hjälp bli i stånd att vara ute under hösten.

För närvarande är jag hos Ingeborg Ackzell. Hon har inbjudit mig att tillbringa sommaren hos henne. Här är så ljuvligt och skönt och vilsamt både till kropp och själ. Jag har haft glädjen få vara med på sommarmöten i K'uchüan de senaste fjorton dagarna. På grund av rådande förhållanden var inte kursen så väl besökt som vi hoppats från början, men vi prisa Gud för dem, som kommo. Vi hade det gott och givande. Vad som särskilt fick bli till hjälp och välsignelse för oss var Ingeborg Ackzells bibelstudium över »Förebilderna i Gamla Testamentet till Kristus och församlingen». Sista dagen av kursen var det frågelåda, och det blev både många och intressanta frågor, särskilt om sådant, som i ungdomstiden är aktuellt även för Kinas ungdom. En av evangelisterna hade sin lilla åttaåriga dotter med, och då hon hörde att de andra skulle framlämna sina frågor, hade hon också något att fråga om. Inte hade hon så stort förråd av inlärda skrivtecken att det räckte till att nedskriva frågan, men hon fann på råd. Då ej skrivtecknen räckte, använde hon sig av fonetiska tecken, vilka hon kunde, och så skrev hon så här: »Varför skapar Gud små barn, som inte få bli stora, utan dö och få läggas i graven?» Hon hade förlorat en liten bror för ett par år sedan, och säkert hade hon grubblat över varför han skulle behöva läggas i graven. Det var intressant att se med vilket intresse den lilla tog del av svaret. Hon är en så vaken och tidigt utvecklad liten tös.

Om ett par dagar hoppas Ingeborg och jag att få resa ned till Hua-in-miao

för att vara med ett par dagar på sommarkursen där, och sedan, om Gud vill, fortsätta upp till Blomsterberget och vistas där ett par tre veckor. Förra året, då vi försökte, blevo vi nekade, men nog skulle det vara underbart, om vi kunde få komma undan hettan lite i år. Det är bara Ingeborg, Ella Dahle och jag, som tänka oss upp dit. Sedan i slutet av aug. hoppas jag kunna resa direkt därifrån och till Huachow-distriktet och arbeta där till i slutet av oktober, om Gud vill och vi få vara i lugn och ro. Hanna stannar väl i Hsiao-i distriktet i höst. Bed för oss och arbetet! Vi förmå ingenting av oss själva, »men allt genom Honom som ger oss kraft». I Pucheng må alla gott, så vitt jag vet. Hanna Wang bor uppe i en bergsby i Huachow-distriktet i sommar, samma plats där hon var i fjol. Nils, Olga och Arvid äro hemma i Pucheng. Nu en innerlig och varm hälsning till Er alla, var och en, från Er tillgivna

Ebba Vidén.

P. S. 28/7. Jag försökte sända detta med flyg, men fick det tillbaka. Nu får det gå som vanligt brev. Får se om det kommer åter även med det.

Ebba.

Varma hälsningar till Er alla på exp. och Duvbo m. fl. Jag har skrivit flera luftbrev och andra, men vet förstås ej, vad som kommit igenom.

Tillgivna *Ingeborg.*

28/7. Ingeborg och jag uppe på Huashan. Kommo hit i går. Väntar Ella Dahle hit också.

Ebba.

UNGDOMENS AVDELNING

Tien-bao.

Tien-bao är tolv år gammal och går i andra klassen i småskolan i Yuncheng. Att han inte går i skola här utan måste resa till det åtta svenska mil avlägsna Yuncheng, beror på att vår så omtyckta skola måste stängas. Våra bästa elever ha därför rest till Missionens skola I Yuncheng. Men det blir ju mycket dyrare både med maten och resomkostnaderna. Tien-baos far och mor, som äro mycket fattiga, bli därför mycket glada, om deras gosse kan få hjälp. Det är inte så många år sedan den lilla familjen var hednisk. Nu äro både far och mor kristna och döpta, och Tien-bao är deras ende son. Han är en liten »hurtig fyr», som säkerligen har en god framtid framför sig, om han alltid håller sig till Herren Jesus.

Den gångna sommaren var han hos oss. Hans far ser nämligen efter mina getter, och modern tvättar åt oss. De bo därför på missionsstationen. När de för ett par år sedan kommo hit, kunde ingen av dem läsa. Men nu ha både Tien-bao och hans föräldrar lärt sig att läsa. När Tien-baos far varje morgon och afton går ut med getterna, har han med sig en bibeldel, som han läser, medan getterna beta på stadsmursvallen. Han brukar läsa ett kapitel åt gången, och när han kommer hem med getterna, brukar han berätta om vad han läst. Tien-bao är en duktig sångare. Jag vet inte hur många sånger och körer och bibelverser han kan utantill. Men många är det. I somras, då vi på kvällarna sutto på gosskoleplanen och sjöngo sånger, kunde man tydligt höra Tien-baos rena gossröst blandas med de andras. Och läser gör han som en präst! Hans mor vill resa till kvinnoskolan i Yuncheng och utbildas till bibelkvinna. Hon är därför så ivrig att lära sig läsa riktigt flytande. Det är inte så lätt för en femtio-årig kvinna att börja lära sig läsa. Men hon har gjort stora framsteg. En dag, då familjen åt sitt enkla middagsmål, blev Tien-baos far så konstig i ögonen. De började värka och han kunde knappast se. »Vad är det med mig?» sade han. Då kommo de att tänka på, att de glömt läsa till maten. Med detsamma stego de upp, bådo Herren Jesus om förlåtelse samt bad honom förbarma sig över dem

och välsigna deras måltid. De satte sig ned igen och fortsatte måltiden. Om en stund var Tien-baos far bra i ögonen igen. Om denna händelse vittnade han en gång vid kvällsmötet för de manliga på stationen.

En annan gång, då han var ute och vaktade getterna, kom en man till honom på fältet. Denne hade ingenting att göra och tyckte det var roligt att gå och se de där utländska getterna, som Tien-baos far vallade. I sin ficka hade mannen en ask cigarretter. Nu tog han fram denna och skulle ta sig en rök. Och naturligtvis skulle han bjuda Tien-baos far på en cigarrett. Men denne ville inte ta emot någon. Men mannen i fråga var alltför påträngande, och Tian-baos far föll till föga för frestelsen. Han rökte några bloss, men kände sig så konstig därav. Han kastade därför cigarretten. Snart började han bli illamående och förde hem getterna. Hemkommen fick han otrevliga kräkningar och svår huvudvärk. Tien-baos mor kallade på mig och bad om medicin. Jag gick till Tien-baos far, som dock ej ville erkänna orsaken. Men det gick inte länge att tiga med denna synd. O, så han ropade till Gud om förlåtelse. Aldrig, aldrig mera skulle han bära sig så illa åt och synda mot Gud.

Även kinerserna äro utsatta för så många frestelser, alldeles som vi svenskar. Och då ni om kvällarna bedja Er kvällsbön, vilket jag hoppas ni alla göra, så bed också för Tien-bao, att han och hans föräldrar må få nåd att segra över alla frestelser och lysa som himlaljus i hedendomens mörka natt!

Åke Haglund.

(Ur J. K. Y. F:s Månadsblad.)

FRÅN NÄR OCH FJÄRRAN

769 svenska missionärer äro i arbete på missionsfälten.

Svenska Missionsrådet har nu framlagt sin missionsstatistik för året, som vanligt utarbetad av kyrkoherde Sigfrid Alm. Av denna framgår att hela antalet svenska missionärer är 1,034 vilket innebär någon minskning från förra året, då antalet var 1,055. Några nyanställningar ha i allmänhet ej skett under det gångna året, då alla resvägar till missionsfälten varit stängda. I hemlandet vistas för närvarande 274 missionärer, medan 769 befinna sig på arbetsfälten. Svenska missionsförbundet har 118 missionärer på fälten och 58 i hemlandet, Svenska kyrkans mission 147 missionärer sammanlagt, Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen 61, Helgelseförbundet 62, Svenska Alliansmissionen 49, Baptistmissionen 64, Örebro Missionsförening 59, Svenska Missionen i Kina 48, Svenska Mongolmissionen 16, Metodistkyrkan 15, Frälsningsarmén 46, Fribaptistsamfundet 25, Pingströrelsen 160, Bibeltrogna Vänner 9, Kvinnliga Missionsarbetare 6. Missionssällskapen har för sin yttre mission insamlat 5,109,589 kronor. Häri ingår dock icke kostnaderna för pingströrelsens stora mission, från vilken uppgifter saknas.

Styrelsemöten i samfunden.

Baptistsamfundets missionsstyrelse hade den 6—7 oktober sitt höstsammanträde i Stockholm. Förhandlingarna leddes av styrelsens ordförande, pastor Ernh. Gehlin. Missionsföreståndare Hj. Danielson föredrog sin rapport över verksamheten, varvid han också gav en överblick över det aktuella missionsläget. Redogörelsen för det ekonomiska läget avgavs av missionssekreterare Erik Rudén. Inkomsterna under årets gångna nio månader ha ökat i jämförelse med föregående år. För finlandsbarnen och flyktinghjälpen har insamlats omkring 60,000 kronor. För fjärde kvartalet behöver missionskassan ytterligare 175,000 kronor, som man hoppas få in, bl. a. genom en julinsamling, som ledes av missionsföreståndaren. Underrättel-

serna från yttre missionens fält voro knapphändiga. Fortfarande synes arbetet kunna bedrivas i normal omfattning både i Kina och Kongo. Missionär Emelie Bertelson i Estland har i brev rapporterat om utvidgat arbete, trots de svårigheter som kriget haft med sig. Till det nyupptagna arbetet hör mission bland ryska flyktingar i Ukraina. Nya testamenten, bibeldelar och traktater ha utdelats i stor utsträckning.

Svenska Missionsförbundets styrelse har den 9—10 okt. hållit sammanträde i Östersund under ledning av ordföranden i Förbundet, grosshandlare Anders Löfberg. Ekonomidirektör Löfbergs kassarapport utvisade att under januari—september detta år influtit i gåvor till missionsarbetet 857,660 kr. mot 786,028 föregående år. I testamentsmedel har under samma tid inkommit 154,605 kr. Bokförlagets verksamhet har visat någon ökning i försäljningen. Medgivande gavs åt Svenska missionsförbundets ungdomsförbund att förvärva sporthemmet Edafors i Jämtland för ett pris av 45,000 kronor.

Svenska Alliansmissionens styrelse har hållit sitt ordinarie höstsammanträde på Evangeliska skolan i Kortebo. Yttre missionens sekreterare lämnade en rapport rörande missionens läge på de tre arbetsfälten i Kina Indien och Afrika. Trots de hårda tiderna ha missionens inkomster ökat, men utgifterna ha stegrats ännu mera. Bland de behov, som framlades under sammanträdet, var en fond för missionärers hem- och utresor från och till missionsfälten, när kriget en gång slutar. Man beräknar att det då torde behövas cirka 50,000 kronor för att täcka de i samband därmed ofrånkomliga utgifterna. Av framlidne godsägaren C. O. Wennberg, Tenhult, har missionssällskapet fått ett testamente, att delas lika med Ersta diakonissanstalt. Testamentet är på 55,000 kr., men medlen kunna först längre fram disponeras. En kommitté tillsattes med uppgift att handhava missionärers och missionärsbarns intressen i hemlandet.

100 år sedan Nils Frykman föddes.

»Den kristna glädjens sångare» har Nils Frykman från Sunne blivit kallad av en av sina biografer. Den 20 oktober var det 100 år sedan Frykman föddes. Efter examen vid folkskoleseminariet i Karlstad 1868 tjänstgjorde Frykman som lärare först i Grums och från hösten 1875 i Östanbjörke skola i sin hemsocken. Året därpå skrev han sin första sång, som infördes i Wermlands Allehanda den 23 mars 1876. Följande år trycktes i samma tidning den ännu i dag mycket använda sången »Min Gud, när jag betänker vad du har gjort för mig». Frykman började tidigt medverka i väckelserörelsens tjänst som predikant. 1883 lämnade han lärartjänsten och verkade under fem år som predikant i Värmlands Ansgariiförening, varefter han emigrerade till Amerika. Där tjänade han olika församlingar inom svensk-amerikanska Missionsförbundet. Han dog den 30 mars 1911 i Minneapolis. Av de omkring 300 sånger, som Frykman skrivit, förklarade han själv att den han mest tyckte om var »Min framtidsdag är ljus och lång, den räcker bortom tidens tvång». I de frikyrkliga sångböckerna förekomma många av Frykmans sånger och äro alltjämt mycket brukade, både i Sverige och Amerika.

Svensk missionär får brev från Abessiniens kejsare.

Evangeliska fosterlandsstiftelsens Abessinienmissionär pastor Per Stjärne har i dagarna fått ett brev från kejsar Haile Sellassie, i vilket kejsaren uttrycker sin tacksamhet för den förståelse och sympati, som mött honom från svensk sida under de prövningar, han och hans land genomgått. I brevet, som sänts med Etiopiens nyutnämnda minister i London, Blatta Ajäle Gabel, säger kejsaren bl. a.: Jag förstår att det skall glädja alla våra vänner, som önskat få se en rättvis dom i denna sak, att Etiopien, som först drabbades av krigets

gissel, också blev det första land som återfick sin frihet. Efter fem års skilsmässa har jag på en genom Guds underbara råd beredd väg fått återvända till min huvudstad och återförenas med mitt älskade folk. Detta är framför allt stor glädje för mig personligen, men jag är medveten om att ni, alla mina vänner, delar denna min glädje. Herren den Allsmäktige tackar jag för den barmhärtighet han bevisat mig, mitt folk och mitt land. Det är min bön, att han måtte låta samma barmhärtighet vederfaras hela denna pinade värld till dess räddning. — När jag återkom till Addis Abbeba skulle det för mig ha varit en stor glädje att finna eder på edra förra platser, eder som jag känner sedan länge och som så av hjärtat varit med mig under denna vår prövningstid. Jag är emellertid förvissad att detta skall kunna förverkligas en dag med Guds vilja. När jag tänker på våra vänner i Sverige, som alltjämt ha fred och lugn, erinrar jag mig allt vad de gjort för oss under vår hemsökelses tid, något som jag aldrig någonsin kommer att glömma.

Insänd litteratur.

Dagens Lösen. Halls Förlag, *Jönköping*. Utgiven i flera upplagor, såväl med som utan versar. Pris från 0,70 till 3:—.

Den lilla välkända och av många efterlängtade boken har i år i särskilt stor upplaga redan sålts till Finland, där missionsvänner samlat medel och skänkt boken till frontsoldaterna. Årets edition har ändrats så, att, i stället för tvenne läsetexter, en ur Gamla och en ur Nya testamentet, som hittills i stort sett varit regeln, nu endast förekommer en läsetext. Denna har redigerats fortlöpande och genomgående för alla dagar, varigenom bättre sammanhang åstadkommits vid läsningen.

Julfrid. Halls Förlag, *Jönköping*. Pris kr. 1:40 + oms.

En jultidning med rikhaltigt innehåll.

Halls Julbok. Halls Förlag, *Jönköping*. Pris kr. 1:10 + oms.

Under Juldagar. Halls Förlag, *Jönköping*. Pris kr. 1:40 + oms.

Det kristliga julbrevet. Halls Förlag, *Jönköping*.

Ett julbrev, som är avsett att användas såsom julhälsning, och som innehåller ett poem av red. Fritz Hägg och en betraktelse av förre kyrkoherden H. Thulin.

När det är jul. Lilla Svenska Barntidningens Exp., Jönköping. Pris 70 öre + oms.

En vacker och innehållsrik jultidning.

M. L.

Levande vatten. Lilla Svenska Barntidningens Exp., Jönköping. Pris 50 öre + oms.

Också väl värd att rekommenderas.

M. L.

Julglädje. Lilla Svenska Barntidningens Exp., Jönköping. Pris 40 öre + oms.

En liten men innehållsrik jultidning.

M. L.

Stjärnan från Betlehem. Utgiven av Svenska Kyrkans Missionsstyrelse, Uppsala. Pris 50 öre.

En verklig *missions*jultidning med fin utstyrsel och gott innehåll.

M. L.

Tillkomme Ditt rike. Utgiven av Svenska Kyrkans Missionsstyrelse, Uppsala. Pris häft. 1:75, kart. 2:50.

En innehållsrik årsbok, som ej endast talar om Svenska Kyrkans Mission utan också ger värdefulla upplys-

ningar om grannländernas missionsarbete.

M. L.

När och Fjärran. Utgiven av Kvinnliga Missions-Arbetare, Birger Jarlsgatan 67, Stockholm. Pris kr. 1:50 + oms.

Såsom vanligt en synnerligen vacker jultidning. Innehållet utgöres såsom vanligt av bilder från missionsarbetet i olika länder men dessutom ges bilder från den nuvarande orostiden. Jultidningen rekommenderas på det varmaste.

M. L.

De Kristnas Enhet. Utgivare: *John Blomqvist.* Förlag: De Kristnas Enhet, Borås. Pris kr. 1:60.

Jultidningen De Kristnas Enhet utkommer i år för tjugonde gången och innehåller därför förutom berättelser en presentation av tidningens initiativtagare samt en redogörelse för vad man vill med tidningen. Må de kristnas enhet allt mer och mer främjas!

M. L.

För Varje Dag. Utvalda betraktelser ur sjutton årgångar av Dagens Lösens väggalmanacka. Halls Förlag, Jönköping. Pris kr. 4:75 + oms.

Vid denna tid ha vi förr om åren varit i tillfälle att omnämna väggalmanackan "För Varje Dag" med betraktelser över bibelorden i "Dagens Lösen". I år utges ej denna väggalmanacka men i stället har en bok, innehållande utvalda betraktelser ur sjutton årgångar av väggalmanackan, utgivits. I denna bok medverka 60 svenska författare, som tillhöra olika samfund och organisationer. De övriga betraktelserna äro hämtade ur Herrnhuts väggalmanacka. I boken finns författareregister och sakregister. Bland författarna må här nämnas följande S. M. K.-are: August Berg, Lisa Blom, Erik Folke, Karl Fries, Jane Guiness, Joh. Hoff och Martin Lindén.

Förutom betraktelser för varje dag på året finnes ett tillägg med betraktelser, avsedda för söndagen och de rörliga högtiderna: Advent, Palmsöndag, Skärtorsdag, Långfredag, Påsk, Kristi Himmelsfärdsdag och Pingst.

Boken rekommenderas på det varmaste.

M. L.

Hans Stjärna i Östern.

39:e årg.

Redigerad av *Martin Lindén.*

Innehållsförteckning:

Gud i krubban. Av komminister *Johan Hoff.*

Julens sång i nödens tid. Poem av apotekare *Karl Nilenius.*

John R. Mott. Av doktor *Karl Fries.*

En resa till och i Kina för femtio år sedan. Av fröken *Anna Eriksson.*

Kina vid tiden för vår missions början. Efter ett föredrag av missionsföreståndare *Erik Folke.*

Erfarenheter vid missionsarbetets början. Av fru *R. Goforth.*

Guds ingripande. Av fröken *Ingeborg Ackzell.*

»Pontoppidan». Av missionssekreterare *Martin Bergling.*

Arvtagare. Av fröken *Lisa Blom.*

Helig mark. Av fröken *Hildur Blom.*

Kristendomens framtid i Kina. Av missionsföreståndare *Martin Lindén.*

Dagar komma, dagar gå. Poem av *K. W. S.*

Kalendern rekvireras från Svenska Missionens i Kina Förlag, Drottninggatan 55, STOCKHOLM. Pris: häft. 2:—; kart. 2:50; klotb. 3:50. Vid köp av minst 5 kalendrar lämnas 25 % rabatt. Fraktkostnader betalas av köparen och omsättningsskatt ingår icke i här ovan angivna pris.

REDOVISNING
för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under nov. 1942.

Allmänna missionsmedel.

1317 E. S., Kumla ..... 70:—
1318 »En länk» ..... 20:—
1319 G., Sthlm ..... 10:—
1320 »En blomma vid Paul Edstams bår, Gbg.» ..... 5:—
1321 E. S., Mariestad, »i st. för blommor vid min käre bror Nils bår» ..... 15:—
1322 M. H., Sthlm, sparb. medel 55:75
1323 Bjurbäcks Missionsförsaml 25:—
1327 I. B., Duvbo, till »Herrens verk» ..... 10:—
1328 M. L., Fahlmark, »tackoffer» gm A. B., Skellefteå .. 10:—
1329 V. o. E. L., Skellefteå, gm d:o ..... 50:—
1330 Koll. i Innertavle 18/10 .... 30:—
1331 »En länk» ..... 100:—
1332 Koll. i Sävar 18/10 ..... 50:—
1333 Kaffepengar vid de äldres symöte i Sävar 19/10 ..... 45:—
1334 D:o vid de yngres d:o .... 56:—
1335 M. S., Sävar ..... 50:—
1336 Symöte i Obbola 20/10, »kaffepengar» ..... 105:—
1337 Bibelstudium i Obbola by, koll. 21/10 ..... 41:—
1338 Missionsafton i Obbola, koll. 21/10 ..... 32:52
1339 Länkarna i Umeå 22/10 .. 43:—
1340 Missionsafton i Umeå 23/10, koll. ..... 114:—
1341 Koll. i Holmsund 24/10 .... 64:45
1342 D:o i Brattby 25/10 ..... 45:—
1343 Kaffepengar vid missionsafton i Brattby 25/10 ..... 66:—
1344 Bibeldagar i Skellefteå 26—29/10 ..... 100:—
1345 Koll. i Yttervik 1/11 ..... 163:01
1346 Kaffepengar vid missionsafton i Bureå 1/11 ..... 80:—
1349 Mamrelunds missionsfören. 50:—
1350 H. o. R. A., Hovsta, »till vår käre broder Nils Styrelius minne» ..... 10:—
1351 Del. av koll. vid Södertäljekonferensen 1942 ..... 85:—
1352 Söndagsskolbarnen i Tånnö 21:—
1353 M. N., Virserum ..... 25:—
1354 A. o. A. R., Skåre, i st. för blommor med anl. av älskad broders bortgång ..... 50:—
1355 A. B., Älvsjö ..... 5:—
1356 Ö. H. K. U-d; Naglarps Ungd. fören. till M. Lindéns underh. 25:—, Ulriksdals Ungd. fören. till Bloms d:o 25:—, Vetlanda Ungd. fören. sparbössemedel 211:48 261:48
1359 K. D., Växjö, »en tacksamhetens minnesblomma på Nils Styrelius dag 5/11» .. 10:—
1360 N. H., Värnamo ..... 10:—
1361 L. G., Glava, »evighetsblommor på Louise Geetes grav» 10:—
1362 Bottnaryds västra missionsförsaml. ..... 25:—
1363 E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. ..... 50:—
1364 Snarås Missionsfören. .... 75:—
1365 S. M. K:s syfören., Stensö, Kristdala ..... 500:—
1367 S. L., Luleå ..... 10:—
1368 M. o. V. S., Jkpg, »i st. för blommor på Nils Styrelius grav» ..... 15:—
1369 Ölmstads Missionsförsaml.. 25:—
1370 B. H., Edsbyn, »en julhälsning till Runa» ..... 5:—
1371 A. o. P. J., Vänforsby .... 10:—
1372 O. A., gm d:o ..... 5:—
1373 J. S., gm d:o ..... 5:—
1374 K. F. S., gm d:o ..... 5:—
1375 J. O. O., gm d:o ..... 5:—
1376 H. J., gm d:o..... 2:—
1377 V. N., på 50-årsdagen gm d:o ..... 10:—
1378 G. A., gm d:o ..... 5:—
1379 A. N., gm d:o ..... 5:—
1380 R. V., gm d:o ..... 3:—
1381 S. E., gm d:o ..... 3:—
1382 J. J., gm d:o ..... 2:—
1383 H. o. I. J., Gbg ..... 20:—
1384 O. E. N., Piteå 27:07
1385 Pengsjö juniorfören. ..... 25:—
1386 »Guds källa har vatten till fyllest» ..... 10:—
1387 B. o. K. L., Sthlm ..... 35:—
1388 Ö. D., Uppsala ..... 2:—
1389 K. K., Björköby ..... 20:—
1390 Koll. i Bureå vid Martin Berglings besök ..... 114:—
1391 B. o. M. B., Sthlm, till minnet av Lantmätare D. B. Wide ..... 5:—
1392 E. B., Sthlm, »ett tack till Gud» ..... 10:—
1393 D. U. F:s Juniorfören., Piteå ..... 50:—
1394 K. G., Skellefteå, till E. Sjöströms underh. ..... 100:—
1398 R. H., Edane, till Runa Häggs underh. ..... 12:—
1399 H. B., »tack för hjälp i nödens stund» gm A. B., Skellefteå ..... 5:—
1400 C. N., »tackoffer» gm d:o . 5:—
1401 F. J., Karlskoga ..... 20:—
1402 Vid Länksammandragningen i Jkpg—Huskvarna 31/10

—1/11 ..... 170: —
1403 Koll. på K. F. U. K., Huskvarna 2/11 ..... 96: —
1404 »En onämnd vän», Huskvarna ..... 25: —
1405 Koll. fr. Kinesernas Vänner, Värnamo 3/11 ..... 35: 50
1406 Kinesernas Vänner, d:o.. 100: —
1407 E. A., d:o ..... 100: —
1408 Kinafören., Ljungby, resebidr. ..... 25: —
1409 Koll. i Unnaryd 5/11 ..... 34: 72
1410 D:o i Åsen 6/11 ..... 23: 75
1411 D:o i Karlshamn 7/11 .... 57: 10
1412 Resebidr. fr. Karlshamn .. 10: —
1413 Koll. i Församlingshuset, Karlskrona 8/11 ..... 65: 97
1414 D:o o. kaffepengar i Appleryd 10/11 ..... 48: 28
1415 D:o vid syförenings sammandragning i Torsås 11/11 42: —
1416 Torsås kyrkl. missionsfören. 75: —
1417 Koll. i Kläckeberga 12/11 .. 50: —
1418 D:o i Församlingshuset, Kalmar 13/11 ..... 67: 07
1419 L. B., Naglarp, resebidr. .. 5: —
1420 Koll. i Naglarp 15/11 ..... 84: 82
1421 H., Skede, till Ebba Vidéns underh. ..... 15: —
1422 H. P., Vetlanda ..... 5: —
1423 Kinamissionens Vänner, Vetlanda ..... 100: —
1424 E. A., »tackoffer» ..... 200: —
1425 D:o resebidr. ..... 20: —
1434 B. J., Skara, »en blomma 'Fars dag' på Fars grav» .. 20: —
1435 L., till »Farbror Nils minne» 10: —
1438 A. R., »tackoffer på 70-årsdagen» gm A.B., Skellefteå 25: —
1442 »Onämnd» ..... 1.000: —
1443 J. C., Piteå, »prov. å H. S. Ö., till julglädje åt Kinas barn» ..... 5: —
1444 Skellefteå ..... 15: —
1445 A. N., Malmö ..... 10: —
1447 H. H., Adelsö, »tackoffer» 10: —
1448 Th. W—m, Skelleftehamn gm I. H. ..... 20: —
1449 Kinakretsen, Gbg, offerdag till C. G. Nordbergs och G. Goës underh. ..... 415: —
1450 H. G., Gbg ..... 5: —
1451 O. M., Orrviken 14: 22
1452 B. G., Sollefteå ..... 10: —
1453 Koll. vid Länkmötet i »Margits hem» i Sävar ..... 26: —
1458 »Onämnd» gm E. F., Stjärnhov 2: 50
1459 1/3 av behålln. av skördefest i Skärvsta 190: 35
1460 I. H., Sthlm ..... 50: —
1461 Kinesernas Vänner, Värnamo ..... 600: —
1462 Värna mfg ..... 150: —
1463 L. E., Bankekind ..... 50: —
1464 Offer vid Länksammandargn. i Linköping 22/11 . 222: 77
1465 Höstoffer av och genom Kinesernas Vänner, Jkpg .... 500: —
1466 Hännaryds Arbetsfören. .. 75: —
1467 M. O., Åshammar ..... 10: —
1468 Koll. i Immanuelskyrkan, Skövde ..... 45: —
1469 S. J., Skövde ..... 40: —
1470 Koll. i Häggum ..... 17: —
1471 D:o i Krontorp ..... 10: —
1472 D:o i Mariestad ..... 5: —
1473 E. E., »födelsedagsblombmmor» ..... 60: —
1474 B. J., d:o, d:o ..... 15: —
1475 Koll. i Fullösa 15: 65
1476 A. o. J., Kinnemalma .... 50: —
1477 Koll. i Kestads missionshus, d:o ..... 25: —
1478 D:o på Essgärdet, Husaby 43: 35
1479 D. N., Sthlm, sparb. medel 19: 94
1480 G. L., Lucksta ..... 10: —
1481 I. B., Ö. Vingåker ..... 5: —
1483 Medle sykrets, sparb. medel gm A.B., Skellefteå ... 151: 66
1484 E. E., Ersnäs, »till älskade farbror Folkes minne» .... 10: —
1488 L. J., Holsbybrunn ..... 500: —
1489 Kollekter vid M. Lindéns resa inom Ö. H. K. U.: i Boda 8:—, Mörteryd 35:55, Björkö 21:10, Naglarp 41:24, Karstorp 31:60, Näsby 38:33, Landsbro 9:70, Hjältaryd 7:—, Korsberga 98:65, Lemnhult 10:68, Smålands Fastorp 5:40, Nye 31:70. Årsbidrag fr. Nye 200:—, Ödshult 6:86, Slättåkra 21:80, Mamrelund 41:70, Lindeberg 3:60, Husnäs 34:02, Ekekull 19:37, Bäckseda 35:70, Fiflekull 27:65, o. Ulriksdal 88:50 ..... 818: 15
1490 A. H., till E. Vidéns underh. ..... 50: —
1491 J. W., Björköby ..... 5: —
1492 M. J., Björköby, »tackoffer på 80-årsdagen» ..... 80: —
1493 M. J., »en blomma på Fars o. Petrus grav» ..... 50: —
1494 D. o. M. B., Österkorsberga 25: —
1495 S. K., d:o ..... 25: —
1496 M. J., Skede ..... 25: —
1497 S. K., Vetlanda ..... 10: —
1498 A. C., Bäckseda ..... 10: —
1499 Familjen L., Ekenässjön, i st. för blommor vid kantor C. A. Ahlgrens bår ..... 15: —
1500 G. G., Tånnö, till Nils Styrelius minne ..... 5: —
1501 »Onämnd, en blomma på d:os grav» ..... 20: —

1502 I st. för blommor vid vännen G. A. Hedlunds jordfästning 22/11 gm I. H., Skelleftehamn ..... 20: —
1503 A. K., Stensjön 56: 30
1504 Kinagruppen i Gbgs K. F. U. K., till Lisa Gustafssons underh. ..... 1.400: —
1507 A. E., Norredsbyn, till H. Wang o. R. Häggs underh. 200: —
1508 T. S., Strängnäs 2: 50
1509 I. K., Linköping, till E. Vidéns underh. ..... 10: —
1510 E. E., Vingåker till I. Ackzells d:o ..... 200: —
1511 M. o. J. v. M., Sthlm .... 50: —
1512 S. P., Valsäng ..... 10: —
1513 E. L., Ekoslund, till Runa Häggs underh. ..... 100: —
1514 Koll. för S. M. K. i Hultafora 14/11 ..... 25: —
1517 L. O., Sthlm ..... 10: —
1518 »Herrens del» ..... 100: —
1519 J. P., Vännäs ..... 10: —
1520 H. o. S. B., Raus ..... 40: —
1521 K. W., Ystad 2: 50
1522 Tostarps syfören. ..... 60: —
1523 Skullaryds Missionsfören. . 100: —
1524 S. o. L. C., Malåträsk, till Hanna Wangs underh. .... 10: —
1527 Kinakretsen, Köping ..... 15: —

Kronor 12.691: 38

Särskilda ändamål.

1324 S. N—d, till de hungr. .... 20: —
1325 E. A., till d:o gm d:o .... 10: —
1326 A. D., Kristdala, till Maria Petterssons barnh. »tack till Gud på födelsedagen» .... 64: —
1347 Småskolebarnen i Sävar för en kinesflickas underh. 7: 75
1348 E. L., Huskvarna, till Maria Petterssons barnh. .... 100: —
1357 I. P., Hasslerör, till d:o .. 25: —
1358 Några vänner, till Maria Nylin, att anv. efter eget gottf. gm L. L., Örebro .... 70: —
1366 M. B., Hjo, till Estrid Sjöström, att anv. efter gottf. 10: —
1395 Granbergs syfören., till I. Ackzell, att anv. efter gottf. 25: —
1396 I. A. M., till deras tre evang. underh. ..... 300: —
1397 D. P., Tingsryd, till Maria Petterssons barnh. .... 16: —
1426 Kinasyfören., Ljungby, sparb. till Ingeborg Ackzells arbete ..... 30: —
1427 D:o fr. försäljningen 4/11 till d:o ..... 120: —
1428 E. P., Ljungby, till d:o .. 300: —
1429 Böneringen, Karlskrona, till barnh. i Sinan 30: 15
1430 Sparb.medel fr. Kinakretsen i Sävsjö, till d:o ..... 166: —
1431 S. J., Vetlanda, till d:o .... 10: —
1432 E. J., till Gerda Carlén, att anv. efter gottf. ..... 30: —
1433 E. Å., till barnh. i Sinan gm A. E., Hbg 13: 12
1436 F., till Arvid Hjärtberg, att anv. enl. överensk. pr brev 150: —
1437 A. B., Duvbo, till I. Ackzell för kvinnoverks. i Tali .... 10: —
1440 E. E., Skellefteå, till H. Wang, att anv. efter gottf. 25: —
1441 Daggryningen i K. M. A., till Daggryningens skolor i Kina ..... 3.000: —
1446 Söndagsskolbarnen i N. Skärstad, till Åke Haglunds skolbarn ..... 50: —
1454 K. S., Jkpg, till evang. underh. i Hoyang ..... 150: —
1455 A. K., Misterhult, till Maria Petterssons barnh. ..... 40: —
1456 Lärarinna o. skolbarn i Högdalsås, till d:o ..... 32: —
1457 A. D., Kristdala, söndagstioöringar, till I. Ackzell för traktater 10: 40
1482 K. F. U. M., Luleå, till Joh. Aspberg, att anv. efter gottf. 5: —
1485 Syfören. n:r 1, Sthlm, till bibelkv. underh. i Loyang 101: 60
1486 »Obbola Länkar», till Dagny Nordgren, att anv. enl. överensk. ..... 35: —
1487 V. O., Burön, till barnh. i Sinan, gm A. B., Skellefteå 25: —
1505 Koll. på Gbgs K. F. U. K:s kinagrupp 50-årshögtid, till L. Gustafsson att anv. efter gottf ..... 165: —
1506 Edsbyns kyrkl. syfören., till barnh. i Sinan ..... 200: —
1515 S. T., Nockeby, till bibelkv. underh. i Yungtsi ..... 50: —
1516 L. O., till barnh. i Sinan.. 5: —
1525 S. o. L. C., Malåträsk, till d:o ..... 15: —
1526 Sågkvarns Jungfrufören., till I. Ackzells barn- o. kvinnoarb. i Tali ..... 100: —

Kronor 5.516: 02

S. M. K:s Pensionsfond.

1439 Syfören. n:r 2, Sthlm, sparbössa .... Kronor 50: —

Allmänna missionsmedel	***12,691: 38***
Särskilda ändamål	***5,516: 02***
S. M. K:s Pensionsfond	***50: —***
S:a under nov. mån. 1942	***Kr. 18,257: 40***

Med varmt tack till varje givare!
»Gud är trofast.» 1 Kor. 1: 9.

PRENUMERATIONSANMÄLAN

Då nu ännu ett år nalkas sitt slut, känna vi behov av att få tacka vår läsekrets för gemenskapen under det gångna året och av att få rikta en vädjan om liknande gemenskap också under året som kommer.

Vi hoppas att få utgiva vår tidning, *Missionstidningen Sinims Land,* även under år 1943 enligt den plan, som följts 1942 och i samma format och med samma utstyrsel. Vi hoppas, att tidningen alltjämt skall få förmedla nyheter från och till fältet samt på detta sätt stärka gemenskapen mellan missionärerna och missionsvännerna. Vi vilja också efter den nåd Gud giver genom vår tidning söka väcka och stärka intresset för missionsarbetet samt förmedla gåvor till stärkande av det andliga livet. Förutom underrättelser om missionsgärningen hemma och ute komma vi därför att i mån av utrymme införa bibelstudier och andra uppbyggelseartiklar berättelser och bokrecensioner, artiklar särskilt avsedda för barn och ungdom m. m. I allt vilja vi beflita oss om att ge uttryck för en vidhjärtad, evangelisk och helgad anda.

Vi äro djupt tacksamma för förbön och hjälp med tidningens spridning och vädja enträget om ytterligare hjälp. För vårt arbete är det av oskattbart värde, att tidningen får så stor spridning som möjligt, och vi be därför våra vänner hjälpa oss att arbeta härför.

Missionstidningen Sinims Land utkommer med 20 nummer per år. Prenumerationspriset är: helt år kr. 2: 50, halvår kr. 1: 50, ett kvartal kr. 0: 90. Till utlandet kostar tidningen kr. 3: — per år.

Prenumeration kan ske både på postkontoren och på Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Vid prenumeration på postkontoren måste *hela* namnet: »*Missionstidningen Sinims Land*» angivas. Enligt nuvarande bestämmelser för postbefordringsavgifter blir det emellertid *fördelaktigare för Missionen* om prenumeration verkställes å vår exp., varför vi äro *mycket tacksamma om så sker*. Tidningen sändes i så fall som utgivarekorsband till de olika prenumeranterna.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp, erhålles vart 6:te ex. gratis.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å postkontor, erhålla, om postens kvitton insändas till exp., kr. 2: 50 för vart 6: te ex., men få då inga friexemplar.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

»Se, brudgummen kommer! — Jesu Kristi missionsbefallning. — Från Red. o. Exp. — Från missionärerna. — Ungdomens avd. — Från När och Fjärran. — Insänd litteratur. — Hans Stjärna i Östern. — Redov. — Prenumerationsanmälan.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 20. 48 ÅRG. 25 DEC. 1942 PREN.-PRIS 2: 50

ANSVARIG UTGIVARE: M. LINDÉN.

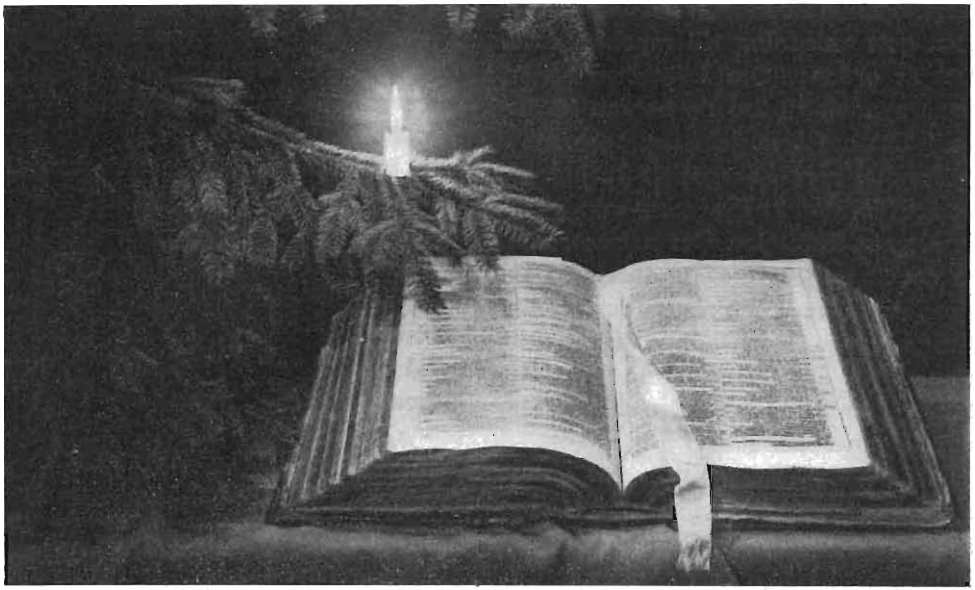

»Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus; ja, över dem som bo i dödsskuggans land skall ett ljus skina klart.» Jes. 9: 2.

JESU KRISTI MISSIONSBEFALLNING.

VI.

Missionsbefallningen enligt Johannes.

(Joh. 20: 19—23.)

Vi komma nu till missionsbefallningen såsom Johannes, den lärjunge som Jesus älskade, formulerade den. Han stod i den mest innerliga förening med Herren Jesus, och han beskriver Jesus i sitt evangelium såsom Ordet som blev kött, såsom den som själv var Gud och för oss uppenbarade Gud. Missionsbefallningen hos Johannes börjar med fridshälsning. Sedan följer identitetsbevisning följd av ännu en fridshälsning samt missionsbudet, som bl. a. innehåller en sanning, som ej är så lätt att förstå och som gett anledning till mycken strid. Det är orden: "Om I förlåten någon hans synder, så äro de honom förlåtna." Låt oss läsa Joh. 20: 19— 23!

Pundet, som här ges åt lärjungarna att förvalta, är ingenting mindre än syndernas förlåtelse. Det kommer sist, ty det är en följd av att de äro sända av Herren Jesus och av att de fått den helige Ande. Ingen annan kan anförtros detta att förlåta synd eller att binda i synd. Men vad betyder det då, enkelt och evangeliskt?

Att förlåta synder sättes här såsom motsats till att binda någon i hans synder. Att förlåta är alltså här motsatsen till att binda, d. v. s. det är att frigöra, att göra fri från synden och från syndens följder: syndens skuld och syndens makt. Det innefattar alltså också i sig helgelse. Det leder till att vi få en ny syn på Gud och en ny mening, ett nytt mål för våra liv. Luther säger ju, att där syndernas förlåtelse är, där är ock liv och salighet. Och det är sant. Men det är också sant, att frigörelse från synd leder till att vi få en ny syn på Gud och på meningen med vårt liv. "Det är edra missgärningar som skilja eder och eder Gud från varandra, och edra synder dölja hans ansikte för eder, så att han icke hör eder." (Jes. 59: 2.) Då det som döljer hans ansikte för oss kommer bort, få vi en ny syn på honom. Och den nya synen på Honom föder kärlek, som ger en ny mening åt livet. — Motsatsen, att vara bunden i sina synder, innebär att ej vara frigjord från synden och dess följder, att vara utan den nya synen på Gud och utan den rätta meningen, det rätta målet och motivet för livet. "Deras ände är fördärv; de hava buken till sin Gud och söka sin ära i det som är deras skam, och deras sinne är vänt till det som hör jorden till." (Fil. 3: 19.) Det är innebörden i de två motsatserna: att vara frigjord från sin synd eller bunden i den. Men huru kunna Jesu lärjungar frigöra eller binda?

Än en gång må upprepas, att det endast kan ske, då de äro sända av Jesus såsom Han blev sänd av sin Fader, och då de mottagit Jesu Kristi Ande. Men då så skett, ställa de ju människor inför Kristus och inför valet. Då vi stå inför Kristus, stå vi alltid inför samma val, som Pilatus stod inför, då han stod inför Jesus och frå-

gade: "Vad skall jag göra med Kristus?" Blir vårt svar: Jag vill tro på Honom. O, jag vill älska honom, som älskade mig, medan jag ännu var en syndare. — Ja, då skola de av Jesus sända, som blivit beklädda med Andens kraft, förklara oss frigjorda från synden. Och möta vi någon, som så besvarar frågan angående vad han skall göra med Jesus, då få vi på Jesu uppdrag och i Andens kraft förklara honom fri. Vi skola göra det med glädje, ty det bliver glädje i himmelen, då någon omvänder sig. Men blir svaret: Jag vill ej tro. För bort honom, korsfäst honom! Då måste förklaringen innebära: Du är bunden i din synd. Du hastar mot fördärvet. "Det är såsom jag ofta har sagt eder och nu åter måste säga under tårar: många vandra såsom fiender till Kristi kors." (Fil. 3: 18.) Fiender till Kristi kors. — Fiender till sin enda frälsningsmöjlighet. Vi ha blivit ställda inför valet, och det anförtros åt oss att ställa andra inför samma val.

Skulden, som påvilar oss, anges genom orden i v. 21: "Såsom Fadern har sänt mig, så sänder ock jag eder." Att se och förstå Sonens verk såsom dens verk, som är sänd av Fadern, det är att se och förstå vår skuld till världen såsom sända av Sonen. Varför sändes Jesus av Fadern? Han sändes för att uppenbara Fadern i samarbete med honom. "Herre, låt oss se Fadern, så hava vi nog", säger Filippus i Joh. 14: 8. Och Jesus svarar: "Den som har sett mig, han har sett Fadern." I v. 10 heter det också: "Och gärningarna, dem gör Fadern, som bor i mig; de äro hans verk." Filippi bön uttalas också i vår tid. Även om det sker omedvetet, ljuder det dock också nu: "Låt oss se Fadern, så hava vi nog." Då de sågo Jesus, sågo de "likasom en enfödd Sons härlighet från sin Fader, och han var full av nåd och sanning". Vad se de, som se oss? Herren Jesus kunde säga: "Min Fader verkar ännu alltjämt; så verkar ock jag." Tala vi sanning, om vi taga de orden i vår mun? — Det kostade Jesus livet att utföra sin gärning. Vad kostar det oss? Vi äro skyldiga att vandra i hans fotspår. Någon har sagt, att Gud vilade på den sjunde skapelsedagen, men hans sabbatsvila upphörde vid syndafallet. Då började han arbeta för att vi skulle få komma in i trons vila, och Sonen, Herren Jesus Kristus, samarbetade med honom. Han gav sig ingen vila, ingen ro, förrän verket var fullbordat. Han offrade sin vila. Huru göra vi? Huru stor anledning ha vi ej att blygas. "I som skolen ropa till Herren, given eder ingen ro. Och given honom ingen ro, förrän han åter har byggt upp Jerusalem och låtit det bliva ett ämne till lovsång på jorden." (Jes. 62: 6, 7.)

Vem är härtill skicklig? Var finnes kraftkällan, som gör att vi kunna betala denna skuld? I Joh. 20: 22 säger Jesus: "Tagen emot helig ande!" Det var ett profetiskt ord, ty lärjungarna måste vänta till den första pingsthelgen innan Anden gavs åt församlingen, och det var en antydan, en påminnelse om, att endast på detta sätt kunde de utföra uppdraget. Herren Jesus samarbetade med Anden, och lärjungarna skulle ju vara sända såsom han. Därför säger han: "Tagen emot helig Ande!" Född av Anden och smord med Anden arbetade han i Andens kraft, och detsamma skulle kunna sägas om oss. Allt före den nya födelsen

är värdelöst avskräde. Herren Jesus frambar genom evig ande sig själv såsom ett felfritt offer åt Gud (Hebr. 9: 14), och även vi skola i Andens kraft träda in i offerlidande, bli delaktiga av Jesu Kristi lidanden. 2 Tim. 1: 8; Fil. 3: 10; Rom. 9: 1—3. Detta hör med i missionsbefallningens åtlydande. — Vår olydnad är svår, våra brister äro många. Men åter få vi taga fasta på att det är H a n, som samarbetar med oss. Det är Han, som utför verket. Endast så äga vi makt att förkunna evangelium, att ställa åhörarna i valet inför Kristus och lösa dem från deras synder. Vi äga denna makt i samma mån som vi äro överlåtna åt Anden. Jesus är vinträdet (ej endast stammen). Vi få vara delar av Honom, såsom grenen är en del av vinträdet. Och Han utför sitt verk. Konungen kallar oss att böja oss under sitt ok. Tjänaren begär att vi icke skola söka vårt eget. Människosonen vill att vi skola gå ut och vittna om Honom. Och Guds Son sänder oss ut för att frigöra från synd. Allt kan utföras, då vi förbliva i Honom. Och det enda villkoret för att få förbliva är att vara svag, att böja sig, att lyda. Gud give oss alla denna nåd!

Martin Lindén.

Trettondagens möte.

Såsom vi meddelade redan i förra numret av vår tidning hoppas vi att kommande Trettondedag Jul få fira missionshögtid med sparbössetömning och offerinsamling i *Betesdakyrkan,* Floragatan 8, *kl. 11 f. m.*

Talare bliva: Kapten *Oscar von Malmborg,* komminister *Henrik Berg* och missionsföreståndare *Martin Lindén.*

Bönemötena för S. M. K. i Stockholm.

Våra bönemöten på S. M. K:s expedition, som ej anordnas under julhelgen, börja åter *tisdagen den 12 jan. kl. 7.30 e. m. och fredagen den 15 jan. kl. 2 e. m.* De fortsätta sedan i regel varje tisdag kl. 7.30 e. m. och varje fredag kl. 2 e. m.

Må förbönen aldrig tystna!

Inbjudan till syföreningsmedlemmar.

Medlemmarna i Syföreningarna I, II och III för Svenska Missionen i Kina, Stockholm, inbjudas *torsdagen den 14 januari kl. 12 m. till Fru Lucie Kihlstedt, Parmätaregatan 1.*

Restaurangkort och socker medtages.

Kinalänkarna i Stockholm

samlas på S. M. K:s expedition *torsdagen den 14 jan. kl. 7,30 e. m.* Medtag socker och bröd för eget behov. *Välkomna!*

*

EN GOD JUL,

rik på glädje och frid,

samt ett

GOTT NYTT ÅR,

fullt av godhet och nåd,

tillönskas alla missionsvänner av

Red. och Exp.

Vid elfte timmen.

»Åt en okänd Gud.» »Han är icke långt ifrån någon enda av oss.» Apg. 17: 23, 27

I en liten by, halvvägs emellan Blomsterstaden och Föräldravördnad-

Rättfärdighetsköping, bodde en fru Chang, som i många år varit änka. Hon liksom andra i byn menade, att hennes mans död, hennes barnlöshet och flera nära släktingars död, allt hade sin orsak i hennes synder. För att försona dessa bosatte sig kvinnan i templet, där hon försörjde sig med att spinna bomull. Men hennes livs stora intresse och mål var ej att försörja sig. För egen del använde hon så litet som möjligt av inkomsten. Den användes i stället för att köpa rökelse och olja för lampor, som tändes inför gudarna i templet. Hon var en ivrig och nitisk vegetarian, d. v. s. hon tillhörde en sekt av buddismen, som alldeles vill avsäga sig det jordiska goda för att vinna något gott i den tillkommande världen.

Byn låg i en »avkrok», varför den ej i allmänhet fick besök av evangelii budbärare. Men en dag ledde Herren det så att missionären på sin resa kom igenom byn och stannade för att dela ut traktater och tala till folket. Då bad en yngre kvinna så bevekande: »Stanna här tills jag kommer tillbaka med fru Chang, som jag måste hämta. Hon är en god människa, som hela livet bara dyrkar gudarna. Om hon får veta, att det varit en 'läroförkunnare' här, och hon ej fått höra förkunnelsen, så blir hon så bedrövad.» Aldrig förr hade någon hedning talat till missionären på det sättet. Var det en själ, som Herren berett för sin frälsning, eller var det en av dessa ivriga avgudadyrkare, som äro bundna i egenrättfärdighet på grund av sina många meriter?

Templet var ej långt borta, och om en stund kommo de två kvinnorna till den grupp lyssnare, som missionären hade omkring sig. Men nu blev det ett samtal mellan de två, medan de övriga lyssnade. Hur svårt är det ej att i korta, lättförståeliga ord tala om frälsningen i Jesus Kristus för hedningar, som ha så svårt att fatta något i andliga ting! Men här kändes det så annorlunda. Herren själv hade berett denna själ. Efter inbjudan till söndagens möte skulle missionären fortsätta resan. Vid avskedet runno tårarna nedför den gamla fru Changs kinder, då hon sade: »Vilken lycklig människa är jag ej! Tänk, att *ha* fått uppleva en dag, då jag fått höra sådana underbara ord! O, vad jag är lycklig!» Det var glädjetårar den gamla fällde.

Söndagsmorgonen kom — och den gamla kom också, trots hettan och den långa vägen. Hon stannade på våra tre möten på förmiddagen och middagen, och hon frågade sedan, om hon kunde få stanna till nästa dag »för att riktigt få lära sig mera om den sanne Guden.» Hon sade bestämt, att nu ville hon bryta sitt vegetarianlöfte och helt förtrösta på Herren Jesus. Hur ivrigt hon lärde sig några böneord! Och hennes frågor vittnade om att Guds Ande hade gjort ett förberedande verk i denna kvinnas hjärta.

Under sommaren var missionären borta, och när hösten kom och husbesöken återupptogs igen, hade folket bråttom med sitt höstarbete. En dag hade den starka stormen gjort både missionären och bibelkvinnan så hopplösa och modfällda: Ingen kvinna hade synts i portarna till hemmen, ingen hade bjudit dem komma in för att tala om glädjebudskapet, allt var så grått och tungt. Missionären, som ej varit ute så många år, var barnslig nog att tänka: Så snart jag kommer hem, skall jag stänga dörren och lägga mig på sängen och gråta. Vad det skall bli skönt att få gråta ut allt detta tunga, svåra! Mitt i dessa dystra »framtidsplaner» hördes en glad röst: »Fröken An (Kinesiska namnet) Frid!» Det var den kära fru Chang, som åter hade kommit in till staden. Hon berättade, att hon varit och sökt missionären och hennes medhjälparinna under sommaren, men då hade de båda varit borta. Nu gladdes hon såväl som de över mötet. Hur var det nu? Jo, hon bad till Jesus, och frid och glädje bodde i hjärtat.

Det blev inga tårar — åtminstone ej av sorg — vid hemkomsten den dagen.

Gud hade sänt denna kära åttioåriga fru Chang att uppmuntra och styrka de två, som hade känt sig så modlösa i arbetet den dagen.

Tiden gick, och det hördes ej mera om fru Chang. Vid ett tillfälle passade det vid resorna att åter besöka hennes by och göra efterfrågningar. Då berättade byfolket att den gamla dött. Och vad de mera berättade gav tröst i saknaden: Den gamla hade varit glad och lycklig in i det sista och bedit till Jesus. Hedningarna förstodo sig ej på vad det betydde för deras åhörare att få ett sådant budskap. De talade om det som något »konstigt», oförståeligt. Men för missionären blev det så underbart stort att få höra detta. Det visade, att Herren förmår frälsa även sådana, som ett helt långt liv varit bundna i avguderiet, och bevara dem i livsgemenskap med sig trots hedendomen, som omger dem, och okunnigheten hos dem själva. Allt vad den gamla fru Chang visste var ju allenast det lilla, som hon kunnat komma ihåg från de få gånger, hon hört predikan eller vittnesbörd om Frälsaren.

Kanske skall en gång sägas om oss, som sedan barndomen hört evangelium utan att öppna hjärtat för det, vi som haft så rika tillfällen, men försummat dem, medan de »därute» ta emot budskapet med tacksamt hjärta: »Så skola de sista bliva de första, och de första bliva de sista.»

Ingeborg Ackzell.

Brev från missionär Blom.

(Utdrag ur privatbrev, daterat den 20 aug. 1942.)

Från våra fyra i Peitaiho låter allt gott. Lisa Gustafsson synes repa sig synnerligen snabbt, och hon känner sig mycket föryngrad. Hon motser med glädje återkomsten till sin skola. Runa Hägg är också duktig och studerar språket. De två ha det så gott tillsammans och trivas hos sina värdinnor samt tillsammans med de andra svenska missionärerna på platsen. Estrid Sjöström har det tydligen gått långsammare för, men även hon skriver nyligen, att hon njuter av baden och friluftslivet samt orkar gå längre avstånd igen. Dagny Nordgren for visst illa under en kur tidigt under vistelsen vid havet, men har repat sig sedan. De bo hos fru Halldorf, svägerska till Gertrud Wester, med en finska och någon mera i hushållet. Vi hoppas, att de alla skola få tillstånd att återvända tidigt nästa månad.

I trakten där Åke Haglund bor ha de nyligen haft lokala översvämningar, fastän det hus där de bo ej berörts. Landsbygden utmed floden har farit illa. De våra äro krya, fastän den ovanliga värmen, uppe i 44° C här, har varit pressande.

Här började skolorna för något över en vecka sedan, och ombud från högsta civila myndigheten (jämte andra) var då med och höll tal. Vi kunna därför räkna med att skolorna under inhemsk styrelse äro erkända, och att intet hinder har lagts i vägen för kristendomsundervisning, andaktsövningar eller deltagande i offentlig gudstjänst. På grund av bristen på spannmål, beroende på tvångsupplagring, har antalet elever minskats något, men det kan ju hända, att flera komma ännu, ty terminen började fjorton dagar tidigare än vanligt. Arbetet går normalt, och i flickskolan har Frida Prytz mycket att göra med att ge råd åt föreståndarinnan och andra lärarinnor bredvid sina egna lektioner. Den enda stora förändringen, utom att köksavdelningen ej har att räkna med missionsbidrag, är att det är gemensam rektor för goss- och flickavdelningarna, samt att en del lektioner i gosskolan ges av lärarinnor och i flickskolan av lärare. Även Maria Nylin har sina lektioner som förut, och inga andra lärareombyten ha skett.

Arbetet på landsbygden över hela det ockuperade området på vårt fält fortgår obehindrat med större och mindre möten samt kurser för bibelstudier på en vecka eller mer. Bibelskolan har börjat en ny termin, men jag vet ej huru många elever det är. Det är nog svårare att komma ut med underhållet, särskilt för de kvinnliga eleverna, och vi våga ej vara frikostiga.

På andra sidan floden var allt gott, då vi senast hörde från dem. De voro då igång med olika sommarmöten och gladdes mycket åt den verksamhet och offervillighet, som ådagalades. Vi hoppas att alla äro vid jämförelsevis god hälsa. Gerda Carlén skrev en gång, att hon var bättre än på långa tider. Aspbergs mångskiftande arbete innefattar även svensk skola för deras och Bergquists barn. Det sista vi hörde från dem var att de skulle ha examen i värmen! Maja Lundmark har haft stor glädje av sina kurser med evangeliseringsturer emellan. Ett års kurs var avslutad, och hon hoppades få fortsätta och föra de unga längre fram. Herren har försett med medel för henne, fastän hon själv blott hade femhundra att börja med och arbetet sedan gick på tretusen. Eleverna äro för det mesta självunderhållande, och församlingar, som begärt besök, ha bidragit till resor och andra kostnader. Det är en glädje, att de få undervisning, och att de kunna och vilja offra. Det synes egentligen svårast för Barnhemmet. Dock är Maria Pettersson säkert ej glömd inför Gud, och kanske han har andra korpar att sända.

Skolverksamheten hos Ingeborg Ackzell och Ida Söderberg har varit mycket glädjande under våren, med andlig livaktighet bland både små och stora. Det är ju ej gott att bedöma kvaliteten av något i andligt avseende, men man får draga slutsatser av de synliga resultaten. Det är ett sående och ett vårdande av de späda skotten. Gud skall ge frukten. De två skolorna, som stängdes här i byarna under vårterminen, äro fortfarande stängda, men en ny sådan har påbörjats i en annan by i platsmyndigheternas namn, men faktiskt av ett par troende lärare med församlingens stöd, fastän formellt utan sammanhang med församlingen. De få söka sig fram på framkomliga vägar, och det är en glädje, att folket i allmänhet har sådant förtroende för de kristna, att de vilja stödja verksamheten. Vid ett större möte på en vecka ute på landet, hade samlingen anmälts för krigsmyndigheterna, utan att dessa gjorde någon invändning, men då det meddelades till de civila myndigheterna, vägrade dessa att ge tillstånd till mötets hållande, emedan det fanns inhemska försvarare i närheten, som kunde använda sig av samlingen för att ställa till oro. På förnyad framställning fingo de svaret, att de fingo samlas, om de gjorde sig ansvariga för att under tiden ingenting störande inträffade. Detta kunde de ju ej, men de garanterade, att mötesbesökarna ej skulle föranleda något störande av freden. Så fingo de slutligen tillstånd att hålla mötet, och inga oroligheter inträffade där förr än efter mötets slut. Det är stort, att evangelii förkunnelse så får fortgå utan hinder från någondera sidan, och att de våra kunna hålla sig utanför alla förvecklingar.

Hugo Linder skriver om att han får tjänstgöra både såsom lärare i församlingen på Kikung och som ansvarig myndighet för den lokala ordningsmakten samt mellanhand mellan myndigheterna där och befolkningen. Svenska Skolans hus var ej taget, när han senast skrev, och han själv var kry och frimodig.

Våra innerliga hälsningar till Er alla och alla vänner!

Tillgivne
Carl F. Blom.

"Det finns ljuspunkter också."

Vår skolby, Tali, She. N. China den 29 juni 1942.

Efter lång tids väntan utan post från hemlandet fick jag till min glada

överraskning flera brev skrivna i mars, och hitkomna efter omkring tre månaders färd över Sibirien. Senaste numret av Missionstidningen Sinims Land, som jag hade fått, var från 10 juli, men då kom också Sinims Land för 10 och 25 mars samt några andra missionstidningar i ett mycket trasigt omslag. Det var högtid att åter få något från hemlandet. Några vänner ha sänt luftpost, och jag har försökt svara på liknande sätt, men då ett brev efter billigaste taxan gick på över 11 dollar, måste jag sluta sända luftpost. Vanliga brev har jag också sänt, men hur många som kommit vännerna tillhanda är ovisst. Men kommer inga brev, så beror det ej alltid på, att jag ej skrivit, utan på hinder på vägen. Nu ville jag passa på att skriva detta, innan vi i övermorgon gå till Bittra källan (en utstation), där vi skola ha en veckas ungdomskonferens för vår församling. Omedelbart efter den veckan börjar den allmänna sommarkonferensen för hela församlingen. Den räcker två veckor. Och genast efter den konferensens slut börjar en liknande söder om floderna i Huainmiao.

Ebba Vidén kom hit den 16 juni, och hon skall vara med på våra konferenser i Bittra källan. Sedan hoppas vi få resa ned till Huaimiao och vara med några dagar där för att sedan gå upp till Blomsterberget och vara där 2—3 veckor, om Gud så vill. — Vi ha glatt oss mycket under förberedelserna för ungdomskonferensen — den första sommarkonferensen för ungdom på vårt fält, så vitt jag vet, men nu börja ryktena gå, att all ungdom skall ha övningar, och det är omöjligt för dem att lämna sina hemtrakter under den tid, övningar pågå. (Det är som en kort skola, då undervisning ges i olika ämnen och vikt lägges på sådant, som är särskilt viktigt i krigstid.)

Dyrtiden och brist på tyger och annat tvingar alla, som det kunna, att spinna, väva och sticka etc. Detta återverkar på både möten och kurser för de kristna och sökarna. De måste arbeta. Och maten, d. v. s. brödet på en kurs, kostar mer än tio gånger så mycket som för ett par år sedan. Bättre än någonsin förr förstår jag hur »levernets bekymmer» förkväver den goda säden. Det behövs mycken förbön för de troende denna tid. Men det finns ljuspunkter också. Offervilligheten både till församlingens kassa, vilken nu underhåller flera av de arbetare, som Missionen måst lämna på grund av dyrtiden och höjda löner, samt till skolorna och även personliga gåvor till oss missionärer, ja allt sådant fröjdar oss. Att t. ex. en av våra kristna vid sista årsmötet gav tusen dollar i kollekt var en stor glädje. Han går i en sliten rock, men Gud skall ha sitt. Jag har skrivit om det, men om breven ej gått fram, talar jag om det nu igen.

Trots dyrtiden hoppas vi få börja skolorna igen den 22 aug. Att skolarbetet mycket värdesättes av våra ledare i församlingen, är en stor uppmuntran. Nu ämnar församlingen börja folkskola (2 års påbyggnad på nuvarande småskolan, som är fyraårig.) Det blir dyrt, men de se det som en nödvändig sak att våra unga få gå i kristna skolor. På vårt fält i denna provins ha vi numera ej sådan skola för gossar, och endast en (i Hoyang) för flickor. — Sista månaden ha vi haft ganska lugnt i luften. Enstaka »fåglar» passera, men nedslag ha vi ej hört om i dessa trakter, och det är alltid ett tacksägelseämne. Kanondundret, som tidvis är hemskt kraftigt och långvarigt, har också varit »frånvarande» i dessa trakter. Det är så gott, när man en tid slipper dessa ständiga påminnelser om kriget, så att man för en stund kan glömma allt det förfärliga, som sker över allt denna tid. — Herren har bevarat oss. Somliga kamrater ha varit klena i vinter, ja, några svårt sjuka, men f. n. äro visst de flesta bättre. Själv mår jag bra och går som vanligt till olika utstationer på söndagarna. En varmhjärtad kristen kvinna, som lidit mycken förföljelse av sin man, som va-

rit spelare m. m., har nu efter över tio års förböner fått fröjdas åt bönesvar! Han är nu kristen. Varma hälsningar till kamrater och vänner.

Ingeborg Ackzell.

2/7 Sinims Land för okt.—febr. samt Hans Stjärna i Östern kom nu. Bönesvar. Ebba hälsar.

Evangeliska Alliansen.

Inbjudan till

ALLMÄN BÖNEVECKA

(Anordnad av Evangeliska Alliansen sedan 1846.)

Från söndagen den 3 till lördagen den 9 januari 1943.

Till alla dem som allestädes anropa Gud i vår Herre Jesu Kristi namn.

Kära Bröder och Systrar i Kristus!

Vi hälsa eder i vår gemensamme Herres namn och inbjuda eder att avskilja den första veckan av 1943 (den 3—9 januari) till samfälld bön och förbön.

I en tid, då nedbrytande, djävulska makter lössläppts i världen, måste alla kristna förena sig i bön att de livgivande, frälsande krafterna i Jesu Kristi evangelium må få verka fritt. Det finns intet sätt, varpå vi kunna bättre tjäna denna nödlidande och prövade värld. Rättfärdighet, uppriktighet och hederlighet i förhållandet folken emellan kommer icke att återupprättas av sig självt. Därtill kräves mycken själavånda, kamp och bön.

Den allmänna böneveckan under det kommande nyåret infaller under en tid av särskild nöd och särskilda möjligheter. Därför

»Låtom oss knäböja för Herren, vår skapare,
Ty han är vår Gud, och vi äro det folk, som han
har till sin hjord.»

De föreslagna ämnena beröra några av de mest framträdande dragen i Kristi Kyrka och i världen i närvarande tid, och vi anhålla om att de måtte få den största möjliga spridning och användning, alldenstund de åsyfta att sammanföra Guds barn i alla delar av världen till bön och förbön.

Må förtänksamhet och omsorg ägnas åt förberedelserna för denna böneveckas iakttagande i hemmen, i bönekretsar, i den offentliga gudstjänsten och andra sammankomster. Må den främsta drivkraften vara trohet mot Herren Jesus Kristus, Guds Son, människornas Frälsare, Honom som har all makt i himmelen och på jorden. Må vi frammana bön som har ett bestämt syfte, är uppriktig, enträgen och trosviss såsom de där äro övertygade att bön förmår åstadkomma under.

Söndagen den 3 januari.

Följande texter föreslås för predikan och föredrag:

»Såsom Fadern har sänt mig, så sänder jag ock eder.» Joh. 20: 21.

»I skolen bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och sedan intill jordens ända.» Apg. 1: 8.

»Varen därför vid gott mod, I män; ty jag har förtröstan till Gud.» Apg. 27: 25.

»I ären nu icke mer främlingar och gäster, utan I haven medborgarskap med de heliga och ären Guds husfolk.» Ef. 2: 19.

Måndagen den 4 januari.

Vårt kristna arv.

Låtom oss tacka Gud
för Guds gåva i Kristus;
för att kristendomen kommit till vårt eget land;
för dem genom vilka vi först lärt känna Kristus.

Låtom oss bekänna
vår försummelse i att avgiva ett personligt vittnesbörd om Kristus;

vår försummelse i att i vårt eget liv omsätta vårt kristna arv och göra kristendomen gällande i det allmänna livet.

Låtom oss bedja

att vi må hörsamma Guds kallelse i denna nya tid;

att vi må ådagalägga samma insikt och mod som våra fäder haft;

att vi genom den Helige Andes utgjutande må få uppleva en världsomfattande andlig väckelse.

Bibeltexter: Luk. 4: 1—12. Matt. 16: 13—20. Jes. 55: 1—7. Ps. 23.

Tisdagen den 5 januari.

Den världsomspännande kyrkan — ett faktum.

Låtom oss tacka

för Kristi kyrkas utbredande i världen;

för uppkomsten av nya kristna kyrkor i hednaländerna;

för gemenskapen mellan de kristna i alla länder.

Låtom oss bekänna

vår kallsinnighet i en tid av andliga världsrörelser;

vår försummelse i att tänka på våra medkristna i andra länder;

vår försummelse i att fästa de ungas uppmärksamhet på den världsomspännande kyrkan.

Låtom oss bedja

att Guds församling må bliva ett dugligt redskap i Hans hand för världens frälsning och att den må frimodigt förkunna Guds ord och tillämpa det på tidsläget;

att Gud må sända en väckelse i sin församling och begynna därmed i våra egna hjärtan.

Bibeltexter: Jes. 19: 19—25. Ef. 3: 14—21. Joh. 20: 14—21.

Onsdagen den 6 januari.

Evangelisation utefter världsfronten.

Låtom oss tacka

för det stora uppdraget att förkunna evangelium för alla folk;

för trons banbrytare, hjältar och martyrer;

för den nya kallelsen till att förkunna Kristus och honom korsfäst, som kommer till oss genom denna tids världsvända.

Låtom oss bekänna

vår försummelse i att med full kraft sprida Kristi evangelium;

vår andel i skulden till de antikristliga rörelserna;

vår likgiltighet inför de folk, som ännu ej nåtts av evangelium.

Låtom oss bedja

att Guds nåds kraft må skänkas de förföljda kristna i Europa och Asien;

att Kristus må förkunnas så att han kan draga alla till sig;

att kyrkorna i alla länder må enas i en målmedveten strävan att framställa Kristus för en värld i nöd.

Bibeltexter: 1 Krön. 16: 23—34. Matt. 10: 16—22. Apg. 1: 1—9.

Torsdagen den 7 januari.

Guds svar till en genom kriget splittrad värld.

Låtom oss tacka

för att Kristi kyrka icke brutit samman under krigets tryck;

för den enighetens ande som är verksam bland Guds barn;

för den trohet mot Kristus som lagts i dagen av män och kvinnor under tryck och förföljelse.

Låtom oss bekänna

den fortbestående olyckliga splittringen bland de kristna och förgätandet av Kristi herradöme;

vår andel i misstänksamheten och rivaliteten mellan folken.

Låtom oss bedja

att den kristna kyrkan må få bliva ett enande band mellan folken;

att folkens härskare och regeringar må bli medvetna om sitt ansvar inför Gud;

att alla folk må komma i åtnjutande av samvetsfrihet och frihet att samlas

till gudstjänst och att driva kristen verksamhet.

Bibeltexter: 1 Kor. 3: 3—9. Ef. 2: 11—22. Uppb. 3: 14—21.

Fredagen den 8 januari.

Ungdomsrörelserna, hemlivet och uppfostran.

Låtom oss tacka

för den friskhet och den sanningskärlek som mångenstädes finnes bland de unga;

för den dyrbara gåvan av det kristna hemmet;

för den kunskap om Gud som meddelas genom kristen undervisning och kristet kamratskap.

Låtom oss bekänna

vår andel i den religiösa torftigheten i hemlivet;

våra misslyckanden i att på Kristus inrikta de ungas behov av ideal att leva för;

våra misslyckanden i att göra uppfostran sant kristlig.

Låtom oss bedja

att de möjligheter, som möta oss i de ungas öppenhet för andliga ting må utnyttjas;

att den kristna synen på familjelivet må vinna seger i världen;

att lärare överallt i världen må lära av Kristus.

Bibeltexter: 1 Sam. 3: 1—10. Ordsp. 4: 10—27. Matt 18: 1—14.

Lördagen den 9 januari.

Den slutliga segern, evangelisation i hemlandet och bland judarna.

Låtom oss tacka

för att Kristus skall vinna den slutliga segern;

för att Kristi kyrka ser med nytt allvar på sin uppgift;

för växande ansvarskänsla för judemissionen.

Låtom oss bekänna

vår försummelse gentemot hedningarna i eget land;

vår likgiltighet inför sociala orättvisor och ekonomisk utpressning;

våra försummelser inför antisemitism och rashat.

Låtom oss bedja

att Kristus må bliva upphöjd i vårt eget land;

att judar och hedningar tillsammans må böja knä inför Kristus;

att alla skiljemurar må avlägsnas och Kristus bliva allt i alla.

Bibeltexter: Ps. 72. Luk. 4: 16—21. Rom. 10: 1—13.

*

Med fridshälsning

Svenska avdelningen av Evangeliska Alliansen.

O. Bernadotte,
Ordförande.

Erik Arbin. *Karl Fries.*
Th. Arvidson. *P. E. Fröberg.*
Valdus Bengtson. *Karl Jerrestam.*
Göte Bergsten. *Chr. Jersild.*
J. Blomdahl. *Karl Larsson.*
J. Byström. *J. E. Lundahl.*
John L. Classon. *K. A. Modén.*
Nils Dahlberg. *J. Nyrén.*
Enock H. Skooglund.

Per Stjärne,
Sekreterare.

Evangeliska Alliansens svenska avdelning

vill i anslutning till ovanstående inbjudan till allmänna böneveckan uppfordra Guds folk att samlas omkring följande på våra svenska förhållanden i denna tid inriktade böne- och tacksägelseämnen.

Nedbedja

Guds välsignelse över konung, folk och älskat fosterland samt

tacka

vår himmelske Fader för att han låtit vårt land åtnjuta fredens välsignelser.

Bedja

att Guds rike måtte gå fram med kraft i Sveriges bygder och en genomgripande väckelse nå gamla och unga.

Bön

för våra missionärer, som genom kommunikationernas försvårande befinna sig i en prövande isolering och berövats möjligheterna till erforderlig vila i hemlandet och förstärkning genom nya medarbetare.

Bön

för våra i militärtjänst inkallade män, och för att det Guds ord, som möter dem, må bära frukt.

Bön

för våra sjömän i deras farofyllda gärning och för de många hem, som på sjön förlorat någon av sina kära.

Bön

om att Kristi kärlek utgjutes i våra hjärtan och Guds folk därigenom enligt Jesu ord förenas till *ett*.

Dessa böneämnen torde lämpligen tagas upp vid olika möten under veckan.

Vi bedja att även i år få vädja om en insamling till stöd för organisationen »Hjälp krigets offer», vars uppgifter utvidgats genom det ständigt växande antalet krigsfångar och flyktingar. Medlen kunna insättas å »Hjälp Krigets Offers» postgirokonto nr 15 77 00 under adress Biblioteksgatan 29, Stockholm.

O. Bernadotte.
Ordförande.

/Per Stjärne.
Sekreterare.

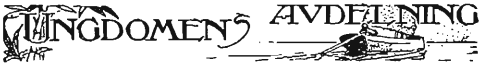

Bedjen och I skolen få!

En kines, vid namn Li, blev omvänd. Kort därefter hörde han missionären säga i en predikan, att girighet är avgudadyrkan. Nu hade han ju nyligen blivit frälst ifrån att tjäna avgudarna, och därför blev han orolig för att de skulle få makt över honom i en ny gestalt. Han beslöt då, att han ej skulle äga någonting själv. Sitt hus med dithörande jord gav han till en släkting, ty han räknade med att Gud själv skulle försörja honom, medan han gick omkring och vittnade om Jesus och bad för de sjuka.

Och Gud svek honom aldrig. Han fick till och med bygga en kyrka, där han vanligen predikade. Och sedan upprättade han en anstalt, där opiumrökare räddades genom bön. Här bodde han själv och delade allting med sina patienter. Det hände ofta, att han stod där utan penningar, men så bad han, och Gud svarade.

En gång hände det någonting märkvärdigt, som flera missionärer hava intygat sanningen av. Det var någonting liknande det, som hände Elias i öknen vid bäcken Kerit, och som står beskrivet i 1. Kon. 17: 6.

En släkting till honom var präst vid ett stort avgudatempel i närheten. Denne besökte honom ofta och brukade då alltid taga med sig av sitt rika förråd något bröd eller dylikt till honom. Han aktade honom nämligen högt för hans oegennyttiga levnadssätt, om han än icke delade hans tro. Li brukade alltid taga emot gåvan med de orden: »Det är min himmelske Faders trofasta nåd.» Men det tyckte prästen icke om.

En dag sade han: »Vad har din himmelske Faders nåd och trofasthet att göra med den saken? Brödet är mitt, och jag ger det åt dig. Om jag inte gjorde det, skulle du snart dö av svält. Din Gud har ingenting alls att göra med detta.»

»Jo, det är min himmelske Fader, som inger dig den tanken, att du skall sörja för mig.»

»Då skola vi se, huru det går för dig, när jag slutar med att giva dig bröd», sade prästen. Och han höll sig borta ett par veckor.

Under denna tid tog både maten och

pengarna slut i Lis anstalt. Det var inte en bit kvar från den ena måltiden till den andra. Men han visste alltid råd. Han gick allena in i sitt rum, böjde sina knän och bad till sin himmelske Fader. Han påminde honom också om sin släktings hånfulla ord och bad, att Gud skulle förhärliga sitt stora namn genom att också denna dagen sända dem, vad de behövde.

Och svaret kom genast. Medan han ännu låg på sina knän, hörde han utanför fönstret ett ovanligt flaxande och och därpå någonting tungt, som föll. Han gick ut på gården och såg då en skara korpar uppe i luften, och en av dem hade tappat ett stort stycke kött, som nu låg framför hans fötter. Längre fram på gården låg ett stort bröd, som en annan fågel hade tappat.

»Det är min himmelske Fader, som av sin stora godhet sänder mig detta», sade Li. Medan köttet stod och kokade på elden, kom hans släkting, prästen, åter på besök. Han frågade genast spefullt: »Nå, har din himmelske Fader sänt dig något?»

»Kom och se», sade Li. Och med glädje visade han prästen, vad de skulle ha till middag.

»Vad! Varifrån har du fått detta?» sporde den andre förundrad.

»Min himmelske Fader har sänt det», svarade Li. »Det var han, som ingav dig den tanken, att du gång efter annan skulle giva mig bröd. Men då du icke längre ville göra det, så var det lätt för honom att finna andra sändebud.»

Och så berättade han, huru alltsammans hade gått till.

Denna gången gjorde prästen inga invändningar mot »den himmelske Faderns nåd», utan började tvärtom att med iver fråga om vägen till frälsning. Det dröjde icke länge, förrän han blev döpt i Jesu namn, och han lämnade med glädje sin inkomstbringande ställning som avgudapräst för att förtjäna sitt bröd som lärare.

— Förrän de ropa, vill jag svara, och medan de ännu tala, vill jag bönhöra, säger Herren. —

— — Bedjen och I skolen få, söken och I skolen finna, klappen och för eder skall varda upplåtet.

(Bearb. fr. engelskan.)

Hur läser du?

Luk. 10: 26.

Av *Jane Guinness.*

Då jag av redaktionskommittén för »För Biblisk Tro» ombads skriva en liten artikel över ämnet: Metoder för enskilt bibelstudium, var min första tanke att giva ett nekande svar, ty jag har ej vid min läsning av Guds ord, tänkt mycket på metoder. Men sedan kom en andra tanke. Varför ej tala om huru Herren lett mig till att älska och studera hans ord, det kan kanske bliva till hjälp för någon nybörjare, som sitter ensam med sin Bibel och ej vet var eller hur en början skall göras.

Jag vänder mig här mest till nybörjare, och mitt första råd är:

1. *Läs hela Bibeln,* Gamla såväl som Nya Testamentet. Bibelns centrum är Kristus, genom typer, historia och profetia pekar Gamla Testamentet fram till honom; det Nya Testamentet uppenbarar honom och tolkar hans liv, hans lära, hans död. Att ej läsa Gamla Testamentet visar förövrigt huru ytligt studiet av Nya Testamentet är. Herren Jesus själv stödde sig på Gamla Testamentets utsagor. Redan vid sin första predikan i Nazaret, där han läste profeten Esaias bok, säger han: »I dag är detta skriftens ord fullbordat inför edra öron.» Luk. 4: 16—21. Så tillämpade han gång efter annan profeternas vittnesbörd om sig själv, och alldeles särskilt sista aftonen av sitt liv, då han vittnar: »Ty jag säger eder att på mig måste fullbordas detta skriftens ord: Han blev räknad bland ogärningsmän, ja, det som är förutsagt om mig, det går nu i fullbordan.» Luk. 22: 37. Gamla Testamentet var Herrens Jesu Bibel, som Han trodde på och levde av, och efter

sin uppståndelse uttydde han för sina lärjungar »vad som i alla skrifterna var sagt om honom.» Luk. 24: 27, 44. Och som han öppnade *deras* sinnen att förstå skrifterna v. 45, vill han även öppna våra, i hans ljus se vi ljus.

2. *Läs i ordningsföljd,* bok efter bok, kapitel efter kapitel, ingen del av skriften blir då försummad och ingen tid förspilld, varunder du undrar var du skall läsa. Under många år har jag och många med mig följt en uppställning som i svensk översättning heter »Vägledning genom Bibeln». Den är tryckt på K. M. A:s förlag, Birger Jarlsgatan 67, och kan rekvireras därifrån. Pris 25 öre. Kanske har du funnit någon Bibelläsningsplan som mera tilltalar dig, om du följer denna vet du att du läst hela skriften.

3. Om du ej kan grundspråken, så läs om möjligt Bibeln på något annat språk vid sidan av din svenska, t. ex. engelska, tyska, franska eller danska. Genom att jämföra de olika översättningarna kastas ofta ett klart ljus över grundtexten.

4. Slå upp och läs parallellställena både i svenska och utländska bibelöversättningar, då du så förbinder det ena bibelcitatet med det andra, bryter det fram nytt ljus över sanningen.

5. Nu vill du börja studera ett ämne, vad Guds ord säger om t. ex. ny födelse, frälsning, helgelse, ledning m. m. eller om kärlek, hopp, tålamod o. d. ämnen. Skaffa dig en god konkordans och följ det ordet under bön om Andens ledning. Köp en Bibel med tjockare papper, där du kan göra understrykningar och anteckna parallellställen och hav gärna en anteckningsbok, där du kan skriva ned andras eller dina egna tankar över det du läst. Genom att skriva dina tankar vinna de klarhet och ordning. Ett studium, som ger mycket behållning, är att taga någon av Bibelns personligheter och studera den i detalj, t. ex. Abraham, Josef, David, Daniel, m. fl. i Gamla Testamentet och någon av lärjungarna i det nya, men först och främst vår Frälsares eget liv i evangelierna.

Under allt vårt läsande och studium av Guds ord, är det dock något, som är av långt större vikt än metoder, — det ödmjuka hjärtat, tron, som tillägnar sig löftena och lydnaden, som gör Guds vilja och aktar på hans befallningar. En sådan bibelläsare blir av Guds Ande förd fram till hela sanningen och kommer genom det av Gud givna, skrivna ordet, fram till Honom, det levande ordet, han, som är vägen, sanningen och livet. Med profeten Jeremias kan han utbrista: »När jag fick dina ord, blevo de min spis, ja, dina ord blevo för mig mitt hjärtas fröjd och glädje.» Jer. 15: 16.

(Ur »För Biblisk Tro.»)

Boråskonferensen.

Prins Oscar Bernadotte ledde den för en tid sedan hållna »Boråskonferensen för det andliga livets fördjupande». Konferensen öppnades på tisdagen, med ett hälsningsanförande av konferenskommitténs ordförande, kontorschef Samuel Skyllberger. Därpå tackade prins Bernadotte för de uttalade hälsningsorden samt predikade över Matt. 14: 13. Jesus vill införa sina efterföljare i arbetsuppgifter, sade talaren bl. a. Herren behöver sina lärjungar som verktyg för att utföra sina gärningar. Han är beroende av oss för att utbreda Guds rike i världen. Därför är en kristens liv så oerhört viktigt. — Kyrkoherde Sam. Melin, Borås, predikade sedan. Mer än någonsin behöva vi i denna tidens jäkt i stillhet betrakta Guds ord för att kunna uppfatta vad som är Guds vilja. På eftermiddagen talade först doktor Karl Fries och därpå professor Gust. Sundelin. Den senare höll ett föredrag om »Livsöde och gudstro». Det är tvenne faktorer, som i hög grad bestämma vårt

öde, och det är arvet och miljön. Det är farligt att tro, att livet är ödesbestämt. Vi kunna bli förvandlade, och vårt liv kan ledas in på nya banor. Talaren belyste detta med att berätta om sin egen religiösa upplevelse. Han hade upplevt en riktningsgivande faktor, Kristus, som nått hans liv genom förmedling av människor, som redan voro påverkade. Denna faktor är sådan, att den bryter med den sekundära värld av föreställningar, som i vårt medvetande speglar den biologiska determinismen. Den sätter in de naturgivna energierna på nya banor. Den gör också, att min kristusgemenskap med andra blir en förberedelse för det nya livet efter döden, som då blott betyder, att vissa biologiska hinder undanrödjas för kristuslivets fulländning i en högre värld. — Vid konferensens fortsatta möten på tisdagskvällen samt onsdagen och torsdagen medverkade kyrkoherde Alf Norbäck, missionsföreståndare Nils Dahlberg, missionssekr. C. G. Lundin, pastor Herb. Lihndaker och pastor H. D. Landberg m. fl.

När greven höll läsarmöte.

Den s. k. nyevangeliska rörelsen i Rosenius' anda fördes till Närke med Evangeliska fosterlandsstiftelsens kolportörer i mitten av förra århundradet. En ledare av imponerande mått för denna rörelse var den märklige godsägaren Olov Gabriel Hedengren på Riseberga. Sedan han 1852 blivit omvänd, höll han sammankomster på sin gård och reste även omkring i närkesbygderna och predikade. Det berättas att greve Kalling, fideikommissarie på Myrö, Ringkarleby, med underlydande Skölvs gård i Glanshammar, på 1860-talet inbjöd patron Hedengren att predika på grevens gårdar och i hemmen ute i socknarna. Vid ett tillfälle hade greve Kalling inbjudit ortens ståndspersoner till ett stort gästabud, där även patron Hedengren var närvarande. Sedan middagen var spisad, sade greven i förbindliga ordalag till sina gäster, att patron Hedengren skulle »sätta fram efterrätten» åt dem. Hedengren predikade nu för de församlade, och efteråt uttryckte greven till sitt husfolk sin glädje över sammankomsten. — Andra kolportörer som blivit ryktbara i orten voro predikanten Lundkvist från Örebro, Malm från Uppland, mot vilken kyrkorådsförbud utfärdades i Glanshammar våren 1862, samt den bekante »Lundgren med lådan», som predikade och sjöng och därvid ackompanjerade sig själv på fiol. I Riseberga bildades en nattvardsförening 1860, och i Glanshammar kom en till stånd 1877. Den senare blev början till Glanshammars friförsamling, som bildades för 65 år sedan.

En prästsläkt.

En märklig succession av präster uppvisar den kända Meurlingsläkten i Kristdala i Småland, där den nuvarande prosten Erik Meurling är den sjätte i ordningen av sin släkt, som varit präster i församlingen. Vid Kristdala kyrkas 150-årsjubileum, som nyligen firades, höll kontraktsprosten Meurling ett föredrag om kyrkans historia, som till icke ringa del också är Meurlingprästernas historia. Kristdala äldsta kyrka var av trä. Den tillbyggdes och reparerades 1731 under Olof Meurlings tid. År 1785 beslöts nybyggnad, varvid kyrkan fick sin nuvarande plats, synlig från vilket håll man än nalkas. 12:te söndagen efter Trefaldighet 1790 hölls sista gudstjänsten i gamla kyrkan, då den 83-årige prosten Pehr Meurling tog avsked av denna. Påföljande söndag inledde han gudstjänsterna i den nuvarande kyrkan. Prosten Pehr Meurlings yngste son, som också hette Pehr Meurling, efterträdde honom. Under hans tid fullbordades kyrkan, som invigdes av biskop J. A. Lindblom. 1856, under prosten Carl Meurlings tid, reparerades kyrkan. Nästa reparation skedde 1880 under prosten Charodotes Meurlings — fader till nuvarande kyrkoherden i församlingen, kontraktsprosten Erik Meurling — tid.

PRENUMERATIONSANMÄLAN

Då nu ännu ett år nalkas sitt slut, känna vi behov av att få tacka vår läsekrets för gemenskapen under det gångna året och av att få rikta en vädjan om liknande gemenskap också under året som kommer.

Vi hoppas att få utgiva vår tidning, *Missionstidningen Sinims Land,* även under år 1943 enligt den plan, som följts 1942 och i samma format och med samma utstyrsel. Vi hoppas, att tidningen alltjämt skall få förmedla nyheter från och till fältet samt på detta sätt stärka gemenskapen mellan missionärerna och missionsvännerna. Vi vilja också efter den nåd Gud giver genom vår tidning söka väcka och stärka intresset för missionsarbetet samt förmedla gåvor till stärkande av det andliga livet. Förutom underrättelser om missionsgärningen hemma och ute komma vi därför att i mån av utrymme införa bibelstudier och andra uppbyggelseartiklar berättelser och bokrecensioner, artiklar särskilt avsedda för barn och ungdom m. m. I allt vilja vi beflita oss om att ge uttryck för en vidhjärtad, evangelisk och helgad anda.

Vi äro djupt tacksamma för förbön och hjälp med tidningens spridning och vädja enträget om ytterligare hjälp. För vårt arbete är det av oskattbart värde, att tidningen får så stor spridning som möjligt, och vi be därför våra vänner hjälpa oss att arbeta härför.

Missionstidningen Sinims Land utkommer med 20 nummer per år. Prenumerationspriset är: helt år kr. 2:50, halvår kr. 1:50, ett kvartal kr. 0:90. Till utlandet kostar tidningen kr. 3:— per år.

Prenumeration kan ske både på postkontoren och på Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Vid prenumeration på postkontoren måste *hela* namnet: »*Missionstidningen Sinims Land*» angivas. Enligt nuvarande bestämmelser för postbefordringsavgifter blir det emellertid *fördelaktigare för Missionen* om prenumeration verkställes å vår exp., varför vi äro *mycket tacksamma om så sker.* Tidningen sändes i så fall som utgivarekorsband till de olika prenumeranterna.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp, erhålles vart 6:te ex. gratis.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å postkontor, erhålla, om postens kvitton insändas till exp., kr. 2:50 för vart 6:te ex., men få då inga friexemplar.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Jesu Kristi missionsbefallning. — Från Red. o. Exp. — Vid elfte timmen. — Från missionärerna. — Evangeliska alliansen. — Ungdomens avd. — Från När och Fjärran. — Prenumerationsanmälan.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.